

ISSN 0206-4340

Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси

„Азәрбајчан мәктәби“

журналына әлавә

Азэрбајчан дили 1954-чү илдэн чыхыр

вэ әдәбијјат

ОКТАБР—ДЕКАБР

1986

ТӘДРИСИ

№ 4 (128)

(МЕТОДИК МӘЧМУӘ)

Азэрбајчан ССР Маариф Назирлијини органи
«Азэрбајчан мәктәби» журналына әлавә

БУ НӨМРӘДӘ:

Кечид дөврүндә програм вә дәрсликләрлә ишини тәшкилинә даир	3
Методика вә иш тәчрүбәси	
Б. Бағыров — Р. Рзанын «Ленин» поемасынын тәдрисинә даир	6
Ә. Әфәндизадә, Ф. Нәсанов — Фонетикаја даир тарихи мә'луматларын верил- мәси имканлары вә јоллары һаггында	13
В. Гурбанов, М. Сәфәров, Н. Гафаров — Азэрбајчан дили дәрсләриндә фәнләр- арасы әлагәдән истифадәнин нәзәријјәси вә тәчрүбәсинә даир	18
С. Вәлијев — Азэрбајчан дилинин тә'лиминдә синонимика үзрә ишләрини бә'зи мәсәләләри һаггында	22
А. Әлијев — Н. Кәпчәви јарадычылығында әмәк тәрбијәси вә тәсвири сәнәт	24
Н. Әһмәдов — Әдәби јарадычылығын өјрәдилмәсиндә үслуб хүсусијјәтләринин нәзәрә алынмасы	27
А. Иманов — Грамматик суаллар синтактик тәһлил вәситәси кими	32
Ш. Нүсәјнов — Азэрбајчан дилиндә бә'зи лексик вәһидләрини грамматикләш- мәси һаггында	35
Н. Мәммәдова — Дил-әдәбијјат мұәллими вә пешәјөнүмү тәрбијәси	37
А. Ибајев — Мәктәбдә Ү. Начыбајовун публицистикасындан истифадә	42
Ф. Әлијев — Јазылышы чәтин сөzlәрини өјрәдилмәси тәчрүбәсиндән	46
Рус мәктәбләриндә Азэрбајчан дили	
Ш. Мейдијев — Рус мәктәбләриндә Азэрбајчан дилиндән јени сөzlәрини өјрә- дилмәсини нечә тәшкил едирәм	47
Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш	
С. Рүстәмова — Бејнәлмиләл тәрбијәдә Низами әсәрләриндән истифадә	48
Нәзәри гејдләр	
Н. Абдуллајева — Лексик вә грамматик әһәмијјәтли бә'зи шәкилчиләрини сәрһәд- ләнмәсинә даир	52
М. Гијасбәјли — Омонимләрини өјрәнилмәсинә даир	54
Р. Рәчәбова — Бир дүзәлтмә фе'л типки һаггында	56
Мұәллимин өзүнүтәһсилинә көмәк	
Н. Мухтаров — Апа дили вә тәрчүмә	58
Мараглананлар үчүн	
С. Овчинникова — А. С. Пушкин вә ушаглары	62
Бизим иш јолдашларымыз	
И. Јусифоглу — 100 јашлы мәктәбин ағсачы мұәллими	68
* * *	
1986-чы илдә «Азэрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсиндә дәрч олу- муш материаллар	70

В НОМЕРЕ:

Об организации работы с программами и учебниками в переходном периоде	3
Методика и опыт работы	
Б. Багиров — О преподавании поэмы Р. Рзы «Лепил»	6
А. Эфенди-заде, Ф. Гасанов — О возможностях и путях передачи исторических сведений по фонетике	13
В. Курбанов, М. Сафаров, Г. Кафаров — О теории и практике использования межпредметных связей на уроках азербайджанского языка	16
С. Велиев — О некоторых вопросах работ по синонимике в обучении азербайджанскому языку	22
А. Алиев — Трудовое воспитание и изобразительное искусство в творчестве Н. Глиджиева	24
Н. Ахмедов — Учет стилистических особенностей в изучении художественного творчества	27
А. Имаиов — Грамматические вопросы — как средство синтаксического анализа	32
Ш. Гусейнов — Грамматизация некоторых лексических единиц в азербайджанском языке	35
Н. Мамедова — Учитель языка и литературы и профориентационного воспитания	37
А. Ибаев — Использование публицистики У. Гаджибекова в школе	42
Ф. Алиев — Из опыта обучения правописанию трудных слов	46
Азербайджанский язык в русских школах	
Ш. Мехтиев — Как организовать изучение новых слов азербайджанского языка в русских школах	47
Внеклассная и внешкольная работа	
С. Рустамова — Произведения Низами в интернациональном воспитании	48
Теоретические заметки	
Н. Абдуллаева — О границах некоторых окончаний, имеющих лексическое и грамматическое значение	52
М. Гилсбейли — Об изучении омонимов	54
Р. Раджабова — Об одном производном глаголе	56
В помощь самообразования учителя	
Г. Мухтаров — Родной язык и перевод	58
Для интересующихся	
С. Овчинникова — А. С. Пушкин и его дети	62
Наши товарищи по работе	
Н. Юсифоглы — Седой педагог 100-летней школы	68
.	
Материалы опубликованы в сборнике «Преподавание азербайджанского языка и литературы» за 1986 год.	70

Адрес редакции: 370000, город Баку, ул. Низами, 58.
 Телефоны: 93-13-45, 32-37-33.

Кечид дөврүндә програм вә дәрсликләрлә ишин тәшкилинә даир

Чарн тәдрис илиндән өлкәмизин, о чүмлэдән республикамызын бүтүн үмүмтәһсил мәктәбләриндә јени тәдрис планларынын тәтбиғинә башланылмышдыр. Мәктәб ислаһатынын тәләбләринә үзгүш олараг бу тәдбир мүәјјән мәрһәләләр үзрә һәјата кечирилчәк. Индики мәрһәләдә алтыјашлылардан ибарәт I-чи синиф вә һазыркы IV синиф (онбириллик мәктәбин V синфи) јени тәдрис планы илә ишләмәјә кечмишдир. Нөвбәти тәдрис илиндә II вә V синифләр дә бу системә гошулачаг. Ејни ардычыллыгла 1988—1989-чу тәдрис илиндә дикәр синифләрин дә јени тәдрис планы үзрә ишләмәјә кечмәләри баша чатдырылачаг. Алтыјашлылар һазыркы I синифдән IV синифә чатдыгда, јәни онлар ибтидан мәктәбин сон синифинә гәдәм гојдугда мөвчуд IV—X синифләр сыра нөмрәсинә мүгабил олараг V—XI (јәни V, VI, VII вә с.) синифләр адлана-чаг.

Һәлә бир нечә ил давам едәчәк бу кечид дөврүндә онбириллик мәктәбдә өјрәнилмәси изәрдә тутулан бәзи јени фәнләр дә индидән тәдрис планларына дахил едилмишдир; бу илдән I синифдә «Әтраф аләмлә танышлыг», IX, X синифләрдә «Информатика вә һесаблама техникасынын әсаслары», IX синифдә ејни заманда «Аилә-һәјатынын етика вә психолокијасы» фәнләринин тәдрисинә башланылмышдыр.

Демәк, чарн илдән тәтбиғинә башланылмыш јени тәдрис планына һәләлик кечид дөврү үчүн характерик олан сәһәд кими јанашылмалыдыр.

Јени тәдрис планларынын тәтбиғинә кечилмәсини, ајдын мәсәләдир ки, програм вә дәрсликләрин јениләшдирилмәси проблеминдән ајры тәсәввүр етмәк мүмкүн дејил.

Мәлум олдуғу үзрә, бүтүн тәлим фәнләринә аид програмларын јенидән

тәртиб едилмәси ишинә мәктәб ислаһаты һағгындакы гәрарын һәјата кечирилмәсинин илк дөврләриндән башланылмышдыр. Дикәр фәнләрлә јанашы, Азербайжан дили вә әдәбијјат фәнләринә аид тәлим програмлары да ислаһатын тәләбләри бахымында әсаслы сурәтдә тәкмилләшдирилдән вә бәјәниләрәк чап едилдикдән сонра мүәллимләрә чатдырылмышдыр. Алтыјашлылардан ибарәт биринчи синифләр јени тәдрис планы, јени програмларла јанашы, јени дәрсликләрлә ишләмәјә кечмишдир. Алтыјашлылардан башлајан нөвбәти синифләр үчүн «Азербайжан дили» вә «Оху» дәрсликләринин һазырланмасы иши дә, әсасән, баша чатдырылмышдыр. V—IX (һазыркы IV—VIII) вә X—XI (һазыркы IX—X) синифләр үчүн Азербайжан дили вә әдәбијјат фәнләринә аид дәрсликләр, мәлум олдуғу кими, мүсабигә јолу илә јазылачаг стабил елми-нәзәри вә методик сәвијјәдә—ислаһатын тәләбләринә чаваб верә билән дәрсликләрин јарадылмасы, јениләшдирилмәси нсә етираф етмәлијик ки, мүәјјән вахт тәләб едир. Буна көрә дә јени программа тәлим ишинин бир нечә ил көһнә дәрсликләрдән истифадә етмәклә апармаг лазым кәләчәк. Әлбәттә, бунун мүәллимләр үчүн мүәјјән чәтвиликләр јарадачағыны ишкар етмәк олмаз. Партија вә һөкүмәтимиз бу чәтивликләрин өһдәсиндән кәлмәкдә өз пешәсинин устасы олан габагчыл мүәллимләрә архалапыр. Белә мүәллимләр нсә биздә јүзләрдәдир. Үмид етмәк олар ки, һәмийн мүәллимләрин сәји вә габагчыл тәчрүбәси гаршыја гојулмуш вәзифәләри мүвәффәғијјәтлә һәјата кечирмәкдә башга мүәллимләрин дә ишинә тәкән верәчәкдир. Кечид дөврүни чәтивликләри илә әлағәдар олараг јени програмларла ишләмәјә дәир бәзи

төвсијалар һазырлашыб мүәллимләри чатдырылмыш, методист алимләримиз мәтбуатда бир сыра мәгаләләрлә чыхыш етмишләр. Бу имкандан истифадәја диггәти даһа да артырмаг нәзәр-дә тутулмушдур.

Јухарыда гејд едилдији кими, чарн тәдрис илинде һатамам орта мәктәбин IV снинфи (онбириллик мәктәбин V снинфи) јени тәдрис планы вә о чүмләдән јени програмла ишләмәја кечмишдир. Бунунла әлагәдар олараг һәмни снинфдә (јени програм үзрә V снинфдә) һәфтәлик дәрә саатларынын мигдәры икинчи јарымилдә дә 5 саат мүәјјәнләшдирилмишдир. Күман етмәк олар ки, бу снинфдә мөвчуд дәрсликдән («Азәрбајчан дили», IV снинф үчүн, «Маариф» нәшријјаты, 1984, 1985) истифадә едән мүәллим вә шакирдләр бир о гәдәр дә чидди чәттиликләрлә гаршылашмајачаглар, чүнки һәмни дәрслик һазыркы вәзијјәтиндә јени програмнн тәләбләринә, әсасән, ујғун кәлир.

Гејд етмәк ләзымдыр ки, Азәрбајчан дилиндән јени програмнн мәзмуну вә структуру, әслиндә, мөвчуд програмдан кәскин сурәтдә фәргләнир. Лакин фәргләнән чәһәтләри дә аз дејил. Бу барәдә «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсинин 1986-чы ил, 2-чи нөмрәсиндә (сәһ. 5—9) висбәтән әтрафлы мәлумат верилмишдир. Буналары нәзәрә алараг мүәллимләримиз дикәр снинфләрдә дә Азәрбајчан дилиндән јени програмла ишләмәја сәј кәстәрмәлидирләр. Бу снинфләрдә јени програмнн башлыча методик идејяларыны һәјәтә кечирмәк даһа вачиб һесаб едилмәлидир. Әлбәттә, кечид дөврүндә, нечә дејәрләр, мүәјјән бүдрәмәләрә мәруз галан мүәллимләр дә олачдыр. Белә һалларда онлар өз сәһвләрини тәһлил едлб сонракы фәалијјәтләри үчүн мүәјјән нәтичәләр чыхармаға чалышмәлыдырлар ки, јени програмла ишләмәјин методикасына даһа мүкәммәл јијәләнә билсинләр.

Јени тәдрис планында мөвчуд IV снинфдә, әввәлки илләрдән фәргли олараг, әдәбијјатнн тәдрисинә һәфтәдә 3 саат вахт ајрылмышдыр. һәмни снинфдә әдәбијјат фәнни јениләшдирилмиш програмнн V снинфи үчүн нәзәрдә тутулмуш тәлим материаллары әсасында тәдрис едилмәлидир. Мүәллимләримиз бу снинфдә (IV) бир мүддәт әдәбијјатдан да јени програм вә

лар. Дәрсликдә чәми 10 саатлы тәлим материалы әһәтә едилмишдир. Бәс галан 35 дәрә саатларыны һаишләрә сәрф етмәк ләзымдыр?

Әввәлән, гејд етмәк ләзымдыр програмда дәрә саатларынын әрәрылмасына бахмајараг, јени програмда V снинф үчүн нәзәрдә тутулмә тәлим материалларынын мәзмуну мөвчуд IV снинфдә өјрәнилән материалларын мәзмуну арасында бир о дәр дә кәскин фәрг јохдур. һәмни материаллардан бир чохунун тәдрисинә даһа артыг вахт артырмаг имкандан истифадә едилмәлидир. Мәсәлә «Ағ атлы оғлан» нағылы үзәрә ишә 2 саат; «Ана үрәји, даг чыңы» һекајәси үзәриндә ишә 1 саат; Нәһмидән сечилмиш парчаларын өјрәлмәсинә 2 саат; «Көч» һекајәсинин тәдрисинә 1 саат; «Октјабр», «Алај оғлы», «Ики саат» бәдин мәтвләриндән биринин өјрәдилмәсинә 1 саат вахт артырылдығы нәзәрә алынмәлыдыр.

IV снинф үчүн мөвчуд дәрсликдә әләвә оху мәгсәди илә верилмиш сәһә әсәрләр јени програмда (V снинфдә) тәлим материаллары сырасына керилмиш вә онларын тәдрисинә мүәјјән вахт ајрылмышдыр; мәсәлә: «Бәбәкин анды»—2 саат, «Икид рәссам»—1 саат вә с.

Јени програмда кәстәрилмиш әсәрләр дә вар ки, онлар мөвчуд дәрсликдә јохдур. һәмни әсәрләри мәтбуат вә ја дикәр китабханалардан әлдә етә онларын охунмасы вә мәзмуну үзәрә дә иш апарылмасыны тәшкил етмә вачибдир. һәр бир мүәллим она ки олмәлыдыр ки, програмда верилән әсәрләр шакирдләр тәрәфиндән едилсин.

Галан саатлары исе нитг инкишад үзрә ишләрә (шифаһи вә јазылы) сәрф етмәк мәсләһәт көрүлүр.

Кечид дөврүнүн илк нәтичәлә кәстәрир ки, мүәллимләримизин әдәбијјәти јени програмларла тәлим ишнин тәшкилинә чидди сәј кәстәрә өз вәзифәләрини мәс'улијјәтлә јетирмәк үчүн бүтүн гүввә вә бачагларынын сәрф едилләр. Лакин бәзирин һәлә дә заманын тәләбләринә керидә галмагда давам едилр, өз фәалијјәтләрини јенидән гурмаға ләзым әзкарлыг кәстәрмирләр. Бәзи мәктәпләрдә јени тәдрис планлары

програмларынын тәтбиғиндә Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәлиминә рәһбәрлик едән халг маарифи органлары ишчиләринин вә мәктәб рәһбәрләринин кобуд сәһвләрә јол вермәләри исе чидди тәшвиш ојадыр. Мәсәлән, мәлум олмушдур ки, бәзи мәктәб рәһбәрләринин билмәмәси үзүндән мүәллимләр програм вә дәрсликләрдән дүзкүн истифадә етмәмишләр. Белә ки, мөвчуд V снинфдә јени програмнн V снинф үчүн (кәләчәјин V снинфи үчүн) нәзәрдә тутулмуш материалларыны тәлим етмәја башламыш, јалныз I рүбүн сонларында баша дүшмүшләр ки, онлар јенидән IV снинфин материалларыны тәдрис едилләр (һәмни снинфин дәрслији үзрә). Јахуд бәзи мәктәб директорлары јени програм үзрә IX снинфдә Азәрбајчан дилинә 2 саат вахт ајрылмасы фактындаг нәтичә чыхарараг мөвчуд IX снинфдә дә бу фәннә

әнд мәшғәләләрә ики дәрә саатм ајырмағы «мәгсәдлујғун» һесаб етмишләр. Бәзи јазыларда методкабинет мүдирләри исе кәстәриш вермишләр ки, мүәллимләр, V—VIII снинфләрдә Азәрбајчан дилиндән јени програмла гәтијјән истинад етмәмәлидирләр.

Үмумтәһсил мәктәбләринин V—IX снинфләри үчүн Азәрбајчан дили, V—XI снинфләри үчүн әдәбијјат програмлары «Азәрбајчан дили вә әдәбијјат тәдриси» мәчмуәсиндә (1985, № 2, 3) дәрч едилмишдир.

Азәрбајчан ССР Маариф Назирлији мүәллимләрә көмәк мәгсәдлә јерләрә бир сыра төвсијаләр, методик материаллар көндәришдир. Бүтүн ХМШ-лар, онларын методкабинетләри Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мүәллимләринә јени програмларла ишләмәк гәјдаларыны өјрәтмәлидирләр.

Р. Рзанын «Ленин» поемасынын тәдрисинә дағр

Бағыр БАҒЫРОВ

h. Зәрдаби адына ҚДПУ-нин профессору,
филолокија елмләри доктору

Үмумтәһсил мәктәпләри үчүн тәр-
тиб олуи муш әдәбијјат програмында
даһи рәһбәр вә дүијада биринчи соси-
алист дәвлатини банисн В. И. Лени-
на һәср олуи муш әсәрләрин тәдрисн
хүсусн јер тутур. Бу олдугча тәһидир.
«Бу дүијанын ән бөјүк вә һәғиги ин-
саны» (М. Горки). В. И. Ленинни об-
разы бөјүмәкдә олан кәңч нәслә ән
али һиссләри вә јүксәк гәјәләри ашы-
ламагдан өтрү мұәллимләримизә зәң-
кии материал верир. Гејд едәк ки,
Илпч кими бир ингилаб даһисидән,
олук олдугча мәналы вә ибрәтамиз
һәјат јолундан, мәзлум бәшәријјәтнн
сәадәти угрундакы мисилсиз фәали-
јәтиндән сөһбәт ачмаг үчүн мұәллим
дәрии нәзәри билијә, келиш дүијакө-
рүшүнә, педагожи-методик һазырлыга
малик олмалыдыр. Мұәллим белә бир
мүһүм чәһәтн нәзәрә алмалыдыр ки,
М. Горки вә В. В. Мајаковскидән тут-
муш Чилкдән Пабло Неруда, түрк
коммунист шапри Назим Ыкмет,
Франсдан Луи Арагон вә дүијаныи
бүтүн гиталәриндә јазыб-јарадан бир
чох көркәмли сөз усталары бу әзиз вә
доғма инсаныи һәјат вә ингилаби фә-
алијјәтинә мұрачпәт етмиш, дүијада
бәдии Лениннасаным зәңкииләшди-
рән сәһәт нүмуналәри јаратмышлар.
Бу Лениннасаным јаракмасында вә је-
ни-јени әсәрләрлә долгуишмасында
Азәрбајҗан шаир вә јазычыларынын
да өзүнәмәхсус паји вардыр.

Даһи Ленинни һәјаты вә ингилаби
фәалијјәтн башга сөз сәһәткарлары
кими халг шапри Рәсул Рза үчүн дә
әсл илһам мәһбәји олмушдыр. Хүсусән
30-чу илләрдә поезијаныи Ленин вә
ингилаб мөвзусуна фәал мұрачпәт ет-
мәсини дәрн мәһнасы вар иди. Бу-
нукла поезија јени, ингилаби гәһрә-
мана олан гүввәтли мејлини бүрүзә
верирди «Совет поезијасы ингилаби,
онун идеал вә перспективләрини доғ-

ру баша дүшдүјүнү нүмајиш етдири-
ди, ингилаби көрчәклијни ин'иқасы
үчүн даһа мүкәммәл бәдии васитәлә-
р ахтарыб тапырды. Ленин јени, соси-
алист эпохасы инсанынын реал тәһкә-
сүмү иди, онун образы гәһрәмәләи
характерини ахтармаг јолларыи кә-
тәрирди (А. А. Мухомов) Јединств.
рожденноје в ордосе потрудж.
сбл. 147.

Азәрбајҗан совет ше'риндә Ленин
образыи мұрачпәт дә мәһз белә бир
мәна вә әһәмијјәт кәсб етмишдыр.
Буну Рәсул Рзанын поемасынын тә-
һидиндә ајдын көрмәк мүмкүндыр.
Һәр шејдән әввәл гејд едәк ки, Азәр-
бајҗан поезијасында даһи Ленинни
даһа камил, даһа јеткин бәдии обра-
зыи јаратмаг сәадәти Рәсул Рза
нәсиб олмушдыр. Шаир бу мөвзуја бү-
түн јарадычылыг боју һазырлашма-
дыр. Мәһз буна көрә дә мұәллим ә-
ри охутмаг вә мәзмунуну өјрәтмәк
кифәјәтләнә билмәз. Ленинни даһа-
јини, онун бәшәријјәт гаршысыпма
мисилсиз хидмәтләрини бәдии сәһ-
күчү васитәслә шакирдләрә шүрү
сурәтдә дәрк етдирмәк, кәкчилијни
нәви чәһәтдән зәңкииләшмәсини
гәт мәркәзиндә сахламаг, оған
ғызларымызда сосналист һәғигәтнн
инам јаратмаг кими вачиб иш
линии кәркни әмәји нәтичәсипдә
ринә јетирилмәлидир.

Тәсадүфи дејилдир ки, X сиип
Р. Рзанын һәјат вә јарадычылыгыи
өјрәнилмәси үчүн нәзәрдә тутул-
алты сәатын дөрд сәатыи «Ленин»
поемасынын тәдрисинә өјрәлмәк
мәсләһәт көрүлүр. Сиифин јаш вә
лик сәвијјәси мұәллимә имкан
ки, поеманын охунушуна башла-
дан габаг Рәсул Рзанын јарадычы-
лыгында бу мөвзунун јерини шакирд-
рин һәғизәсинә һәкк етмәк вә әв-
ки мәлүматлары јада салмаг
дәлә әввәлчәдән нәзәрдә туту-
лу-
лу-
лу-

суаллар әсасында мұсаһибә впарси.
Мұшаһидәләр көстәрир ки, чох һалда
бәзи мұәллимләр «Ленин» поемасы-
нын охусу, «тәһлили» илә ишн мәһдуд-
лашдырыр, үмуми сөзләрдә әсәрнн
идеја-сифәси әһәмијјәти бардә мәлү-
мат верирләр. Ән әсвә гүсүр будур ки,
мөвзу әввәлки сиипфлордә өјрәдилән
материаллардан тәһрид олуи муш һал-
да сиипфә тәғдим едиллр. һәлбуки ша-
ирни јарадычылыгында Ленин мөвзу-
сунун гырмазы хәтлә кечдији бардә
сөһбәтнн апарылмасы, ашагы сиипф-
ләрдә өјрәнилән әсәрләрин үмумиләш-
дирилиб нәзәрә чәтдырилмасы, пое-
тик парчаларын һәғизәләрдә нә дәр-
рәчәдә јашамасынын мұәјјәкләшди-
рилмәси дәрсин даһа чанлы вә сәмә-
рәли кечмәсини тә'мин етмәклә Јана-
шы, шакирдләрдә фәннә марагы арти-
рыр, шүүрү фәаллашдырыр, мөвзуја
чидди мұнасибәт тәрбијә едир, мәк-
тәблиләрдә дүшүкмәк, кечипшдәкилә-
ри јада салмаг тәшәббүсүнү күчлән-
дирир, ән вачибн исә нәзәрдә тутулан
поеманын даһа дәриндән мәһимсәвил-
мәсинә зәмин јарадыр.

Шакирдләр IV сиипфдә Р. Рзанын
«Доғма, әзиз партија» ше'рини өјрә-
миш, Сәнд Рүстәмовун һәмни ше'рә
бәстәләдији маһныи динләмиш, V сии-
пфдә «Ленин» ше'рини мұталиә ет-
миш, VI сиипфдә исә поемадан бир
парча («Мән һансы бир инсана...»)
охумуш вә мәһимсәмишләр. Бундан
әввә, IX сиипфдә Азәрбајҗан совет
әдәбијјатына анд ичмалда «Бәли ада-
сында Ленинлә көрүш» ше'рн бардә
мәлүмат алмышлар. X сиипфдә Бөјүк
Вәтән мұһарибәсидән сонракы илк
илләрдә әдәбијјат бардәки ичмалда
«Ленин» поемасы поезијамызын бөјүк
наилјјәтн кими онлара тәғдим олу-
мушдыр.

Дејиләнләри нәзәрә алараг мұәл-
лим јени мөвзунун шәрһинә зәмин ја-
ратмаг мәғсәдилә сиипф гаршысында
ашагыдакы суаллары гоја биләр:

— Азәрбајҗан шаир вә јазычылары-
нын Ленинә һәср етдикләри әсәрләри
саја биләрсинизми? Бунлардан һансы-
ларыны охумусунуз?

— Рәсул Рзанын Ленин вә партијаја
анд јаздыгы ше'рләри бардә ким да-
нышар?

— «Мән һансы бир инсана...» пар-
часы «Ленин» поемасынын һансы фә-
лидән көтүрүлмүшдүр? Бурада даһи
рәһбәр кимләрдә мұгајисә едиллр вә
бу бәһәтмәләрдә мәғсәд нәдир?

— «Бәли әдәсында Ленинлә көрүш»
ше'ри нәдән бәһс едир? Ше'рин гәһ-
мә алиһмасында әсәс мәғсәд вәлиш?

— Ленин һәғтинда охулугунуз ше'р-
ләрдән әзбәр деја биләрсинизми?

— Даһи рәһбәрә үмумхалг мәһим-
тинни әсәс сәбәби нәдир? Ленин илә-
јәларыиин тәһтәһсә бардә ким да-
нышар?

Мұәллим һәмни суаллары мұсаһиғ
чәвәблар алиб әләвәләр едир, сиифин
мөвзу әтрафындакы тәсәвүрүнү мұ-
әјјәкләшдирир. Охуја башламаздан
әввәл мұәллимин поема вә оғун ша-
рин јарадычылыгында, үмумән совет
поезијасындакы јери бардә кыриш
мәлүматы вермәси мәсләһәтдир. Мұ-
әллимин мәлүматы јығчан олмалы,
әләвә тәфәррүгәтә јәл верилмәмәли-
дир. Мұәллим демәлидир ки, Ленин
мөвзусу Рәсул Рзаны һәмншә вараһәт
етмишдыр. Шаир бу даһи инсаныи об-
разыи јаратмагдан өтрү өзүндә да-
хили бир ебтијач һисс етмишдыр. О,
отузунчу илләрии әввәлчәрийдән баш-
лајараг мұһтәзәм сурәтдә бу мөвзуја
мұрачпәт етмиш, Ленинә олан сонсуз
үмумхалг мәһәббәтии тәрәвиүмә сәј
көстәришдыр. О 1931-чи илдә дәрч
етдириди «Ленин» ше'риндә көстә-
рирди ки, рәһбәрии јаратдыгы парти-
јаныи һәр бир чагырышында вәхтиндә
чәвәб вермәк, «Ленин јолунда јара-
дычы әмәк» үчүн бүтүн гүввәләри сә-
фәрбәрләјә алмаг—рәһбәрии хәтирә-
синә ән көзәл бәрмәтдир. Бөјүк Вәтән
мұһарибәсини ән агыр күввәләридә
гәлмә адыгы «Ленинград» ше'ри-
дә инамла билдирирди ки, бу гәһрә-
ман шәһәр һеч бир заман мәғлүб ола
билмәз, чүнки бурада Ленин руһу ја-
шайыр, «Һәр азад үрәкдә, азад көңүл-
дә, бир бөјүк парол вар: «Лениндир
ады».

«Доғма, әзиз партија» ше'риндә
шаир, «Ленинни гүдрәтилә», «милтә-
ләрии зәһмәтилә» јаракан, «сәмәләри
күнәш кими тәһиз», «мәһәббәти гәлб-
ләрдә әзиз» олан Коммунист Парти-
јасыны вәсф едир, гәлбәләриимизни
мәһбәјини дә мәһз Ленин идејалары-
нын һәјәтәлијиндә көрүр. «Гәјгә»,
«Көрүш», «Күнәшнн сорағында», «Гә-
рынын дастаны» вә башга әсәрләрин-
дә Р. Рза даһи рәһбәрә хәс олан са-
далык, мөһрибәзлыг, халга мәһәббәт,
мөһкәм ирадә, кәләчәјә инам, дүшмә-
нә гаршы барышмазлыг кими кәјфи-
јәтләри сәһәт дили илә маһарәтлә вә-
рди. Ленин бардәсиндә тәсәвүрү даһа

да кенишлэндирир

Рәсул Рза мұсаирлерини «Ленин сиз бир өлкәдә Ленинлә яшајанлар» адландырыр. О јазыр ки, Ленинни јахын-дан танымаг, онун әвәсиз инсан кими инсанлары азадлыга чыхармаг үчүн нечә эзмлә мүбаризә апардыгыны бил-мәкдән өтрү рәһбәрини әсәрлерини оху-маг, дәрк етмәк ләзымдыр.

Рәсул Рзанын «Ленин» поемасын-дан мүәјјән һиссаләр һәлә мүһарибә-илләриндә мәтбуатда дәрч едилмиш-дир. Ленинә үмүмхалг мәһәббәтнини верән һәмни парчалар Вәтәнмишүн үзәрини гара булудлар алдыгы ганлы-гадагы күнләрдә даһа әзәмәтлә сәс-ләнир, дөврүн сәнәт гаршысындагы тәләбләринә чаваб верирди.

Торпаг бизи чағирыр,
вәдә етәјин дејә
Дүшмән көһнә кииши
сахлакышдыр индијә.

Р. Рза Бөјүк Вәтән мүһарибәси дөв-рүндә дүшмән үзәринә ол-алов јағды-рак, гәләбәмиш сүрәтләндирән пар-тизан һәрәкәтнини тәсвир едәрәк иә-тәндаш мүһарибәси заманындан бир сәһнәни чох ичә бир штрихлә, өзүнә-мәхсус сәнәткарлыгла јада салыр. Ленин дүһасынын бүтүн дөврләр үчүн көрәклијини, үмид нөгтәси олдуғуну һафизәләрә һәкк едир:

Сәггалында буз доңмуш
Украјна партизаны
сорушду: — «Ленин һансы?»

Һәмни сөһбәтлә әләгәдәр мүәлли-мин Ленин вә онун идејаларынын дүн-ја халгларынын мәншәтнинә нечә да-хил олдуғу барәдә шакирдләрдә там тәсәввүр јаратмаг үчүн совет журна-листини Вјетнамла бағлы чох марағ-лы бир хатирәсини синфин изәринә чатдырмасы фајдалы оларды. Бу гәһ-рәман халгын империалистләрә гаршы-впардыгы азадлыг мүбаризәси дөв-рүндә Вјетнамда олмуш совет журна-листи јазыр ки, о, бир дәфә вјетнамлы балыгчы илә көрүшүр. Ону ев саһиб-гамышдан һөрүлмүш дахмасына дә-вәт едир. Журналист сорушур:

— Анләниз бөјүкдүрмү?

— Хејр, о гәдәр дә бөјүк дејилдир. Биз чәми дөрд нәфәрик: мән, арва-дым, балача Тын, бир дә Ленин,—де-јә балыгчы журналдан кәсиб гамыш һөркүнүн үстүнә јапышдырдыгы шәк-ли көстәрир.

ајагда онлары хош кәләчәк утун-мүбаризәјә руһландырдыгыны кәс-тир.

«Ленин» поемасы Р. Рза јара-дыгынын мәркәзиндә дурур. В. И. Ле-нинә халг мәһәббәтнини, даһи рәһ-рини мүдриклијини, онун тарихи һә-күнәши олмасыны тәчәссүм етә-бир әсәр јазмаг һағгында шаһид-чә нараһатлыг вә һәјәчан кечир-синфә чатдырмаг мәгсәдилә мүәл-лифини ашағыдагы сөзләрдә оху-јур: «...иә заманданса кәһ-дүшмүш һәвәс, арзу елә бир дәр-кәлиб чатмышды ки, бу арзу, бу-вәс—Ленин һағгында әсәр јазма-дә инсанларын, халгын Ленинә мәһәббәтнини ифадә етмәкдән өтрү-хили тәләб мәним үчүн артыг ја-чылыг ағрысы, дөзүлмәз бир иш-лыг, һәр шеји унутдуран, бүтүн-римки, һиссәми бир истигамәтә-дән бир гүввә олмушду» (Ленин-зусу) Р. Рза илә мүсаһибә. («Әд-јәт вә инчәсәнәт» гәзети, 24 јан-вар, 1970, № 4).

«Ленин» поемасы 1950-чи илдә-рыча китаб шәклиндә чапдан чык-кы вә 1951-чи илдә ССРИ Дөвләт ф-фатына ләјиг көрүлмүшдүр.

Поема вә онун јазылмасы ү-үмүм тәсәввүр јаратдығдан т-мүәллим әсәрини фонөмүнтәхәб-мүәјјән парчаларын динләнил-тәшкил едир. Лент јазысы дин-дикдән сонра әсәрдән «Кириш», «Т-јабр 1917...», «Мавзолеј», «Та-лыг», «Солдатын дәрди», «А-«Завод бизимкидир» фәсилләри-нур, мәти үзәриндә иш апарылар-зәрдә тутулан һиссаләр охунд-сонра шакирдләрини кечилән мө-нечә дәрк етдикләрини јохламаг-сәди илә мүәллим синиф гаршы-суаллар гојур вә мүвафиг чава-алыр:

— Шаир мөвзунун ағырлыгы-дә нә дејир?

— Динләдијиниз лент јазысынд-охудуғунуз парчаларда Р. Рза Ле-нечә сәчијәләндирир? Бир неч-рактәр мисал көстәрин.

— Рјазанлы фәһлә Ленинлә и-да сөһбәт едир? Кәндлини һејр-мәсинә сәбәб нә иди?

— Шаир солдатын вәзијәтини-тәсвир едир? Солдат нәдән кид-

нир, онун арзусу нәдир?

— Заводун халга верилмәси фәһл-ләри һәдсиз севидирир, бәс бу гәрар-сјәкли чәнаба нечә тәсир едир? Бу-эпизодун тәсвириндә мүәллифини мө-сәди нәдир?

Сонра мүәллим тапшырыр ки, евдә-поеманын диқәр фәсилләрини («Илк-аддымлар», «Зиндан», «Петербургда», «Јад елләрдә», «Баһар», «Әрәфә», «Октјабр күнләри», «Бир баша хәтт», «Тарихи күнләр», «Өлү чанлар») оху-јаркән мәзмунла јанашы, мүәллифин-әсәр үзәриндә нечә ишләдијинә, по-еманы тәкмилләшдирмәкдән өтрү ја-радычылыг әмәлијәти апардыгына да-диггәт јетирсинләр вә мүвафиг гејд-ләр апарсынлар. Бунун үчүн поема-нын 1950-чи илдә чыхмыш илк вари-анты илә 1969-чу ил нәшрини мүгајисә-етмәји төвсијә едир.

Мүшаһидәләр көстәрир ки, бәзи-һәлләрдә шифаһи сөһбәтә даһа кениш-јер верилдијиндән мәти үзәриндә иш-уиудулур. Бунун да нәтичәсиндә сөһ-бәтләр үмүми характер дашыјыр, тәһ-лил формал характер алыр, нәтичәдә-дә өјрәшилән әсәр аз кечмәдән јаддан-чыхыр. Бунун үчүндүр ки, мүәллимин-шәрһи дә, шакирдләрини чаваблары да-охунан мәтнә әсәсламалы, оху про-сесиндә ләзыми изаһлар мәтилә вәһ-дәтдә алыныб ајдылашдырылмалы-дыр.

Нөвбәти дәрәдә мүәллим ев тапшы-рығларынын ичрасыны јохлајыр, нә-зәрлә тутдуғу фәсилләрини («Смолны-ла бир ахшам», «Дүшмәнләр», «Аппа-ссоната», «Гәм карваны») охусу про-сесиндә шакирдләрини евдә мәти үзә-риндә нечә ишләдикләринә, нә кими-гејдләр көтүрдүкләринә диггәт јети-рир. О, шакирдләрини фәал иштиракы-илә һәр фәслә анд суал вә тапшыры-лары мүәјјәнләшдирир, оху процесин-дә мәтини нечә мәнимсәнилдијини, ша-кирдләрини мүхтәлиф нәшрләрә ја-радычы мүнасибәтини јохламаг үчүн је-ри кәлдикчә рәј сорғусу кечирир, син-фә бурада јахындан иштирак етмәјә-имкан јарадыр. Мәсәлән, рәһбәрин-һәссаслыгыны, халг илә гырылмаз-әләгәсини синфә чатдырмаг үчүн «Смолныда бир ахшам» фәсли әтра-фында мүбаһисә ачыр. Јахуд Ленинә-гәсдлә әләгәдәр ишләдилимш «Елә-бил ки, өлкәнин гәлбинә күллә дәјди»-мисрасынын кениш шәрһини тәләб-едир вә көстәрир ки, поэма башдан-баша белә афористик ифадәләр, һик-

мәтли сөзләр, чанлы халг дили илә-зәнкни мисраларла долудур. Мүәлли-мин тәклифи илә шакирдләр бу гәбил-дән олан сөзләри, мисралары сечиб-дәфтерләринә гејд едирләр.

Даһи рәһбәрин сәнәт адамларына-гајгы вә мәһәббәтнини «Аппассоната»-фәсли охунаркән шакирдләрә чатдыр-маг үчүн бөјүк имкан вардыр. Әсәр-охундугча мүәллим чалишмалидир-ки, он әсас нөгтәләр изәрлән гачма-сын, јәһи мәти, нечә дәрләр охунмаг-хатиринә охунмасын. Бунун үчүндүр-ки, оху заманы диггәтли олмаг, фик-рини образлы дејим тәрзини көрмәк, ондан һәјәчанланмаг һиссәнини мәктәб-диләрә ашыланмасы әсас мәсәләдир. Ленинни вәфатындан доған үмүмхалг-кәдәрини шакирдләрини һафизәсинә-һәкк етмәкдән өтрү мүәллим бурада-кы «Јанан синәләрдә үрәк доңур», «Се-винч гул тәк дили бағлы, кәдәр чых-мыш шаһлыг дагына» мисраларына-диггәти чәлб едир вә сорушур: шаир-бурада нә демәк истәјир? Јахуд, «Ма-тәмини рәнки гара, үмид јолу ишыг-дыр» тәзады илә шаир нәјә ишарә-едир?

Мәти үзәриндә иш, охулун сәмәрәли-тәшкили, јери кәлдикчә мүәллимин-мүдахиләси, вердији әләвә мәлүмат, шакирдләрини чавабларына дүзәлиш-ләр, суал-чаваблар, мүәјјән мөгамда-тәһмини техники вәснәтләриндән и-стифадә—бүтүн булар дәрәси рәнка-рәнк гурулмасына, мәшғәләләрини ма-рағлы вә сәмәрәли кечмәсинә сәбәб-олур, шакирдләри дарыхмаға гојмур, онларда бәдһи сөзә марағы артырыр. Ән әсасы будур ки, шакирдләр дүшү-нүр, мүгајисә едир, јери кәлдикчә мү-баһисәјә гошулар, беләликлә, өз сөзү, өз бахышы олан кәнчләр кими бөјү-јүрләр.

Ленинин бөјүкүјүнү көстәрмәк-мәгсәдилә «Мән һансы бир инсанә бәп-зәдим ки, Ленини» һиссәсини магнит-тофон јазысынын динләнилмәсини-тәшкил едән мүәллим шакирдләрин-фәал иштиракы илә мәтини тәһлил-ни апарыр вә бу мүгајисә вә бәһзәтмә-ләрдә шаир идејасынын там ачылма-сына һәл олур.

Поема бүтөвлүклә охундугдан, мәз-мун мәнмәсәнилдикдән сонра нөвбәти-дәрәдә мүәллим шакирдләрини диггә-тинә чатдырыр ки, Рәсул Рзанын ја-радычылыгына һәс олан иш мүһүм-кәјфијәтләр—хәлгилик вә партијалы-лыг, он әнәјә јарадычы мүнасибәт, но-

дэрлэ баглылыг, дил садолуу...
мэналары садэ вэ конкрет шэкилдэ
ифадэ етмэк бачарыгы, мүасирлик по-
емада парлаг ифадэсини тапмышдыр.
Р. Рза Лениндэн јазан мүэллифлэр-
дэн фэргли олараг анчаг һадисэлэри
тэсвир вэ тэрэннүм јолу илэ кетмэ-
мишдыр. О, даһи Ленини суратни
јаратмаг кими чэтин, мэс'ул вэ шэ-
рэфли бир ишэ кирмиш вэ буна,
эсасэн, найл олмушдыр. Мэ'лум олду-
гу кими, совет эдэбијјатында Ленин
һаггында илк ири һэчмли мэвзүм эсэ-
рини—поеманы мүэллифи В. В. Маја-
ковски олмушдыр. Бөјүк трибун шаир
публицист бир рулда Ленини, онун
эмэллэрини өлмэзлијјини тэрэннүм
јолу илэ кетмишдыр. Р. Рзанын пое-
масы үчүн исэ публицистика, эпик лөв-
һэлэрини шаиринэ тэсвири, үслуб вэ
ифадэ формасынын мүхтэлифлијји,
рэнкарэнклијји вэ элванлыгы сачијјэ-
видир. Белэ ки, шаир эпик лөвһэ ја-
ратмага сә'ј көстәрдиңдэ тәһкијэ фор-
масыш үстүн тутур, һадисэлэрини ин-
кишаф сүр'этини вермэк лазым кал-
дыкда исэ буну кәскин публицистика
эвэз едир.

Рәсул Рза поеманы он бир илэ јаз-
дыгыны сөјләјир. Лакин шаирини Ле-
нинэ мүрачнәтлә јаздыгы эсәпләрлә
тапыш олдуруз вэ көрдүнүз ки, бу
мөвзү ону отузунчу иллэрини эивәллэ-
риндән чәлб етмиш, поэма дәрч олу-
дугдан сонра исэ о, эсэрини үзэринэ
дөнә-дөнә гәјятмышдыр. Р. Рза поэма
үзэриндә пшлэјәркән јазычы зәһмәт-
нини нә демәк олдуғуну эјани шәкилдә
нүмајиш етдирәл нүмунә вермишдыр.
Белә ки, о, эсэрини биринчи нәшриндән
сонра ону јепидән јазымыш кими ја-
радычылыг ишнини давам етдирмиш,
доггуз јүздән артыг сөз, ифадә, чүм-
ләни дәјишдирмиш, бир сыра фәсил-
ләри эсаслы суратдә јенидән ишләнмиш,
элавә вэ ихтисарлар етмиш, «Тарихи
күлләр», «Солдатын дәрди», «Завод
бизимдир», «Интервенсия», «Агыр ил-
ләр», «Аппассионата» фәсилләрини
јазараг поеманы даһа да зәнкиләнш-
дирмишдыр.

Рәсул Рза поеманын гурулушунда
да эсаслы дәјишкликләр етмиш, бир
сыра фәсилләрини ихтисары вэ бирләнш-
дирилмәси һесабына эсэри даһа да
јығчамлашдырмиш, фикрини поетик
ифадә тәрзинә хүсуси диггәт јетир-
мишдыр. Шаирини өзү бу ахтарышлар-
ын вэ нараһәтлыгын сәбәбини изаһ

улијјетин вэ тәсвир тәләб едирә
Рза. Илһам чешмәси. «Эдэбијјат»
инчәсәһәт» гәзети, 23 август 1963
№ 34).

Мүэллим ајры-ајры фәсилләрдә
лы шакирдләрлә иш апарыр. О, сүм-
мүрачнәтлә дејир: «Смолныда бир
шам» фәслини хатырлајырсыңлаң.
Бурада шаир бизни Владимир Ильич
көндәрилән мәктубларын мөзүмуну
тапыш едир. Өлкәнин эи агыр күм-
кечирдијји бир анда ингилаб рәһб-
ошуни үиванына көндәрилән күлли
дарда мәктублары охумаға, онларә
ваб вермәјә дә вахт тапыр. (Мүэл-
мин тәклифи илэ шакирдләрдән бр-
ушаг евиндән көндәрилән мәктуб
охујур). Һәмин мәктубун эсл мә-
јәтини, шаирини һәјат һәгигәтини
дәрәчәдә садиг галдығыны шакирд-
рини шүүруна һәкк етмәк мөһтә-
мүэллим ашагыдакы мә'луматы сә-
чатдырыр:

— Ола биясын ки, белә мөзүмуну
Ленин һеч мәктуб алмамышдыр. Биз
кин онун ушагларын тәләји илэ чы-
марагланмасы, һәмишә онларын гә-
гысына галмасы, көндлиләрини
Иличләринә» көндәрдикләри уву,
нуз пији, јумурта, мејвә вэ саир
суллары хәстәханалара, ушаг саир-
нә көндәрмәси һаллары бир фактә

Ону да гејд едәк ки, даһи рәһб-
вә инсан бу мөзүмунда олмаса да,
га мөзүмунларда ушаглардан кә-
мингдарда мәктуб алырды. Бир
Ленин Клара Сеткини илэ сөһбәт
демишди: «Тәсәввүр едип, бу күн-
дә учгар, сакит бир кушәдә јерлән-
кәнддән мәктуб алмышам. Ушаг е-
дән јүзә јахын көрпә мәнә јазыр: «
Ленин баба! Сәнә демәк истәјирин.
Биз чох нүмунәви, сәлигәли олму-
Сә'јлә мүталиә едирик. Јахшы ол-
ғы вә јазмағы бачарырыг, хејл
далы иш көрүрүк. Биз һәр күн
јахшыча јујунуруг, һәр дәфә
кедәркән өз әлләримизни дә ју-
Чүнки пишти оlanda мүэллим
биздән хошланмыр. Она көрә
тәминэ олмагла мүэллимимизә
вермәк истәјиринк...» Көрүсү-
әниз Клара, биз бүтүн сәһәларда
ди мүвәффәгијјәтләр әлдә едирик.
мәдәнијјәтә јијәләнирик, үстәли-
та биз һәр күн јујунуруг да. Биз
һәтта биздә кәнд ушаглары Совет
сијасынык јарадылмасында ишти

едирләр» (воспоминания о Владими-
ре Ильиче Ленине в пяти томах. Том I,
М., 1969, сәһ. 11).

Ленин вә халг! Бу ики мөһтүм пое-
мада поетик нәһдәтин эвәсидыр. Даһи
Ленин эсәрдә халгла, онун ингилаби
мүбаризәси илэ (мүэллим охунмуш
фәсилләри вә сөһбәтлә бағлы епизод-
лары хатырладыр) о дәрәчәдә гәјна-
јыб гарышмышдыр ки, бу ики сөз би-
ри дикәринини синоним илэ олмушдыр.
Мәсәләи, поемадакы «Танышлыг» фәс-
линдә рјазанлы бир кәндли илэ сөһ-
бәт едән Ленини бир ингилаб даһиси
кими јох, ади кәндлинини үрәк досту,
мәсләһәтчисини кими көрүрүк.

Мәһз бунун үчүндүр ки, даһи рәһ-
бәр милјонларын гәлбинә јол тапымыш,
зәһмәт адамынын эсл севимлисинә
чеврилмишдыр. Буну ашагыдакы мис-
ралар чох сәрраст ифадә едир:

Чәкичл јаваш вуруп!
Көрүјү јаваш басып!
Ленин јаралы јатыр,
Јухудан ојанмасып!

Р. Рза Ленинин өлүм сәһнәсини дә
сәнәткарлыгла тәсвир етмишдыр. Бу
мәтәм бүтүн дүнја зәһмәткешләри
үчүн ејни дәрәчәдә агыр олан бәшәри
бир кәдәр сәвијјәсинә галдырылмыш-
дыр (мүэллимин тәклифи илэ «Дәфн»
фәслиндән мүәјјән һиссәләр охунур).
Сонра мүэллим элавә едәрәк дејир ки,
шаир бу бәшәри кәдәрини дәрини мә'-
насы үзэриндә дүшүнүр, Ленин идеја-
ларынын өлмәзлијјини тәчәссүм етдир-
мәкдән өтрү мараглы ифадә тәрзи та-
пыр, мөвзуну бу күнлә мөһарәтлә бағ-
лајыр:

О јерләр ки, чыгыр јохду өтүб кечәси,
Индә ордәи кешиб кедир Ленин күчәси
О јерләр ки, батаглыгды, гәра ләһмәли,
Индә ора зипәт верип Ленин һәјкәли
Бу, Ленинин һәјат олмуш эмәлләридир,
Бура сүлһүн, азадлыгын бир сәнкәридир
Бу бир кичик парчасыдыр Ленин елпипи,
Көр чаһанда иләри вәр бөјүк Ленинини

Поэмада белә бир мисра вардыр:
«Биз һәр јердә Ленинин изинә раст
кәлирик». Шаир «Бали адасында Ле-
нинлә көрүш» ше'риндә (1963) бу мис-
ранын бәдин тәсдигини вермишдыр.
Р. Рза харичә сәфәриндә индонезија-
лы бир рәссамын чәкдији шәкли кө-
рүр. Һәмин портрет шаирдә јени дү-
гулар ојадыр, Ленинин ад вә образы-
нын бүтүн халглар үчүн нә гәдәр әзиз
вә доғма олдуғуну сәнәт дилинә чеви-
рир:

Танышлыг вә вәр ки
Илларла јашајыб
гәра рәссамы
галбиндә,
вәһиндә,
Бир аз индонезијалы кәдүрүб
сурәти халгларә, милјонларә
твниш олан, әзиз олан
Владимир Ильич Ленин да

Мүэллим тапшырыр ки, поеманы е-
дә бир дә нәзәрдән кечирсинләр. Дәр-
ликдән эсэрини тәһлилия әнд һиссәни
охусунлар, суал вә тапшырыгларә ча-
ваб һазирласынлар.

Ахириңчы дәрс поеманын бәдиә хү-
сусијјәтләринини өјрәнилмәсинә һәср
олунар. Поеманын тәһлилийи, ајры-
ајры фәсилләрдә шаир мөһсәдлийи бә-
дин ифадәсини шакирдләрдән соруш-
дугдан сонра мүэллим јени мөвзуну
шәрһинә кечир.

Мүэллим дејир ки, «Ленин» поэма-
сы Азәрбајчан дилинин зәнкилијјини,
элванлыгын, халгымызын образлы
тәфәккүрүнү өзүндә чәмләшдирән бир
сәнәт абидәсидир. Поэма Азәрбајчан
халг дили вә эдәби дилинин эи инчә
хүсусијјәтләрини өзүндә әкс етдирир:
эсәр образлы ифадәләр, элван гафијә-
ләр, һикмәтли сөзләрлә зәнкидир.
Шаирини бәвзәтмәләри, гафијә сәстәми
јенидир, һәјатидир. Рәсул Рза севимли
рәһбәри сәвијјәләндирмәкдән өтрү бә-
дин тә'јивләрдән бачарыгла истифадә
едәрәк рәһбәри мүхтәлиф чәһәтләрдән
сәвијјәләндирир. «Өмүрүнү халг ишнә
һәср едән», «гуртулуш јолунда сәр-
кәрдәмиз олан», «һәр кәлмәси, һәр сө-
зү дилләрдә әзбәр», «гуртулуш елми-
нә вагиф бир инсан», «ингилабын гәл-
би» кими ифадәләрлә «үиваны инги-
лаби нәгмәләр» олан Ленини бөјүк
бир инсан, даһи бир рәһбәр кими көр-
мәкдә бизә көмәк едир.

Мүэллим дејир ки, «Ленин» поэма-
сы тәзадлар үзэриндә гурулмушдыр.
Белә ки, Р. Рза зүлм вә истисмар үзә-
риндә гурулмуш өлкәдәки тәзадлары
маһир бир рәссам кими гәләмә алараг
һафизләрә һәкк едир. Буцун үчүн
ашагыдакы нүмунәјә диггәт јетирмәк
кифәјәтдир:

Сүрхүләрдә душтагам
азадлыгын иғәмәси;
Сарајларда—
ејиш-ишрәт.
Даһмаларда—
гәм-кәдәр;
Сәһи зүлмәт дајаныб
күндәзүн кешиндә

Фонетикаја даир тарихи маълуматларын верилмәси imkanлары вә јоллары һаггында

Әзиз ӘФӘНДИЗЛАД
педагожи елимләр доктору, профессор,
Фәрух НӘСӘНОВ
Азәрбајҗан ЕТПЕИ-нин ели ишчиси

205 / ифрешбей
303

Маълум олдуғу үзрә, бүтүн тәлим фәиләринин, о чүмләдән дә Азәрбајҗан дили тәлиминин мазмуну (билик, бачарыг вә вәрдишләрин систем) дәләт сәнәди олан тәдрис програмында вә онун әсасында тәртиб олуимуш дәрсликләрдә өз әксини тапыр. Бу демәкдир ки, һәр фәнн үзрә тәлимин мазмуну ваһид формада мүәјјәнләшдирилир вә о, рәсмиләшдириләрәк мәктәбләрин истифадәсинә верилир. Әлбәттә, бурадан елә нәтичә чыхармаг олмаз ки, дәрсликләрдә һазыр шәкилдә тәгдим олуна тәлим материалы мүәллимин јарадычы фәалијјәтинин гаршысына сәлд чәкир. Буну она көрә гејд етмәји лазым билирик ки, сон илләрдә мүәллимләр арасында бу фикир бир нөв күтләви характер алмыш вә формализмин мәнбәләриндән биринә чеврилмишдир. Белә ки, мүәллимләрин бир чоһу һараданса, һансы «көстәришдәнсә» белә «нәтичәјә» кәлмишләр ки, јени мөвзунун тәдрисиндә дәрсликдәки материалын чәрчивәсиндән азачыг белә кәнара чыхмаға онларын «һаггы» чатмыр. Бәзиләри һәтта буһу өзләри үчүн чоһ сәрфәли һесаб едилрәр; она көрә ки, нөвбәти дәрсә һазырлашмаг үчүн јалныз дәрсликдәки мүвафиг материала нәзәр јетирмәклә кифәјәтләнир, өзләринә алава әзијјәт вермәји рәва билмирләр. Беләләри јени дәрси данышмагда, демәк олар ки, шакирдләрдән бир о гәдәр дә фәргләнирләр. Буна көрә дә дәрс шакирдләр үчүн марагсыз кечмәклә јанашы, онларда мүәллимлик сәнәти һаггында да јанлыш тәсәввур јараныр...

рын) дәрсләриндә белә һаллара даһа тез-тез тәсәдуф едилир. Тәәссүффәндиричи һалдыр ки, бәзи филологтарын өз тәдгигатларынын дәрсликләриндә «мәғаләләр јәри етдирмәјә сәј кәс-тәрмәклә» мәнз бу мејлә «истиһад ет-мәкдән» ирәли кәлир.

Шүбһәсиз ки, һәмни мејлләрдән һеч бирини педагожи процес үчүн—мүәллимин сәнәти үчүн мәғбул сәјмаг ол-маз.

Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, дәрслик әслиндә шакирдләр үчүндүр. Дәрсликдә верилмиш тәлим материалыны шакирдләрин оптимал дәрк етмәси үчүн мүәллим, јери кәлдикчә, кечдәји мөвзу илә әлағәдәр алава маълуматлар да верә билрәр вә бермәлидир. Бир шәртлә ки, һәмни алава маълуматлар: а) тәлим материалыны шакирдләрин даһа јакшы дәрк етмәләрини тәмин етсин; б) онларын билик сәвијјәләринә вә дәркетмә imkanларына там үјгүн олсун; в) дәрсин мараглы кечмәсинә вә сәмәрәлишјинә мүсбәт тәсир көстәрсин. Бир сөзлә, верилән алава маълуматлар методик вә дидактик тәләбләр чәрчивәсиндән кәнара чыхма-малыдыр. Белә алава маълуматлардан јери кәлдикчә тез-тез истифадә олу-масыны дидактикада тәлимин һәјәтлә, коммунизм гуручулуғу илә әлағә-ләндирилмәси принципи тәләб едилр.

Маълумдыр ки, дил ичтиман-тарихи һадисәдир. Буна көрә дә онун бир сыра хүсусијјәтләрини, даһилә инкишаф гавунларыны тарихи аспекта өјрән-мәдән дәрк етмәк мүмкүн дејил. Ф. Енкелс гејд етмишдир ки, «...ана дилинин «материјасы вә формасы» о заман баша дүшүлә билрәр ки, онун доғу-лушу вә тәдричи инкишафы пәләкил-син...» (Ф. Енкелс. Анти-Дүринг, Ба-кы, 1953, сәһ. 305). Мәсәләнин бу нә-зәри-методоложи чәһәтинин вә јухары-да һаггында бәһс етдиримиз методик истигамәтинин әсас тутараг нәзәрә ал-

Р. Рза сөзү олуна объект олу-оғучуда тәсвир олуна объект олу-там тәсәввур јаратмаға һаһл олур. Чар Русијасы дәврүндә сүркүнләр, ишкәнчәләр мәскәни олан Сибирин тәсвири бу чәһәтдән сәчијјәвидир (мү-әллимин тәклифи илә һәмни һиссә оху-нур).

Шаирин кичик бир тәсвирлә бөјүк мәна ифадә етдији, үмумиләшдирмә-ләр апардыгы да тәгдирәләјигдир. Зо-ракылыг әләминдә инсанлар арасын-дакы барышмаз индијјәт, гејри-бәра-бәрлик шаир тәрәфиндән белә рәсм едилир:

Бәләд олан билирди:
кечәјә күндүз кимп.
Петербург да икидир.
Бирн задәкәналарын,
башда отуранларын,
һәр күн һансоранларын;
о бирн—һисалтарын,
миваләрик, милјонларын,
зәһмәткешләринкидир.

Р. Рза Ленин дүһасынын әзәмәтинин вермәк үчүн мүхтәлиф бәдип тәсвир васитәләриндән истифадә етмишдир. Бунун үчүн мүәллим характер нүмунә кими рәһбәрин үиванына кәлмиш мәк-тубларын тәсвирикә һәср олуна «Смолныда бир ахшам», «Дәфн» фәс-линдә «Мән һансы бир инсанә...» һис-сәләринин хатырладыр. Ади бир кинаја илә бөјүк һәгигәтин ифадәсини верән бир нүмунә кими ашағыдакы суал вә чавабы шакирдләрә чатдырар: «Дума нәдир?» суалына чоһ сәрраст чаваб верилир: «Далғалы бир дәннздә гум ада».

Поэма мүтајисә, бәнзәтмә, пејзаж тәсвири, тәкрир, бәдип суалларла зән-кин бир әләмдир. Мәғлубијјәт гаршы-сында галан баш вәзирли даһилән сар-сылдығы, һәјәчан кечирдији шаир тәр-рәфиндән чоһ мәһарәтлә шүүрләра һәкк едилир:

Дырнагыны чәјмәјир
һиддәтүндән баш вәзир.
Догаг әсир,
дил әсир,
ајаг әсир,
баш әсир...

«Әсир» фе'линин дөрд дәфә тәкраны ифадәни һәнәки зәифләтмир, әксинә, шә'рдәки ахычылығы даһа да сүр'әт-ләндирир, ифша объектинин варлығы-

масыны тәмин едилр. Јахуд, «Кә-гара—һаггара. Гара бир гәтран тәк-тәсвири охучу гаршысында там бә-әләм ачыр, азадлығы боғмаға һа-олан дүшмәнләрин нијјәти илә бир-нијјәт тәшкил етмәклә јаранмыш... нијјәт барәсиндә там тәсәввур пер-Дәфн заманы шаирин ишләтдији «Мә-һансы бир инсана бәнзәдим ки, Лә-ни» кими мисра-тәкрирләр өз обра-лығы вә мәғамында ишләнмәси и-шаир гәјәсинә хидмәт едилр.

Р. Рзанын ишләтдији мүбалиғә реал варлыгла сәсләшдијиндән дә мәзмунлу вә мәналыдыр: «Јумур-бојда үрәјин дәрди үмман олурмуш», «Милјон-милјон ач инсан от јејир, кү-пүк гусур», «Вәтәнимин јарасы көкү-мүн јарасыдыр», «Һәр өмрү минид-бәлә, минбир изтираб пусур», «Бир-күлфәтә бир балығын башы јекә ба-рам олур», «Дөјүш бајрағы кими пар-ча-парчадыр өлкә», «Дүнјанын һәр-јериндә инди—дүнәнки көлә саатын-дүзәлдир Кремлин саатијлә», «Ән үзә-дахмаларда зүлмәт боғулсун деја-Илич лампаларындан мунчуг дүрд-јоллара», «Ленин зүлмәт дашыны та-парыб гәлпә-гәлпә, изтираб дәнн-дән јол ачды милјон гәлбә» кими ә-разлы ифадәләр васитәсилә мүәллим фикрини шәрһ едилр. Дәрси јекувал-дырмаг мәгсәдилә синиф гаршысында мүвафиг суаллар гејур:

— Р. Рза јарадычылығында Ленин мөвзусу нә кими јер тутур? Онун мөвзуда јаздығы әсәрләри сәјын.

— Поэmanın јазылмасы вә бу мәс'улијјәти барәдә шаир нә дејир?

— Даһи рәһбәрин халгла әләмәт-поэмада нечә верилмишдир? Мәтал-сечдијиниз нүмунәләрлә фикриниз шәрһ едилр.

— «Ленин» поэмасы һансы хүсус-јәтләринә көрә хошунуза кәлир?

— Поэmanın бәдип хүсусијјәтлә-барәдә нә дејә биләрсиниз?

Поэма һаггында шакирдләрин әд-етдикләри маълуматын дәрришләр-јохламаг мәгсәдилә «Даһи рәһбә-мәһәббәтин поетик тәрәниүмү» мә-сунда реферат, «Азадлығын рәк-олуб дүшүб дилдән-дилә Ленин» бә-лығы илә нсә инша јазмаг мәс-көрүлүр.

г
Л
с
д
л
с
д
д
ә
ј
о
д
ә
ү
ч
19
ки
ли
һә
јет
ү
ча
ну
пр
ми
аз
вә
198
9)
ми
ә.
Аз
иш.
син
ча
чпр
дир
деј
гал
һал
еди
әјјә
лы
јин
јәл
Ј
син
ола
дә
син
рп
зәр
сәс
лим
дәт
4

малыгы ки, Азербайжан дилин дилини оптималлашдырмагда шакирдлар, јери калдикча, бу ва ја дикер дил һадисәси илә әлагәдар мұвафиг тарихи мә'луматларын верилмәси хүсуси әһәмијјәт кәсб едир вә бир сыра һалларда бу, вачиб бир еһтијач кими гаршыја чыхыр. Бу сәһәдә габагчыл вә јарадычы мұаллимләримизни, пәракәндә шәкилдә дә олса, диггәтләјиг иш тәчрүбәләринә аз тәсадүф едилмир. Тәәсүф ки, методика елминиз индијәдәк һәмин тәчрүбәләрин өјрәкилмәси, елми чәһәтдән үмумиләшдирилмәси вә јайылмасы илә әлагәдар тәдигатлар аларылмасына әсәслы тәшәббүс кәстәрмәиншир.

Биз бу мәгаләдә јалныз фонетиканын тәдриси илә әлагәдар шакирдлар бә'зи тарихи мә'луматларын верилмәси һаггында сөһбәт ачмаг мәгсәдин гаршыја гојмушуг. Тәклиф етдијиниз методик мұлаһизәләр мәктәб тәчрүбәсиндә сыпагдан кечирилмиш вә сәмәрәли нәтичә вермишир. Гејд етмәји лазым билirik ки, һәмин методик мұлаһизәләрин—төвсијәләрин һеч дә һамысыны мәһз «Фонетика» бәһсинин тәдриси просесиндә нәзәрә алмаг вачиб дејил; оилардан бә'зиләрнин, јери калдикча, Азербайжан дили тәлиминин сонракы мәрһәләләриндә (фонетикаја анд биликләрини үмумиләшдирилмәси вә системә салынмасына анд дәрсләрдә), әдәбијјәт дәрсләриндә бәдин әсәрләрин лингвистик тәһлил заманы, јахуд Азербайжан дилиндән синифдәнхарич мәшғәләләрдә һәјәтә кечирмәк мүмкүндүр. Демәк, төвсијәләрдән һәр бир мұаллим өз имканларына, јарадычы фәалијјәтнинә ујғун шәкилдә истифада етмәјә чалышмалыдыр.

Фонетикадан әлифба, данышыг сәсләринин һәрфлә ифадәси һаггында шакирдларә програм үзрә мұәјјән билликләр вериләркән мұвафиг тарихи мә'луматлардан да истифада едилмәси мәгсәдәујғундур.

Мә'лумдур ки, дилимиздә 9 сәнт сәс олдугу кими, әлифбамызда да онлардан һәр бирини ифада едән 9 хүсуси һәрф ишарәси вар. Лакин Азербайжан дилинин јазысында тарихәп узун мүддәт белә олмамышдыр. Кечмишдә, јәни Азербайжанда Совет һакимийјәти гурулана гәдәр, һәтта ондан бир гәдәр сонра да Азербайжан дили јазысы әрәб әлифбасына әсәсләнди. Бу әлифба бизим дилимиз үчүн чох чәтин вә мүрәккәб бир әлифба

ху јазыда ифада олунмурду. Буна кәрә дә, мәсәлән, олду, өлдү; күрк, күрәк; көрүк, көрәк вә с. кимн сөзләр бир чүр јазылырды.

Тәхминән јухарыдакы мәзмунда шакирдларә мұәјјән мә'лумат верилди сонра мұаллим «Молла Нәсрәддин журналында вахтилә әрәб әлифбасынын тәпгидинә анд Ч. Мәммәдгулузәднин дәрч етдирдији ашагыдакы фәјетону мисал кәтирә биләр:

«Мәнни кәндә Фатма адлы бачым вә бир дә анам јашајырды. Бачым беш јашында азарлы бир оғлу варды. Бир күн бачым нахош оғлуну шәһәр (Јеревана) мәнни јаныма кәтирди. Анам вә бачымын әри илә кәндә гәмишдылар. Бачым ејни заманда бә милә иди. О, бир ај биздә галдым сонра тәзә бир оғлу олду.

Мән бачымкил јашајан кәндин молдасы Молла Чәфәрә јаздым: «Анам дә ки, Фатманын оғлу олду.

Молла Чәфәр кағызы алыр вә бачымын хәстә оғлуну јадына салыр вә елә билир ки, мән јазмышам Фатманын оғлу өлдү.

Үч күн кечдикдән сонра евдә отурмушдуг көрдүк гапы дөјүлүр вә орта ағлајыр. Гапы ачылан кими бичәр амам «балам вај!» дејиб, өзүнү кәтирди јерә вә биһуш олду.

Мән о саат яши дүјдүм вә бачым бөјүк оғлуну вә тәзә доғдугу ушгы да кәтирди гојдуг амамын габагына. Һандан-һанз јазыг орәт көзләрини тәдди вә башлады ушагларын икисини өпүб гучагламаға.

Аллаһ Молла Чәфәрә инсаф верди. Аллаһ мүсәлман һуруфатыны илә едәнә рәһмәт еләсин!» (Ч. Мәммәдгулузәдә. Сечилмиш әсәрләри, Бав 1967, сәһ. 269).

— Көрүрсүнүзмү, әрәб әлифбасы бизим саитләримизни нә күнә салдыды. Совет һакимийјәти гурулаған сонра партија вә һөкүмәтимиз әлифбаја кечмәк һаггында гәрар бул етди. 1939-чу илә гәдәр Азербайжан дилинин јазысы латын әлифбасына әсәсында јарадылды. 1940-чи илә илә халгын арзу вә тәклифи илә Азербайжан јазысыны рус әлифбасына әсәсында јаратмаг һаггында гәрар едилди. Ахи биз бөјүк рус халгына даһа чох јахыныг. Бир дә она кәрәк бу тәдбир рус дилини өјрәтмәк илә асанлашдырыр; һәјәт буну олдулуғу сүбүт етди. Лакин бир саитләр әриндә јени әлифбамызда

дили әлифбасында көтүрдүјүмүз я (j+a), ю (j+у), е (j+e) гошасәсли һәрфләри јазы вә оху ишиндә чидли чәтиниликләр јаратды. Она көрә ки, әлифбамызда ајрыча j вә a; j вә у; j вә e һәрфләри олдуғу үчүн гошасәсли һәрфләрә һеч бир еһтијач јох иди. Рус дилиндә һәмин һәрфләрини башга вәзифәси дә вар; мәсәлән, няня сөзүндә я һәрфи и самитинин јумшаг тәләффүз едилдијини, јә'ни [нянья] шәклиндә ишләндијини билдирир. Буна анд башга мисаллар да кәтирмәк олар. Һәмин һәрфләр бизим дилимиздә бир дә она көрә ујғун дејилди ки, јазыда бир сыра сөзләримизни көк вә шәкилчиләри бир-биринә гарышырды. Мәсәлән, чаја, бојум сөзләри чая, бојум јазылдыгда онлары көк вә шәкилчидә ајрмаг мүмкүн олмурду. Бүтүн буилара көрә 1955-чя илдән һәмин гошасәсли һәрфләр бизим әлифбамыздан чыхарылды, е һәрфи јалныз бир саити ифада едән һәрф кими сахланылды.

Сиз, ушаглар, јәгин ки, китабханалардан хејли илләр бундән әввәл чап олунмуш бә'зи китаблары аланда һәмин гошасәсли һәрфләрин бир заман бизим әлифбамызда ишләнмәсини мұшаһидә етмисиниз. Кәлин дејиләиләри чохдан чап олунмуш китабларда бир даһа нәзәрдән кечирәк.

Мұәллим әввәлчәдән әлдә едиб синфа кәтирдији китаблары (ушаг әдәбијјәтына анд) шакирдларә пајлајыр вә онлара һәмин китабларын сәһифәләриндә гошасәсли һәрфләрдән илә истифада олундуғуну мұшаһидә етмәји тәклиф едир.

Бүтүн буилардан сонра мұәллим сәс вә һәрф һаггында шакирдлардә ајдын тәсәввүр јаратмаг үчүн онларын диггәтнини тахтада јаздыгы ашагыдакы сөзләрә чәлб едир (әввәлдәки әрәб әлифбасы илә јазылмыш «ил» сөзү олмалыдыр):..., il ил.

Мұәллим:—Бу јаздыгларымдан һансылары охуја биләрсиниз?

Шакирдлар ики вә үчүнчү сөзләри охујурлар. Мұәллим әввәлинчи график ишарәнин дә ил сөзүнү билдирдијини дејир вә изаһ едир ки, ил сөзү әрәб әлифбасы илә мәһз бу чүр јазылырды.

Мұәллим тахтада бир турп шәкли чәкиб сорушур:—Ким дејәр, бу нәдир? Шакирдлар јерләриндән «турпдур» чәвабыны вериләр. Бу заман мұәллим кағызә бүкдүјү әсл турпу шакирдларә көстәрәрәк бир дә сорушур:

—Бәс бу нәдир? Јеһә «турпдур» чәвабыны алыр.

М. — Әкәр, бу, турпдурса, онда тахтада чәклијим нәдир?

Јаранмиш ситүасја шакирдлар дүшүндүрүр вә онлар дүзкүн нәтичә чыхарырлар: Бу турпдур, бу илә турпу шәклидир.

М. — Демәк, ушаглар, турпун шәкли турпун өзү дејил: Бәс иди дејин көрүм бу нәдир (тахтада и һәрфини јазыр)?

Шакирдлар мұхтәлиф чәваблар вериләр: «и саитдир», «и саитини шәклидир», «я-дир»... Дүзкүн чәваб тәгдир едилди: «и һәрфидир».

М. — Бәли, ушаглар, бу, и һәрфидир. Бәс бу нәдир (il сөзүндәки әввәлинчи һәрфи көстәрир)?

Дүзкүн чәваб алдыгдан сонра тахтада әрәб әлифбасы илә јазылмыш сөздәки элементин дә и саитини билдирәя ишарә олдуғуну хатырладыр.

М. — Көрүрсүнүзмү, ушаглар, бир сәси јазыда үч чүр ишарә етмәк мүмкүндүр. Бу ишарәләрә и сәсини шәкли демәк олармы?

Проблемли суал шакирдлар дүшүндүрүр. Нәһәјәт, мұәллим изаһ едир:

— Ушаглар, [я] сәсидир, биз буну тәләффүз едир вә ешидирик. Лакин бу көрдүкләримиз ишарәләр (көстәрир) һәрфидир. Биз һәрфләри јазырыг, көрүрүк вә охујуруг. Бу һәрфләрә и сәсини шәкли демәк олармы?— Мәкәр сәс турпдур ки, онун шәклини чәкмәк мүмкүн олсун?— Елә буна көрәдир ки, бу көрдүјүнүз ишарәләр шәкил јох, һәрфидир. Һәрф сәсин јазыда шәрти ишарәсидир.

Даһа сонра мұәллим ајдынлашдырыр ки, ејни бир сәси јазыда мұхтәлиф һәрфләрә ифада етмәк мүмкүндүр, анчаг сәс илә дәјишләнмәдир. Демәли, дилимиздә лап гәлмдән 9 саит олуб, иди дә ејни саитләр ишләвир.

Көрүндүјү кими, сәслә һәрфини мұнасибәтини шакирдларә даһа әсәслы шәкилдә дәрч етдирмәкдә мәсәләјә тарихи аспектдән јанашылмасы һәм мәниясәмәнин ефективлијини тәһлил етмәкдә, һәм дә јени биллијини верилмәси просесинин марағды тәшкилиндә мұһим рол ојнајыр.

Шакирдларә саитләрә јанашып, саитләр һаггында да мұвафиг тарихи мә'лумат верилмәси мұһимдур. Һәмин мә'луматы IV (V) синифдә, шакирдларини јашына дәрхәтмә сәвјәләрини нәзәрә алмағда, ашагыдакы

ча
ну
пр
ми
аз
ва
19,
9)
ми
эл.
Аз
иш
си
ча
чиг
лир
деј
гал
һал
еди
әјјә
лы
јин
јәл.
Ј.
син
ола
дә
син
рил
зәр
сәс
лим
дәт

ларда мәндә...
 Дилминдәки сәнтләр кими, сәмитләр дә әсәсән, јүз нәлләр бундан әввәл ишләһән ејни сәсләрдир.
 Сәсләрдә сәмитләрни ишләһмә је-чәһәтләри һаггында шакирдләрә даһа чох тарихи мәлүмат-комментаријалар верилмәсинә еһтијач дүјүлүр. Лә-ләләр верилмәсинә еһтијач дүјүлүр. Лә-ләләр бу мәлүмат-комментаријалардан тәлимни мүхтәлиф мәрһәләләришлә јалһыз мүвафиг имканлар гаршыја чыхдыгча етифада едилмәси мәгсәдә-үјүндүр. Белә имканлар һәм Азәр-бәјчан дили һәм дә, даһа чох, әдәбиј-јат дәрсләриндә классик әдәбијјаты-мыза анд нүмунәләрини өјрәнилмәси процесиндә гаршыја чыхыр.

«Фонетика» бәһсини тәдриси про-сесиндә сәмитләрдә алағәдәр тарихи мәлүматларда шакирдләри диггәти-ни ашагыдаки ики мәсәләјә хүсуси олараг чәлб етмәк мәсләһәт көрүлүр:
 1. Сөз вә һәрф аңлајышлары үзәрин-дә иш апарыларкән, сәнтләр кими, сә-мит сәсләри дә јазыда тарихән мүх-тәлиф һәрф ишарәләри илә ифалә олундугуна дәир нүмунәләр кәтирил-мәси мәгсәдәүјүндүр. Мәсәләп, мүәл-лим [т] сәсини вахтилә әрәб әлиф-басына әсәсләнән јазымызда дөрд формада, латын әлифбасына әсәслә-нән јазымызда 1 шәклиндә; индики јазымызда исе т ишарәси илә кәста-рилдији һаггында шакирдләрә мәлү-мат верә биләр. (Мәгсәди илә әһ-рәт олдуғу бундан әввәл изаһ едилди-ји үчүн бурада тәкрарә јол вермәји лазым билмәдик).

2. Фонетикалап һәрф-сәс мүнаси-бәтләри өјрәниләркән әлифбамызлаки к һәрфини [к'] сәсини дә ифада ет-мәсини тарихи аспектә изаһ етмәк верилән билијин даһа марагла вә мөһ-кәм мәнимсәнилмәсиндә мүһүм рол ој-пајыр.
 Мүәллим әввәлчә шакирдләри диг-гәтини әјәп вәсәнтләки вә ја тахтада јазылмыш ашагыдаки типли сөзләрә чәлб едир:

- нөгтә, нөгсән, тогга,
- чаггал, саггал, баггал
- колхоз, комбајн, мајак,
- марка, танк, трактор...

Апарылан мүсәһибәдән нәтичә чы-харылар ки, әввәлинчи сөзләрдә г, сопракыларда исе к һәрфи [к'] сәсини билдирир. Бунун ардынча мүәл-лим мәлүмат верир ки, [к'] сәси

булур, исе сүрү, дөстүз, шагга, сәнтләр баггал вә с. кими хәлисе Азәрбәј-сөзләриндә ијдын көрә билдирик. Да-кибишдә ишләһиб. Азәрбәјчан хә-өз тәләјини бөјүк рус хәлги илә хә-ләјәндән сонра, хүсусән Азәрбәјчан Совет һакимијјәти гурулан дәврә башлајараг, дилминдә рус дили вә тәсилә кечән сөзләрдә һәмни сәми-ишләһмә дәирәси чох-чох кениш-көз, командир, комсомол, октябр-парк, комиссар, танк, капитан вә с. кими сөзләрдә буну ајдын көрүр. Мәсәләп, VIII сифлә М. Фүзүли «Лејли вә Мәчнун» поемасының ош-вә тәһлили заманы шакирдләр тә-гәм, галиб, гәриб, гәмзә, ганб, гә-вә с. кими сөзләрдә г сәмитни әв-әвәлиндә ишләндијини шаһид о-лар:

Еј ешг, гәриб-аләм олдум,
 Авәрејп-вадији-гәм олдум.
 Сәјләби-һүчүми-ешг јетди,
 Мән шифтәһалы гәрг етди.

Будур гәрәзим ки, дусту дүш
 Көрсүн сәип ејләјәндә шивәп.

Бу заман мүәллим шакирдләрә т-едир ки, Азәрбәјчан дилинә мәкт-сөзләрдә илк сәси г сәмити илә бә-ланән сөз јохдур. Әрәб дилини тә-рилә Азәрбәјчан дилиндә бу сә-чох-чох илләр бундан әввәл г сә-илә јазылмасына бахмајараг, чох-тимал ки, г сәмити илә дејилмишдир.

Индидәк методик әдәбијјат-Азәрбәјчан дили орфографијасы-принсипләри һаггында шакирд-мүәјјән мәлүмат верилмәсини ә-мијјәтли олуб-олмамасы барәдә ә-лы бир мүләһизә јүрүдүлмәси һәмни принципләри дәривдән бил-јалһыз мүәллимләрә төвсијә олун-дур. Лакин апардығымыз тәд-көстәрмишдир ки, сәслә һәрфини, јә-лышла тәләффүзүн фәргли чәһәт-ни шакирдләри дүзкүн дәрк ет-пә һәл олмагда онлара орфогра-јамызын принципләри һаггында и-фиг мәлүмат верилмәси нәһикә е-далы, һәтта вачибдир. Бу методик-зијјәни Бақыдаки бир нечә мәкт- (45, 82, 132 вә 190 нөмрәли мәкт-рини) V вә VI сифләриндә е-риментал сынагдан кечирмәјә т-бүс көстәрдик. Белә ки, к кечил-ләри тәкрарына (или әввәлишдә-рилмыш дәрсләрдән бириндә орф-фијамызын принципләри (о чүм-

тарихи принципи) һаггында шакирд-ләрә гисә мәлүмат верилмәсини и-зәрдә тутдуғ. Мәлүматни мазмуу вә шакирдләрә чәтдирилмәси методика-сы һаггында әввәлчәдән фәни мүәл-лимләри илә мәсләһәтләшмә апардығ вә онлара истигвәт вердик.

Експериментатор мүәллимләрән һәр бири ејни мәлүматни шакирдлә-рә чәтдирилмәсиндә мүхтәлиф метод-лардан истифада едиләр; бири при-сипләри шәрһ едиб, конкрет нүму-нәләр үзәриндә тәһлил апарды; ди-кәри мүвафиг нүмунәләр үзәриндә индук-тив јолла иш апарыб, ахырда при-сипләри шәрһ етди; үчүнчүсү исе ко-доскоп вәснтәсилә экранда әввәлчә мүшәһидә үчүн ашагыдаки чәдвәли нүмәјиш етдириб, сонра шакирдләрә белә бир суал әтрафында дүшүнмәји тәклиф етди (проблемли ситуасија јаратды):

— Көрдүјүвүз сөзләрдән нә үчүн бәзиләрини јазылышы тәләффүзүн-дән фәргләнир, бәзиләрини исе фәргләнир? Олмаздымы ки, бүтүн сөзләри јаздығымыз кими тәләффүз едәк вә ја тәләффүз етдијимиз кими јазағ?

Ј а з ы л ы р:

- күнәш
- мүәллим
- дәгигә
- Азәрбәјчан
- вәтән
- ашпаз
- фәалијјәт
- сүлһ
- мәлүматлы

Т ә л ә ф ф ү з е д и л и р:

- [күнәш]
- [мә:ллим]
- [дә:јгә]
- [Азәрбәјчан]
- [вәтән]
- [ашпаз]
- [фа:ли]јәт]
- [сүлһ]
- [мә:луматды]

Шакирдләр нүмунәләри мүшәһидә етдикдән сонра мүәллимин суаллары-на мүхтәлиф, даһа доғрусу, гејри-дә-

гиг, думанлы бәһиш вә мөләһиш чә-нәвләр вердиләр.
 Ахырда мүәллим сөз башлады
 — Јазы һәч вақт тәләффүзү ет-мәк етирә билмәз. Чүнки орфографи-јанын өз тәләвләри, тәләффүзи вә өзүнмәксус тәләвләри вәр. О һалда ки, сөзи јазылышы дејилмишдир фәргләнир, јаки бәз нечә дејилмишдир. О чүр дә јазырыт, буна орфографи-јанын фонетик принципи дејилди. Аңаг бир чәһәти ишарә алын ки, бу вә ја диқәр бир сөзи бәһиш мүхтәлиф шә-килләрдә тәләффүзү тәддүф ед-лир; мәсәләп, дөвәт—девалт, чәкиш—чәкиш вә с. Јазыда белә мүх-тәлифлији гаршысына алмаг үчүн орфографијамызын иккичә мүһүм бир принципіә истинад едилди: сөзләр аңаг бир формада, аһәк гәлушунә табе олаш шәкилләрдә исе ики вә дәрә чүр јазылыр. Нәзәрә алын ки, дил-миндә бир чүр јазылаш шәкилләрдә дә аз дејил. Әкәр јазыда бәз бу при-сипи кәләмәсәк, мәсәләп, дәр, дәр шәкилчәсини көрүн нечә вариантла јазмаг лазым кәләрдир: әсәр-дәр, тәр-рар, ат-дар, ит-дәр вә с. Дејил, ор-фографијамызын морфоложи принци-пи фонетик принципи, бир исе, чәл-ләјыр. Дүзкүн јазыда үчүнчү бир принципдән дә истифада олунур, буна тарихи принцип дејилди.

Мүәллим сәбәбни тәхминән бу и-тигәмәтдә давам етдирәрәк орфогра-фијада тарихлик принципини ма-һијјәтини шакирдләри дәрк етмәсинә һәл олар.

Орфографијамызын принципләри һаггында јени мәлүматә бүтүн експе-риментал сифләрдә шакирдләр хү-суси марағ көстәрдиләр, онлар сәмик дүзкүн јазыны ачарыны тәддүг-ларыны һисс едиләр. Бу тәдрүбә иш-нин илк нәтичәләри бир даһа бу гәһ-әтә кәләмәјә әсәс верди ки, Азәрбәјчан дилиндән систематик курсун мазму-нуна орфографијамызын принципләри һаггында мәлүмат дәхил едилмәси һәм орфографија, һәм дә орфоэпија тәлимни оптималлашдырмагда мү-һүм әһәмијјәт кәсб едир. Олар ки, бу мәсәләки хүсуси бир тәдгигат объекти кими дәривдән вә әсәслә сурәтдә тәд-гиг етмәк Азәрбәјчан дили тәлимни методикасының гаршысында дуран вә-зифәләрдән бири һесаб едилмәлидир.

әлагәдән истифадәнин нәзәријјәси вә тәчрүбәсинә даир

15/04/2022
15/04/2022
15/04/2022

- Вағиф ГУРБАНОВ педагожи елмәр намизәди,
- Мисир СӘФӘРОВ педагожи елмәр намизәди,
- Һашым ГАФАРОВ Азәрбајҗан ЕТПЕН-нин елми ишчиси

Фәнләрарасы әлагә һазырда дидактиканын ән вәтуал проблемләриндәдир. Бу проблемни маһијјәтини вә чохчәтәтләнлијјини ајдын баша дүшмәк үчүн әнүн тарихинә ғыса бир нәзәр салмағлазым кәлир.

Илк әввәлләр билик емприк фәалијјәтә истинадән јараныр, чәмијјәти инсанын мүшаһидә етмәси нәтичәси олараг экинләширди. Сонрақы дөврләрдә билијин системләшмәси просеси башланды. Мөвчуд билији тамамлә үмумиләшмиш шәкилдә өзүндә әкс етдирән фәлсәфә јаранды. Ләкин һадисәләрин мүхтәлиф тәрәфләрини әләгәләндирмәјә чалышан гәдим философлар бу саһадә, тәбии олараг, чидди елми гәјдәлар системи јарада билмәдиләр.

Кечмиш әсрин көркәмли педагоглары, һәмни чатышмазлығы нәзәрә алыб, тәлим просесиндә фәнләрарасы әлагә — елмдә саһәләрарасы әлагә јаратмағ вәзифәсини гаршыја гојдулар.

Көркәмли славјан педагогу Јан Амос Коменски өзүнүн «Бөјүк дидактика» әсәриндә белә бир мүлаһизә ирәли сүрдү. «О шеј ки нә илә әлагә вә вәһдәтдәдир, һәмни шеји әлагә вә вәһдәтдә дә өјрәтмәк ләзимдыр».

Фәнләрарасы әлагә идејасыны К. Д. Ушински бүтөв вә системли билик әермәјин сәмәрәли формасы һесаб етди.

Н. К. Крупскаја өз әсәрләриндә тәлимдә фәнләрарасы әлагәнин зәрурилијјини хусуси бир ардычыллығла гејд етди. «Һәр бир фәннин өјрәнилмәсинә диалектик јәнәшмә» адлы вә башға мағаләләриндә бөјүк педагог бу проблемни марксизм чәһәсиндән шәрһ етди.

Кечмишин мүтәрәгги идејаларыны,

Н. К. Крупскајанын мәсләһәтләрдә әсас тутан, партија вә һөкүмәтин мәктәб һаггындақы гәрар вә көстәрмәсини һәјәтә кечирән педагог-әлимин фәнләрарасы әлагә проблемини вә истигамәтиндә диггәтәләјиг тәләтатлар апардылар. М. А. Давыдов, Б. П. Есипов, Е. И. Моносзон вә башгалары бу проблемни нәзәри әсәсләрини ишләмәклә јанашы, һәм дә тәлим просесиндә фәнләрарасы әлагә јарадылмасына даир конкрет тәләтәтләр вердиләр.

Мәлум мәсәләдир ки, һазырда фәнләрарасы әлагә проблеминә марксизм кетдикчә даһа да артмасыны тәсәһиф һесаб етмәк олмәз; буну, һәр бәрдән әввәл, елми-техники ингилабларын соснал инкишафын маһијјәтчә тәләтәтләшмәси фәакторлары илә дә изаһ етмәк ләзимдыр. Ән башлычасы, бу инкишлији елми мүәсир инкишаф просесини күчләнмәси илә, елми дәрәҗәләшмәси вә интегрәсија олунмәси илә әләгәләндирмәк ләзим кәлир. Бүтүн бунлар мүәллимин гаршысына чох мүһүм вәзифәләр гојур. Доғру да елми әсәсләрини елә өјрәтмәк ләзимдыр ки, билик шакирдләрин ләчәк фәалијјәти үчүн монолит фәаментә чеврилсин. Бу вәзифәни јәтә кечирилмәси чәтин вә мүһүм просесләрдән бири олуб, мүәллим хусуси диггәт вә әзкарлығы тәләт едир. Мүрәккәблијини башлыча мәбәи, әлбәттә, мүтәрәгги идејалар тәтбиг етмәјә һазырлајан нәзәрәтирин вә практик мүәллимләрин вәдә мәғсәд уғрунда чалыша билмәси илә әләгәдәрдыр.

Фәнләрарасы әлагә чохчәтәтләшмә характерә малик дидактик проблем мағ етибарилә тәлимни мәзмун методларыны да әһәтә едир. Бу

елә она көрә дә алимләрни бир чоху фәнләрарасы әлагәни дидактик принцип һесаб едиләр.

Фәнләрарасы әлагәнин психоложи әсәсләры да диггәти чәлб едир. Бу мәсәлә академик И. П. Павловун динамик стрөотип вә сигнал системи һаггындақы тәлиминдә кениш шәрһ олунмушдур.

И. П. Павлов билији мәнимсәмәнин физиоложи механизминин объектив аләмин әләгәләр шәклиндә баш бејин јарымкүрәләриндә әкс олунмәси кимн гејд етмишдир. О көстәрмишдир ки, бүтөвлүкдә тәлим ғысамүддәтли әләгәләрин әмәлә кәлмәси просесидир вә нәтичә етибарилә фикир-тәфәккүр-билик јарадыр (бах: И. П. Павлов. Сечилмиш әсәрләри, М., 1951, сәһ. 509).

Мәркәзи синир системи әввәлки әссосиәсијаларын тәсири илә ғычыландырычы јарадыр, һәмни ғычыландырычылар билијин јаддаша, һафизәјә кечмәсинә имкан вермиш олур. Бу просесдә харичи аләмин чиәм вә һадисәләри арасындақы дахили әләгәләрин динамиклији мүһүм рол ојнајур.

Һәр бир тәлим јени әлагә вә әссосиәсијалары мејдана чыхарыр. Јени билик инсан бејиндә көк салан тәчрүбәнин рәңкарәик әлагә вә әссосиәсијаларынын мәһсулудуур.

Л. С. Выготски «Ушаг јашларында елми әләгәләшмәләрин инкишафынын тәдгиги» адлы әсәриндә јазыр ки, үмумиләшдирмәнин инкишафында һәр бир јени мәрһәлә өзүндән әввәлки үмумиләшмәләрә истинадән формалашыр; јени мәрһәлә тәбии олараг өзүндән әввәлки мәрһәләнин әсасында мејдана чыхыр (бах: Л. С. Выготски. Сечилмиш әсәрләри, М., 1956, сәһ. 302—303). Бурадан ајдын олур ки, үмумиләшмәнин формалашмасына сәбәб олан фикри әмәлијјәт әслиндә һечә вармыр, силлиб јох олуб кетмир, фикрин јени кејфијјәт газанмасыны тәмиш едир.

Беләликлә, фәнләрарасы әлагәјә етијачы тәфәккүрүн өз тәбиәтиндә ахтармағ, ону али синир системинин фәалијјәти илә үзүн шәкилдә бағламағ, психолокијанын гануналары илә сүбүтә јетирмәк ләзим кәлир.

Һәлә вахтилә Н. К. Крупскаја јазырды ки, орта мәктәб програмларында фәнләрарасы әлагәјә даир вәзифәләр дәгиг вә ајдын шәкилдә өз әкенин тапмалыдыр. О, тәлимдә фәнләрарасы әлагәјә шакирдләрдә материалист

дүнјакөрүшү формалашдырмағин оптимал вәситәси кими бахырды.

Һазырда мәктәб ислаһатынын идејалары да мүәллимләрни мәһз бу мәғсәдә истигамәтләндирир.

Азәрбајҗан дили программидә фәнләрарасы әлагә проблемини кениш шәрһи верилмишдир. Программа гејд олунур ки, Азәрбајҗан дилини диқәр фәнләрә әлагәси мүхтәлиф характер дашыјур. Онун ән мүһүм әлагә имканлары әдәбијјәт, рус дили, харичи дил, тәсвири иччәсәһәт фәнләри илә бағлыдыр; белә ки, бу фәнләр үзрә бир сыра әләгәләшмәләр бир-биринә чох вахт ујғун кәлир вә һәмни әләгәләшмәләрә әсәсләнилмәси чох мүһүм тәлим әһәмијјәти кәсб едир.

Программа фәнләрарасы әлагә проблеми мүхтәлиф силсилә фәнләрин өјрәндији саһәләр арасындақы әләгәләри көрүб дүјамағы, бунлардан биринин дәрк олунмәси үчүн диқәрләриндән бир вәситә кими истифадә етмәји гаршыја гојур. Орада гејд олунур ки, шакирдләрин мүстәғиллијини инкишаф етдирмәк вә иштиги тәкмилләшдирмәк үчүн Азәрбајҗан дили дәрсләриндә диқәр фәнләрә даир мәти програмларындан дидактик чалышма шәклиндә истифадә олунмасына башлыча диггәт јетирилмәлидир; бунлар, әсәсән, өјрәнилмиш бәдни әсәрләрдән, елми, публицистик, әмәли характерли материаллардан сечилән нүмунәләри әһәтә етмәлидир. Бүтүн бу кими нүмунәләрдә шакирдләр ләзыми сөзү, грамматик форманы тапар, мүхтәлиф үслубдан олан синтактик конструсијалары мүшаһидә едәрләр (бах: Үмумтәһсил мәктәбләринин V—IX синифләри үчүн Азәрбајҗан дили програмы, «Азәрбајҗан дили вә әдәбијјәт тәдриси», 1986, № 2, сәһ. 55).

Мәлум олдуғу кими, фәнләрарасы әлагә јаратмағ формалары ики чүр олур; бунлардан биричиси объектив әләгәдир ки, онун имканлары чох кенишдир. Рус дили, әдәбијјәт, ичтимаијјәт, тарих вә чоғрафија дәрсләри илә әләгәдәр лексика үзрә апарылан ишләр Азәрбајҗан дилини тәдрисиндә бир систем тәшкил едир. Лексик ишләрин апарылмасы заманы мүәллимләр оптимал формалар үзәриндә дүшфимәлидирләр. «Лексика» бәһсини тәдрисиндә сөз вә терминләрни мәнасыны изаһ едәркән мүхтәлиф елм саһәләринә мүрачизәт олунур. Бу заман елә сөз вә терминләр сечилмәлидир ки, бунларын изаһы диқәр елм саһәлә-

ринә дәир аилајышлар... мәсини, доринләшмәсини өз дәгигләш- мәсини тә'мин етсин. Елә етмәк ла- мәсини тә'мин етсин. Елә етмәк ла- мәсини тә'мин етсин. Елә етмәк ла- мәсини тә'мин етсин. Елә етмәк ла- мәсини тә'мин етсин.

Фәнләрарасы элагәдән истифадәни дәрсликдәки чалышмаларын шәртлә- ри дә тәләб едир.

Азәрбајчан дилиндән IV—VIII сн- иифләр үчүн мөвчуд дәрсликләрдә лексик мә'насы өз орфографиясы үзә- риндә иш апармаг үчүн хүсуси сөз- ләр—жазылышы чәтин сөzlәр нәзәрдә тутулмушдур; онларын мә'наларыны нәзәр етмәк үчүн бә'зән әдәбијјат, тәс- вир иччәсәнәт, биолокија, чография, астрономија, кимја фәнләринә мұра- чиәт етмәк лазым кәлир. Мәсәлән, епнолог, пролог, карикатура, шарж, ат- мосфер, епидемија, материк, чиназ, драм, шәффаф өз с. кими сөzlәр бу гәбилдәндир.

Фәнләрарасы элагә јаратмаг имкан- лары дәрсликдәки чалышмаларла эла- гәдар рабитәли мәтнләрдә даһа чоғ гаршыја чыхыр. Мәсәлән, VII—VIII снифләр үчүн «Азәрбајчан дили» дәрслијиндә 59, 74, 222, 301, 338, 450 нөмрәли чалышмаларла анд мәтн пар- чаларында чография, тарих, етика өз кеолокија үзрә елм сәһәләриндән бәһс олунур. һәмни мәтнләр үзәриндә ша- кирдләр ишәләрын нәзәри өз прак- тик мәсәләләринә, дилимизин мүхтә- лиф үслубларына, ајры-ајры сөzlәрин лексик-етимоложи мә'наларына јијә- ләнирләр.

Мә'лум олдуғу кими, белә тә'лим ишнин тә'мин ахарыда гаршыја чы- хан имкалардан бачарыгла даһа сә- мәрәли истифадә етмәк үчүн тәкчә элагәдар фәнләрин адыны чәкмәк ла- зым дејил, һәмни мәтн парчаларынын мәзмунуну шакирдләрә методик уста- лыгла мәнимсәтмәк лазымдыр. Мәһз белә олдуғда Азәрбајчан дили фәнни тә'лим ишиндә апарычы функцијаја малик олур, бүтүн фәнләр үчүн ачара чеврилләр.

Фәнләрарасы элагә јаратмаг үчүн ән чоғ ишә дәрсләринин һазырлығ мәрһәләсиндә кениш имкалар гар- шыја чыхыр. Бә'зи конкрет фактларла диггәт јетирәк.

Мә'лумдур ки, «Әсл достлуғ белә олур», «Кимләрә әсл дост, јолдаш де- тәк олар» мөвзулары үзрә VI сниф- цә ишә јазылар апарылыр. Бу мөв-

кирдләрин диггәтини һәмни сниф- рин әдәбијјат дәрслијиндәки сәһилләрдә» повестиндән сәһиллә- рә фрагментләрә (парчалар) чәлб едир- ләр. Беләликлә, шакирдләр мөвчуд әд- ајдын дәрк етмәк үчүн әдәбијјат- вердији имкалардан истифадә едир- ләр. «Узағ сәһилләрдә» филминдән әд- ләри тәәссүрат әсасында өз тәсәввү- ләринә ујғун ишә јазмаға истигамәт- ләндирилләр. Бу мәгсәдлә ашәл- дакы суал әтрафында шакирдләри шүнмәјә тәһрик етмәк (өз ја мүсәб- бә апармаг) јахшы нәтичә верир.

— Ушағлар, Васја илә Мәһди һәгиги достлуғуну кәстәрән һансы ед- зодлары тәсәввүрүнүзә кәтирирсиниз?

«Ана Вәтән әмр едәрсә!» мөвзусү- да ишәја һазырлығ заманы ишә мөв- лим ејни әдәби әсәрин вердији им- канларла ујғун белә бир проблемла ет- туасија јарадыб шакирдләри дүшү- дүрә биләр:

— Ушағлар, сиз билирсиниз ки Мәһди, Васја өз Анчелика мөһнәт- дост идиләр. Әсәрдән сизә мә'лумдыр ки, Анчелика сеансын вахтыны Мә- дикилә хәбәр вериб орадан узағла- маг истәркән фашист патрулларына әлине кечир. Оун голуну бурур- ки, һарајына достларыны чағырса өз беләликлә, ахтардығлары парти- занлары јахаласынлар. Бу мәгамда Васја фашистләрә атәш ачмаг үчүн пәнчәрәјә атыланда Мәһди ону күч- тутуб сахлајыр. Бунун сәбәби нәшә Мәкәр Мәһди Анчеликанын хәл- олунмасыны истәмирди?

Шакирдләрин чаваблары диклә- лир. Мүбәһисәләр гызышыр. Шакир- ләр зиддијјәти ачмаг үчүн «баш сә- дырырлар». Нәһәјәт, мөәллим онла- «Әдәбијјат» дәрслијинин (VI сниф- үчүн) 53—54-чү сәһифәләрини оқу- ғы мәсләһәт көрүр. Ахыр ки, шакир- ләр истәдикләри «ачары» тапыр- лар. «Дөјүшчү үчүн ән јүксәк бир һә- олан вәзифә һисси һәр шејә галиб- мәлидир». Мөәллим шакирдләрә едир ки, дөјүшдә һәр шеј башла- мәгсәдә хидмәт кәстәрир: командир- талшырығы сөзсүз јеринә јетирил- лидир; чүнки о, дөјүшчүјә тапыр- ғы Вәтәнин адындан верир һә- тапышырығ гурбанлар баһасына ед- да, јеринә јетирилмәлидир. Буну В- тән әмр едир. Вәтән әмр едәрсә, јүшчү өз чанындан кечмәјә һазыр

мәлидир. Мәһди мөһз буна көрә Вас- јаны атәш ачмаға гојмур; әкс һалда әмәлијјат позула биләрди.

Мүшәһидәләр кәстәрир ки, ишә јазыларла һазырлығ просесиндә истәр одобијјат, истәрә дә тарих фәнләри үзрә тарихи өз әфсанәви гәһрәманла- рын шүчәәтиндән бәһс едән фрагмент- ләрә мұрачиәт олунмасы фәнләрара- сы элагә јаратмағын мөһүм вәситәлә- риндәндир.

Азәрбајчан дилиндән јаздырылан ишәләр ичәрисиндә «Һеч ким уну- дулмур, һеч нә јаддан чыхыр», «Он- лар Вәтән уғрунда вурушмушлар», «Бакы 26-ларын вәтәнидир» өз с. бу кими мөвзулар үзрә ишә дәрсләринә һазырлығ ишәндә шакирдләри тарих китабларындан, тарихи сәһәдләрдән, мә'лумат китабларындан, факт, рәғәм, материал топламаға истигамәтлә- дирмәк лазымдыр. Бу, шүбһәсиз ки, ишәләрын мөвәффәгјјәтини тә'мин етмәлидир. Мә'лум олдуғу кими, ишә дәрсләри фәнләрарасы элагә јаратмаг үчүн тә'мин имкалар верир. Тә'мин имкалар ишә, мә'лум олдуғу кими, һәјәт һадисәләри арасындакы мәнти- ги бағлылығы көрмәји тәләб едир. Мәнтиги бағлылығ әслиндә бүтүн тә'- лим фәнләри арасында мөвчуддур. Јенә фактларла мұрачиәт едәк.

Икинчи илдир ки, мәктәбләримиздә информатиканын әсәсләры өз һесаба- лама техникасы адлы јени фәннин тәдрисинә башланмышдыр. Лакин компүтер әмәлијјаты үзрә тә'лим еле- ментләри әслиндә Азәрбајчан дили дәрсләриндә чоғдан тәтбиғ олунур. Електрон һесаблама машынылары үчүн сәчијјәви олан моделләшдирмә үсу- лундан көк, шәкилчи, чүмлә үзвләри- нин символик ишәрәләриндән истифа- дә тә'лим просесиндә интенсивлији тә'мин етмәк, тәфәккүрүн фәалијјәти- нә динамика вермәк үчүндүр.

Көрүндүјү кими, бунларын өзләри дә фәнләрарасы элагәнин ән чоғ ја- јылмыш тә'мин тәзәһүр формалары- дыр. Бурада мөәллимин вәзифәси үму- ми ахара гошулан бу просесин мето- дикасына мәгсәдәујғун шәкилдә кор- ректә вермәкдән ибарәт ола биләр. Азәрбајчан дили тә'лиминдә дикәр фәнләрлә бағлы мәсәләләр үмуми ахарын өзүдүр. Бу о демәкдир ки, өј- рәдилән лексика ја бәдин әдәбијјат- дан, ја тарих, ја чография, ја рус ди- ли өз ја да дикәр елм сәһәләри тәрә-

финдән шәри едилән лексикадыр. Азәрбајчан дили һәмни сәһилләри өз ја терминләрин мә'насыны, ишәлә ишәләни мөвәффәгјјәти өјрәдилән бу чәһәттән мөәллимин вәзифәси белә сөzlәрин мә'насыны шакирдләрә әј- дилиләшдирмаг үчүн сәмәрәли метод үсул өз ја вәситә тәтбиғ етмәкдән иба- рәт олмәлидир. Мәсәлән, әкәр мөәл- лим VIII снифдә «Глобус» мөвзусү- да ишә јаздырырса, шакирдләрин диггәтини мөтләг бу сөзүн дүзгүн ја- зылышына, чографи термин кими мә'- насина чәлб етмәлидир. Бу просесдә дилчилик, чография өз терминология- ја кими сәһәләрин күчүндән истифадә олунур. Әлбәттә, мәгсәд шакирдләрин ишә өз тәфәккүрүнү диалектик шә- килдә ичкишәф етдирмәк олдуғу үчүн һәмни сәһәләрә мұрачиәт едиләр.

Е'тираф етмәлијик ки, фәнләрарасы элагә јаратмағда сүв'әлијә, модачы- лыға мејл кәстәрән мөәллимләрә дә тәсәдүф олунур. Беләләри һәтта мөт- буат сәһифәләриндә тәклиф едиләр ки, «Азәрбајчан дилинин синтактик өз морфоложи гурулушуну физика, ким- јәви просесләрә мұтајисәдә өјрәтмәк мүмкүндүр». Бөјүк педагоглар Н. К. Крупскаја, М. И. Калинин апа дили- ни дикәр фәнләрә јијәләтмәк үчүн «ачар» һесаб етдикләри һалда, апа дилинә оптимал јијәләтмәкдә физика, јахуд кимјаны вәситәјә чевәрмәк мө- кәр күлүнч өз гејри-елми көрүмүр- мө?

Јухарыда дејиләвләрдән дә әјдиә олдуғу кими, Азәрбајчан дилинин тә'- лиминдә фәнләрарасы элагәнин им- каалары чоғшахаландир. һәләлик бу имкалардан комплекс истифадә едлмәси тәчрүбәдә өз тәзәһүрүнү тапмамышдыр десәк, сәһз етмәрик. Лакин фәнләрарасы элагәнин бу өз ја дикәр параметри үзрә ишә тәчрүбә- ләри сон илләрдә диггәти чәлб едир. Мәсәлән, Нахчыван МССР-ин Бабәк рајонундакы Кәрмәчатаг кәнд мәктә- бинин мөәллимл Елбәји Мәгсүдов, Бакыдакы 135 нөмрәли мәктәбин мө- әллими Күдәрә Абдуллајева Азәрбај- чан дили дәрсләриндә грамматика, лексика үзрә апардығлары ишләри, јери кәлдикчә, рус дили илә элагәлә- дирмәк сәһәсиндә јахшы тәчрүбә әддә етмишдир. Бу тәчрүбә әсәс уғуруну онда кәстәрир ки, һәмни мөәллимләр рус дилиндән шакирдләрин әддә ет- дикләри биллик өз бачарығларла исти-

над етмәкдә биләрдә...
лингвистик тәфәккүрү даһа Јахшы
инкишаф етдирмәҗә һаял олур, тәлим
процессини оптималлашдырылмасына
мәшәлләләрни марағлы көчмәсина тә-
сир көстәрә биләрдәр. Бу, ејни заман-
да шакирдләрни рус дилини дә Јахшы
ојранмаҗә һавәсләндирир.

дәрәҗәләндирәсә...
маг имкәндәрә чох кеншидир. Бу
кәһндә оптимал истифада олун-
сына диггәти артырмағ Јени прог-
ларла тәлим ишини сәмәрәлиш-
һаял олмағын башлыча шәрәһ-
дән биридир.

Азәрбајҗан дилини тә лиминдә синонимика үзрә ишләрни бә'зи мәсәләләрә һаггында

Севиңдик ВӘЛИЈЕВ

Ј. Н. Мәммәдәлијев адына ИДПН-нин мүәллими, педагожи елмләр һәм

Азәрбајҗан дилини мәктәб курсун-
да бир сыра һөвләрдән вә формалар-
дан ибарәт сөз бирләшмәләрини син-
хрон көстәрмәләрдә Јаһшыда бә-
зи дил һадисәләрини изаһында мүб-
һисәләр, дәгиг олмајан мүлаһизәләр
мејдана чыхыр. Белә вәзијәт ән чох
ејникөклү сөзләр вә синонимләр, әсәс
вә көмәкчи сөзләрни бирләшмәсән вә
синонимлик, фразеоложи бирләшмә-
ләр, мүрәккәб ғысалтмалар вә
синонимлик проблемәи вә с. илә әлағ-
дәр оларағ гаршыҗа чыхыр.

Тәлим процессиндә, адәтән, белә бир
мүддәә әсәс тугулур ки, ејникөклү
сөзләр синоним ола билмәз. Лакин бә-
зи дил фактлары бу мүддәәә еһкам
кимн Јаһшымағын доғру олмадығыны
көстәрир. Конкрет дил фактларына
һәзәр јетирок.

Сөзүн мә'на гурулушу һәмшә инки-
шафладыр. Ејникөклү сөзләр тез-тез
чох да габарығ олмајан структур дәји-
шикликләрә мә'руз галарағ мә'на үму-
милијини итирмәҗә билир. Мәсәлән,
ғыз—ғызчығаз, ев-евчик, кәлин-кәлин-
чик (булар кичилтмә вә әзизләмә
формалары кимн ишләдиләр) вә с. Бу-
рада сөзләрни үслуби маһијәтини
көрмәмәк олмәз. Онларын һәһки үму-
ми лексик мә'насы, емоционал-үслуби
мә'налары да итиб кетмир. Башға бир
мисал.

Гуш сөзү әдәби дилимиздә нејтрал
сөздүр, гушчуғаз сөзү һәсәс емоционал-
лығ баһымында ондан фәргләнир; бу
сөз һисәс тә'сирчә даһа әһкиндир,
әзизләмә чаларлығына маликдир, һәм
дә поетик чаларлығы. Демәк, бә'зи
ејни бир көздән олан сөзләр мүхтәлиф
структур фәргләринә малик олса да,

јары-јары итг үслубларында иш-
билир вә синоним олур.
Мүшәһидәләр, көстәрмә, ки, әсәс
көмәкчи сөзләрни бирләшмәсина
ибарәт синонимләрни дә мәктәб
сүһбәт бә'зи сәһәтләрни һәзәрә алы-
дылар.

Синонимлик Јарадан мәнбәәлә-
бири дә әсәс вә көмәкчи итг һә-
ләрини бирләшмәсән јолудур. Бу
синонимләрни мејдана чыхмасы
сир Азәрбајҗан дили үчүн чох хә-
терикдир. Буларә бәдни вә пуб-
листик әдәбијәтдә истәһилән
раст кәлмәк олур.

Һансы һалларда вә һансы гәл-
лә бирләшән әсәс вә көмәкчи сөз-
синонимләрни мәнбәјинә чеһиләр?

1. Әшјанын вә һәрәкәтин ола-
рыни натамамлығыны билдир-
мәгәдә күдүләндә (исим вә фә-
рин әләмәтләри натамам ифада е-
лир); мәсәлән: сарымтыл—ачығ
ры, сарыҗа бәһзәр, сарыҗа чалан;
ширин—аз ширин, јарым ширин,
рин тәһәр; дузмәзә—аз дузлу, ду-
тәһәр, чох шор олмајан.

Мәктәбдә бу сәпкили сөзләрни
сы һалларда синоним олмасы, үму-
јәтлә, онларын синонимлији һаггы-
данышылмыр, итгимиздә онларын
кимн мә'на чаларлығында иш-
мәсән мәсәләләрни көлкәдә галыр.

Белә бир факта да диггәт јет-
әләмәтин азалмасы, әһфләмәсән
синтактик јолла ифада едилмир;
чох, бир гәдәр, кимн, тәки вә с. лә-
чи сөзләрни бирләшмәсән илә дә
күн олур. Мәсәлән, «Лејла бир
кәдәрли көрүнүрдү». «Лејла
көрүнүрдү». Булар синтактик

инимләрдир. Һәмшә фикри морфоложи
гаршылығы -ымтыл, -мытыл шәкил-
чилири илә дүзәлән моделләрә дә шә-
һил етмәк олар.

Синоним конструејаларда аз, чох,
бир гәдәр, аз-аз вә с. сөзләри иштирак
етдикдә һәмшә конструејаҗа даны-
шығ үслубуну, мүәјјән гәдәр, кифәјәт
гәдәр, һәзәрә тугулдуғу кимн вә с.
сөзләрдән истифада һәсәс китаб дили
үслубуну көтирир.

Бир сыра әсәс вә көмәкчи сөзләрни
бирләшмәсән нәтичәсина дә синоним-
лик габарығ шәкилдә заһирә чыхыр.
Буғу ишләрдә гәһмәлирини бирләш-
мәсина мүшәһидә етмәк олар. Мәсә-
лән, мәнзилә кимн, мәнзиләдәк, мән-
зиләчән; «Гапыда һөвбәтчидән башға
(гејри) һеч ким јох иди»; сәһни үчүн,
сәһә көрә, сәһдән өтрү вә с.

Башында, дөшүндә, Јаһшында, нә-
диндә кимн көмәкчи сөзләр ишләрдә
бирләшәрәк синоним сөз бирләшмәлә-
ри вә сөзләрни бирләшмәләрини әмә-
лә кәтирә биләр. Мәсәлән, «Азәрбај-
җан ССР Назирләр Совети Јаһшында
(нәддиндә) Идман вә Бәдән тәрбијәси
Комитәси тошкил едилди». Бу чүмлә-
дә Јаһшында көмәкчи сөзү һеч дә, сәдә-
чә оларағ мөкән Јаһшылығы ифада ет-
мир; даһа чох, даһилән мөкән Јаһшы-
лығы билдирир. Белә сөзләри тәһлил
едәркән, Јахшы олар ки, онлар мүхтә-
лиф семантик групдан олан исим вә
көмәкчи сөзләрдә (Јаһшында—нәддин-
дә сөзләри кимн бирләшмәләрдә) ша-
кирдләрни мүшәһидәсина верилсин.
Онлар дәрк етмәлидирләр ки, бә'зи кө-
мәкчи сөзләрни семантик Јахшылығы,
үмуми контекстуал әләгәләрдән баш-
ға, семантик әсәсләрдә синонимләр
кимн дә өзүнү бүрүзә верир.

Көмәкчи сөз олан Јаһшында сөзү кә-
нарында сөзү илә дә (о да көмәкчи сөз
вәзифәсина ишләндикдә) синоним
бирләшмәләр әмәлә кәтирә билир; мә-
сәлән: кәндин Јаһшында—кәндин кәна-
рында. Әлбәттә, сәһбәт синтактик мә'-
надан кедир. Белә сөз бирләшмәләри
асанлығыла бир-бирини әвәз едә билир;
буна көрә дә онлардан ејни бир мәти-
дә синоним кимн истифада етмәк (тәк-
рарлардан узағлашмағ үчүн) мүмкүн-
дүр. Мүәсир дилимиздә бу гәһилдән
олан көмәкчи сөзләр чохдур. Булар
сөз бирләшмәләри шәклиндә синоним
чүтләр, чәркәләр әмәлә кәтирмәкдә
фәалдыр. Демәк, синонимика үзрә
апарылан ишләрдә белә дил фактла-
рына да диггәти чәләб етмәк вәһибдир.

Лексик-грамматик хәсәсәләрни
көрә фе'ли фразеоложи һәһидләр ә-
ричә көтүрүлмүш фе'ли еһиваләсти
ола билир. Морфоложија үзрә апары-
лан дәрәләрдә шакирдләри бу чүр
фактларла тәһш етмәк мүмкүндүр.
буна һәм еһтијач, һәм дә имкән вар.
Мәсәлән: гулағ асмағ—ешитмәк, дил-
ләмәк; күјә дүшмәк—һәјәчәләләмәк,
тә'сирләнмәк; кәләк кәләк—алдат-
мағ вә с.

Фе'ли фразеоложи бирләшмәләри
тәклидә ишләнән фе'лләрдә синоним-
лијини шакирдләрә мәнимсәтмәк үчүн
мүхтәлиф иш һөвләриндә истифада
етмәк олар. Мәсәлән, мүәјјән фразе-
оложи һәһид сечилиб әјрилыр, сонра
Һәмшә фразеоложи һәһид она синоним
олан фе'ли вә ја фе'лләри вәсиптәси-
лә әјдиләшдырылыр. Ејни мәгсәд
үчүн һәмшә фразеоложи һәһидлә сино-
ним олан башға фразеоложи һәһид
вә ја һәһидләри дә хатырламағла ша-
кирдләри нәзәрә тугулан нәтичәә кә-
тириб чыхармағ олар. һәр ики һалда
ејни әгли нәтичә чыхарылыр.

Јахуд шакирдләрә ашағыдакы ди-
дактик материал тәгдим олунур.

1. Өзкәјә тәлә гурду, өзү тәләјә дүш-
дү.
2. Чох билән гуш димдијиндән то-
ра дүшәр.
3. Күлдәстә хала јаваш-ја-
ваш ирәли кәли вә гол чәкди.
4. Бу
адамы идарәдә һеч кимн көзү көтүр-
мүрдү.
5. Молла өзү дә тәзликлә о дү-
јаја көчдү.

Шакирдләрә тапшырылыр ки, әл-
тындан хәтт чәкилмиш фе'ли фразе-
оложи бирләшмәләри мә'наларыны
онларын синонимләри вәсиптәсилә изаһ
етсинләр. Чәваблар тәхминән белә
олур: о дүјаја көчдү—һәјәтдан кет-
ди, вәфат етди, өлдү... Тәчрүбә көстә-
рир ки, бу јолла шакирдләр фе'ли фра-
зеоложи һәһидләри грамматик тәби-
әтини вә лексик мә'насына даһа Јах-
шы дәрк едиләр.

Ғысалдылмыш мүрәккәб әләр сәз
бирләшмәләрини даһа мүрәккәб вә
даһа марағлы формасыдыр. Мүәсир
Азәрбајҗан дилиндә онлар сүрәтлә
лексикләшир вә бүтөв бир алајыш
билдириләр; елми-техники тәрәгги дә
буна ләзими шәрәит јарадыр, тәкән
верир.

Бу гәһилдән олан сөзләрә диггәт ет-
сәк, әдәм олар ки, онларын ишләнмә-
сина дә инвариантлығ вар: бир груп
ғысалдылмыш сөз, демәк олар ки, мүс-
тәһил сөзләри бүтүн әләмәтләрини
сүһбәдә әкә етдирә билир, она көрә

мүстәгил сөzlәр кими ишти. Өз кениш ифадә формасында там шәкилдә узаглаша билмир, онула һәмншә алагәләндирилмәли олур. Һәмни сөzlәрни синонимлик тәбиәтини аҗдилашдырмаг вә мүәҗҗәләшдирмәҗни бир о гәдәр дә һәзәри вә практик әһәмиҗәти жохдур.

Мүрәккәб идәрә адларының гысалдылмыш формасы илә онларың там формасының синонимлиҗи мәсәләсини, Н. Ф. Шумиловун геҗд етдиҗи кими, мүтләгәшдирмәк доғру олмазды. Гысалдылмыш идәрә адларының әмәлә кәтирән сөз лексик мәнасына көрә фразеолоҗи бирләшмәләрә еквивалент олдугда онун синонимлиҗи һаггында данышмаг мүмкүндүр. Бу да дилдә һәмни сөз бирләшмәсиниң мәнчуд олдуғуну, һәм дә фразеолоҗи бирләшмә кими, сабитләшмиң мәнасы олан фразеолоҗизм кими мәнчуд олдуғуну көстәрир. Әкәр гысалдылмыш сөzlәр дар мәна кәсб етмишләрсә, керчәк әләмни мүәҗҗән конкрет һадисәсиниң адыны билдириләрсә, аччаг онлары әмәлә кәтирән кениш форма мүстәгил сөз бирләшмәләри кими галмышларса, онларың арасында синонимлик алагәләри меҗдана чыхмыр. Колхоз вә совхоз

лективнос хозяйство, советское хозяйство (көзәт), Азәрбаҗчан дилиндә жохарында деҗиләнләрә әсәсэн синонимлик алагәләри илә баглашыр. Ошлар кәтирән сөз синонимләр үчүн дә сәҗрәк һадисәләрдә синоним гаршылыг ола билмир.

Лакин дилимиздә елә гысалдылмыш адлар да вар ки, онлар өз кениш там формалары илә синоним чары тәшкил елә билир. Совет Республикалары Иттифагы—ССРИ Совет Иттифагы Коммунист Партиясы—Сов.ИКП, Коммунист Партиясы—КП, әсәсэн, мәтидә синоним кими ишләдилер.

Бурҗа гәдәр кәтирилән фактлар ону көстәрир ки, орта мәктәбиңи IV—VIII сифләриндә синонимлик үзрә апарылан тәлим ишләриндә лексикләшмиң синонимләр тамамилә һәзәрләп гачырылмыш, онларың пәһид әләҗиш билдирмәләринә иҗдиҗәдәк әһәмиҗәт верилмәмишдир. Әлбәттә, бәзә вәзиҗәтлә разылашмаг олмаз: синонимләри әмәлә кәтирән һәмни әһәмиҗәт мәнбә диггәтдән кәһирдә галмаҗилдыр.

Н. Кәнчәви җарадычылыгында әмәк тәрбиәси вә тәсвири сәнәт

Акиф ӘЛИҖЕВ
филологика елмәри һәмншәди

«Үмүтәһсил вә пешә мәктәби ислаһатының әсәс истиҗамәтләри»ндә, Сов.ИКП МК-ның вә ССРИ Назирләр Советиниң «Мәктәбләриңи әмәк тәрбиәсини, тәлимни, пешәҗөнүмүнү җахшылашдырмаг вә онларың ичтиман фаҗдалы мәһсулар әмәҗини тәшкил етмәк һаггында» гәрарында кәнч һәсәли әмәк һазырлығы вә пешәҗә истиҗамәтләндирилмәси мүһүм бир вәзиҗә кими ирәли сүрүлмүшдүр.

Бу сәһәдә әдәбиҗат вә ичәсәнәт әсәрләриниң, классикләриңи өҗрадиәмәси дә мүһүм рол оҗнаҗа биләр.

Азәрбаҗчан ишфаһи халг әдәбиҗатында әмәк сәвәрлик тәрбиәси вә пешәҗөнүмү мәсәләләриңә анд истәһилән гәдәр зәһкиң фактлар вардыр. Ши-

фаһи халг әдәбиҗатында бу күрәҗиш тарихи һүмүһәләриңдә атлар оғулларыңа өз пешәҗәриңи өҗрадиәләр, Уста җиртанда оғулларыңи шәкириңи сәһиҗәриңи дә бизә мәләмдүр. Халг һаҗыл вә дастанларында пешә вә сәнәт әләмләри һәмншә бөҗүк һөрмәт вә мәһәббәтлә гаршылашыр. һәтә әдәбиҗат бир пешәҗә сәһиб олмаг шаһиҗәт гәт-гәт үстүн тутулур.

Азәрбаҗчан әдәбиҗатында кәнч һәсәли пешә һазырлығы Низами җарадычылыгы үчүн дә чох сәһиҗәдиләр. Белә ки, ичтиман әмәк проблемни әһәмиҗәтән мөвзу кими Низами җарадычылыгының әсәсини тәшкил едиләр.

Низаминиңи әмәкчиләриңи чәтиһиләдән горхмаҗараг, гышың соҗуғунда, җә-

җи истиҗамдә дилчлик билмәҗән, үҗгарлы, әхлағи кеҗфиҗәтләри илә дөврүн һаким гүһәләриңдән гәт-гәт җүк сәкдә дуран сада пешә сәһибләриңдир. Беләләриңи бир тикә чәрәҗә көрә өзкәләрә әл ачмагданса әмәкдән, ишдән, зәһмәтдән җапышмагы даһа үстүн һәсәб едиләр.

Шаһриңи «Хәмәсә»синдә көрүб таныш олдуғуну әмәк, әмәкчи һисән узағузвг иләриңи, әсәрләриңи җолчусу олур, бүкүнкү әмәҗә, зәһмәтә, һүһәрә гоушсалар да «кәриңч көсәни» кишиңи унутмур, сылдырым гаҗалар, гранит-тәк дашлары ләрзәҗә кәтирән Фәрһадә аҗгыш деҗир. Фәрһадын шүҗәәти, Фәрһадын гәһрәмәһлиҗи сөзүн әл мәнасында бир һәҗмә, мәһнидыр. Низами бу һәҗмонни көзәл, мәһналы бир беҗтлә битирәрәк иләриңи, әсәрләриңи кәчмишиңдән бу күнә чәтдырыр.

Пәләдән даг олса җәнә дә, һивә,
Ону парча-парча дағдыр һисән.

Бөҗүк шаһриңи бүтүн әсәрләриңдә әмәк, әмәкчи һисән, һаҗыл зәһмәт, мәһәббәт вә үлвүлүклә тәрәһнүм олунур.

Низами өз оғлуна пешә сәһиб, ад газаһмаг вахты олдуғуну сөҗләҗир.

Лакин Низами бир ата кими, оғлуна мүтләг бу вә җә дикәр пешәҗә җиҗәләһмәк үстүндә һерәр етмир. О билдирир ки, һисән, өз дәҗәғәтиңи сахламаг үчүн мүтләг һәр һансы бир пешәҗә җиҗәләһмәлиңдир. Шаһриңи бөҗүк даһиликлә деҗиҗи:

Мәндән сәҗләһмәкдир, сәһдән ештиҗәк,
Бир һисән оли бош кәзмәсин көрәк

—сөzlәриңи аталарыңи естафети кими гәбул олунур.

Низами җарадычылыгының ләҗтмотиви олан бу әмәкчи һисәһиләриңи һәҗәтә бахышы, ичтиман дүһәкөрүшү, гуруб-җаратмаг әзми о гәдәр зәһкиңи, рәһкараһк боҗаларла верилмишдир ки, онларыңи һәр бири һаггында сәһибаллы тәдғигат әсәри җазмаг мүмкүндүр. Она көрә дә биз Низами җарадычылыгының ичәсәнәт әсәрләриңдә, хүеуеһә тәсвири сәнәтлә мусиҗидә тутдуғу мөвгәдән, кәнч һәсәли пешә һазырлығы ишһидәки әвәсәһ ролу үзәриңдә даҗанмаг истәрдик.

Түкәһмәз хәһнә олан Низами җарадычылыгында истәр орта әсәрләрдә, истәрсә дә сәһет дөврүндә дүһә әдәбиҗаты мүәҗҗән мәһнада гилә влыр. Низами мөвзуларында тәрәһнүм олу-

һан дөвр, һәҗәт онун мағрур әмәкчи һисән сурәтләриңи бир чох рәсмләриңи, боҗакарлығы таблоларыңи, декоратив, тәтбиги сәнәт вә һәҗкәлтәрәһлиҗи һүмүһәһлиҗи бәзәҗир.

Низами сүҗәтләриңиңи дорин мәһмуһу мүхтәһлиҗ сәнәт сәһәләриңдә чәһишәһи халг сәнәткарларыңиңи да һәмни мөвзуларда әсәрләр җаратмаға руһләндирмишдыр. Бу сүҗәтләрдән мәһшәтлә ишләдилән әһҗә, декоратив вә тәтбиги сәнәт әсәрләриңдә биркә бәзәк вәсәһтәһи кими истиҗадә едилмишдир. «Хәмәсә»синиңи сүҗәтләриңиңи әсәһиңдә җарадылмыш сәҗсыз-һәсәһиҗә миннәтүрләр, халчалар, парчалар, бәһни метал мәһмулаты, керамик габлар, дивәр рәсмләриңи, декоратив вә тәтбиги сәнәтиңи һөһләриңиңи анд бир чох һәҗрис һүмүһәләр дөврүмүзә гәдәр кәһиб чәтмышдыр.

Низами поемаларыңиңи аҗри-аҗри сүҗәт вә һәкәҗәләриңиңи иһди пешәкар рәсәһм вә халг сәнәткарларыңиңи, сәһнариҗәт, бәстәкар вә драматурғларыңиңи һаһм мәһбәҗи олмағдыр. Бир сира мүһәһир мәдәһиҗәт объектләриңиңи, мәдәһни-маһриҗәт оҗағларыңиңи вә с. бәзәҗәһи Низами сүҗәтләриңи халгыңи естетик зөһгүнү охшаҗыр, онлара сәһниҗ бәхш едиләр.

Бөҗүк мүтәфәккир шаһриңи сүҗәтләриңи мусиҗи, балет вә кино сәнәтиңдә даһи бөҗүк ишыг сачыр. Бу ишыг өләмәз бәстәкар, Ү. һаҗыбәҗоһун мәһһиҗур «Сәһнәз», «Сәһкили чәһан» ромәһләриңдә, Г. Гараҗевниңи «җәдди көзәл» балетниңдә, «Леҗли вә Мәһһун» симфоник поемләһиңдә, Ф. Әһриовун «Низаминиңи хәтирәһиңә» симфонияһиңдә, Ә. Бәдәләбәҗлиниңи «Низами» операһиңдә вә с. даһа күчлү, даһа гүдәртли шөһәләһиңиңи.

«Леҗли вә Мәһһун» мотивләриңиңи үзрә «Мәһәббәт әһсәһсәһ» (сәһнариңиңи мүәһлиҗи Ә. Мәһмәдханлы) бәһни фильми, Азәрбаҗчан киһосунун әһи җәһи сәһәһи олан муһтиҗәһиҗә фильми сәнәти дә илк әдәһиҗә мәһәһ Низаминиңи мәһһиҗур «Фитнә»һи илә атымышдыр. Китаб иллустрәһиҗәһиңдә олдуғу кими, һәкәҗәһиңи экран һәҗәтиңдә дә гәдәм, миннәтүр сәнәтиңиңи шәрти декоратив үслубундан, образлы ифадә һәһтәләриңдән (ағач, кеҗим, мәһзәрә вә с.) кениш истиҗадә олунмушдыр.

Низами «Хәмәсә»һиңиңи бир чох сүҗәтиңи сәһет дөврүндә, хүеуеһи шаһриңиңиңи һүһиләҗи әрәһсәһиңдән бәһләҗараг тәһһириңиңи вә декоратив сәнәт-

ләрнн бүтүн нәг вә жанрлар...
пнш әкә етдириләр.

Мүхтәлиф дөврләрдә аҗры-аҗры рәс-
самлар тәрәфиндән фырчаја алынмыш
«Султан Сәиһәр вә гары», «Әнушпран-
ван вә баҗушларын сөһбәти», «Кәр-
пичкәсән кишинин дастаны», «Ики
баҗушун сөһбәти» вә с. сәнәт иччилә-
ри олдуҗча чанлы вә тәбиидир. «Сул-
тан Сәиһәр вә гары» һекајәси әсасын-
да чәкилмиш рәссамлыг әсәринә диг-
гәт јетирдикдә, падшаһын халга е’ти-
насыз мүнәсибәтиндән һејсијјәти дар-
ғалар тәрәфиндән тапдалаимыш ка-
сыб гарынын Султан Сәиһәрнн әтә-
јиндән Јапышараг чәсарәтлә дедији:

Дағылды шәһәрләрини еви сәнин әншлә,
Әкинчәнин хырманы дәнәиз галды сәншлә

—сөзләри сәнки ешидиләр. Шаһ вә вә-
зир гарынын ифшәедичи наразылығы-
нын фәргинә вармыр. Бурада тәбиәт
тәспирн дә көзәл, ичә бојаларла ве-
рилмишдир. Сағ тәрәфдәки гајалыг,
јеничә чичәкләнмиш ағачлар, гывры-
лыб ахан кичик чај, јашыл отлар вә с.
әтрафдакы мәнзәрәни даһа да көзәл-
ләшдирир. Ичәсәнәт әсәрләриндә бө-
јүк мәнәббәт вә илһамла тәрәннүм
олуван Низами гәһрәманларыннын јүк-
сәк мәнәви кејфијјәтләри «Хосров вә
Ширин» поемасында даһа габарыг нә-
зәрә чарпыр. Әсрләрдән бәрн хәттат-
ларын, нәггаш вә халчачыларын даим
диггәт мәркәзиндә олмуш «Хосров вә
Ширин»нн керамика, халча, парча,
дивар рәсмләри вә с. кими онларча
сәнәт нөвүндә илһамла ишләнмишдир.
«Ширинин чимәркән Хосровун она
раст кәлмәси» эпизодунун фырча тәс-
вири хүсусилә гејд олунмалыдыр. Бу-
рада һадисә инсаны вәлеһ едән күл-
лү-чичәкли баһар мәнзәрәси фонунда
чәрәјан едир.

Үмумијјәтлә, Низаминин «Лејли вә
Мәчнун», «Једди көзәл», «Искәндәр-
намә» гәһрәманлары узаг әсрләрдән
бу күнәдәк халчачылыг пешәсиндә
рәнк-рәнк нахыш вә чаларларла вәсф
олунур. Гәдим Кәнчә, Шамахи, Иран,
Нахчыван, Тәбриз вә с. халчалары бу-
на парлаг мисалдыр.

Бир чох дүнија музејләриндә гору-

пнш дағылдыш сәһәтиндә тәспир
лүсграсијалар топлусу ишәниш вә
едир. «Хәмсә»нн гәһрәманлары мән-
шәт ошјаларында, чини вә сахсы га-
ларда бөјүк мәнәббәт вә илһамла тә-
рәннүм олунур. Бир чох мэдәни-мәд-
риф очағларыннын тәртиби «Хәмсә»нн
сүжетләри әсасында бәзәдиләр. Ик-
шаат вә архитектура сәнәтиндә Низа-
ми поезијасы даһа да әбәдиләшди. Ба-
чәһәтдән Зағулбадакы мэдәнијјәт сә-
рајындакы «Фәрһад Бисутунда», Ба-
кы метрополитенин «Низами» стан-
јасындакы «Мәчнун атасы илә», «Фә-
һад вә Ширин» мозаикалары бу-
на парлаг мисалдыр.

Н. Кәнчәвинин һәјат вә јарадычы-
лыгы илә бағлы бир сыра тәдбир-
мәктәбләрдә дә һәјата кечириләр. Бу
чәһәтдән Бакынын 21, 93, 116, 245,
265 нөмрәли мәктәбләриндә Низами
поезијасындан илһам алан кәнчәләри
јарадычылыг ахтарышлары диггәт
даһа чох чәлб едир. Илләр, әсрләр бө-
јү бөјүк сәнәткарлар тәрәфиндән га-
ләмә алынмыш һәр бир сәнәт иччилә-
ринә јенидән гајыдылса, ејни мөвзү-
лар ишләнсә дә бунлар бир-биринә
тәкрар етмир. Мәсәлән, һәр бир дө-
рүн аҗры-аҗры сәнәткарлары тәрәф-
дән мүхтәлиф сәнәт нөвләриндә Јап-
јан «Хосров вә Ширин» мөвзусу 116
нөмрәли мәктәб шакирдләринин һә-
зырладыгы сахсы күлданларда өз ор-
жиналлығы, јенилији, бу күнүн ба-
хымлығы чәһәтиндән фәргләнир. Бу
күлданларда нәләр јохдур? Тәбиәт-
мешә, дәлиганлы Хосров, мәзлүм Шә-
рин, дағлары ләрзәјә кәтирән Фә-
һад...

21 нөмрәли мәктәб шакирдләринин
«Једди көзәл» һејкәлчәкләри серијә-
сындан «Һинд көзәли», «Дағ чапы
Фәрһад» вә с. сәнәт иччиләри дә ол-
дуҗча тәбиндир.

Низами поезијасы кәнч нәслин әмә-
тәрбијәсиндә, пешә һазырлығын-
дә дүнјакөрүшүнүн инкишафында, әл-
һәтти кејфијјәтләринин сафлығында хү-
суси әһәмијјәт кәсб етмәклә јанашы
онларын јарадычылыг габиллијјәт-
ләринин инкишафында да мүнүм рөл
најыр.

Әдәби јарадычылыгынын өјрәдилмәсиндә үслуб хүсусијјәтләринин нәзәрә алынмасы

Новруз ӘНМӘДОВ

Азәрбајҗан ЕТНМ-нин баш едми иччиси,
педагожи елмләр һәмшәри

Бәднн үслуб әдәби јарадычылыгынын
өјрәдилмәсиндә мүнүм амирләрдән
биридир. Аҗры-аҗры әсәрләрин тәдри-
синдә јазычы үслубуну мүнәшләш-
дирмәк үчүн онун һәјат вә јарадычы-
лығына вә ја ән камил әсәрләринә мүн-
рачнәт етмәк ләзимдир.

Јазычынын үслубу кенш мәнәда
јарадычылыг характери, бәднн хүсуси-
сијјәтләри, дүнјакөрүшү, идеја исти-
гамәти, мөвзү даирәси вә сәирлә, дар
мәнәда нә анчаг поетик дили илә
әлағәдардыр.

Јазычынын һансы үслуба малик ол-
дугуну шакирдләрә ајдынлашдырмаг
үчүн бу мәсәләјә ән садә үнсүрләрдән
башламаг мөгсәдәујгундур. Үслуб ја-
зычынын өзүнү тәмсил едир. Онун
шәхснјјәтинн јаратдыгы таблоларда,
сурәтләрдә, ифадә етдији сөз вә боја-
ларда көрмәмәк мүмкүн дејилдир.
Марксын тәбйиринчә десәк, үслуб ин-
сандыр. Лакнн тәәсүф едиләчәк һал-
дыр ки, шакирдләр орта мәктәбдә өј-
рәндикләри јазычыларын әсәрләринн
радиола, телевизијадә сшитдикдә чох
вахт бир-бириндән фәргләндирә бил-
мирләр. Һалбуки онлар бу вә ја баш-
га сәнәткәри өјрәнәркән онун үслубу
илә јахындан таныш олмалы, она мүн-
насибәтләринн билдирмәлидирләр. Бу-
на көрә дә мүнәшләшдирә әдәбијјәт дәр-
ләриндә бу чәһәтә диггәти хүсусилә
артырмалы, һәр һансы бир әсәри өј-
рәдәркән јазычыны өјрәтмәји дә унут-
мамалыдырлар.

Ибтидан синиф мүнәшләшдирәри ша-
кирдләрә әсәрләрин анчаг мүнәшләш-
ләринин адыны танытмагла кифәјәт-
ләнирләр. Һалбуки ибтидан синифләрдә,
мәһдуд чәрчивәдә олса да, үслуби
үнсүрләрә мүнәшләшдирәри јер верилә биләр
вә верилмәлидир. Мәсәлән, аҗры-аҗры
бәднн парчалар үзрә иш апараркән
мәзмуну охшар оланлары фәрглән-
дирмәк, әзбәрләдикләри шәһәрләри
динләдикдә сәсләнмәсинә көрә (рит-
минә, аһәнкннә көрә) бир-бириндән
ајярмагы, өјрәндикләри бәднн парча-
ларда тәспир едилән адамлары бир-
бириндән нә илә сечилдијинн өјрәтмәк
вә с. бу бахымдан сәчијјәви сәјилә
биләр.

IV—VII вә Јухарн синифләрдә ја-
зычынын үслубу үзриндә апарылан
ишләри тәдричәк дәрәјәләшдирмәли,
бу сәһәдә шакирдләрин мүнәшләшдирәри
абиллијјәтинә имканлар јарадычылыгы
дыр. Мүнәшләшдирәри јазычынын һә-
си јанрда, нәдән јаздыларын мөвзү
жанрлары, илһамла баша салма-
ла, нәдән нә чүн бу жанрда ишләмә-
синн сәбәбләринн ајдынлашдырма-
лидыр.

Бу ишдә жанр хүсусијјәтләринн мүн-
әшләшдирмәк истигамәтвәричә ха-
рактерә маликдир. Чүнки үслуб һаг-
гында әнләјиш жанрдан башлавыр.

Һәр һансы бир јазычынын сәнәткар-
лыг габиллијјәтинә (ше’р, нәср, драма-
туркија) ујғун олан, јахуд проблемин
бәднн һәллини тәләб едән жанрын хү-
сусијјәтләринн билмәк әдәби үслубу
ајдынлашдырмага кенш имкан јарә-
дыр. Мәсәлән, мүнәшләшдирәри чох јахшы би-
лир ки, М. Ф. Ахундов адамлары тәр-
бијә етмәјин ән јахшы үсулу кими ко-
медија жанрынн сечмиш, јарадычы-
лығында динин, мөвһуматын вә авам-
лығын ифшасына һәср олунмуш мөв-
зулар даһа чох јер вермишдир. Ја-
худ, Ч. Чаббарлы иста’дадлы драма-
тург, гүввәтләи шаир, көзәл һекајәчи
олмуш, лакнн әсасән драматик жанр-
да јазмышдыр. Тематикасы нә јени-
лијни көһвәлијә гаршы мүнәшләшдирәри
проблеминдән нәш’әт етмишдир. Ону
да дејәк ки, јазычынын һансы жанрда
вә мөвзуда јаздығындан асылы олма-
јараг үслубу өзүнү бүрүзә верир. Үс-
луб ады алтында олмаса да, әсәрләр
һаггында шакирдләр «Нәчә әсәрдир?
Марағлыдырмы?» кими суалларына
чаваб ахтарырлар. Әсәри охујандар
нә «јахшы әсәрдир», «әләдыр», «оху-
масан јахшыдыр», «бир тәһәр охумаг
олар»—дејә мүнәшләшдирәри чаваблар ве-
рирләр. Әлбәттә, бу чавабларда мүнә-
шләшдирәри һәһәт вәри, чүнки һеч кәс әсл мән-
нада јахшы әсәрә пис демәз. Бүтүн бу
чәһәтләрә мүнәшләшдирәри лагејд јанашма-
малыдыр. О, әсәрин нә үчүн шакирд-
ләринн хошуна кәлиб-кәлмәдијинн ону
һансы мәзијјәтләринә көрә гүнмәтләш-
дирмәли, тәдричәк онларә әсәслә тә-
биләр.

нышмагы, нэр нэмэлт-
зылмыш эсэрлэрийн бодин хүсуси-
лэрийн көрмэйн өррэтмэлдир. Бу чэ-
хэтдэн илк вахтларда үслубу габырыг
олан эсэрлэрэ истинад етмэк мэгсэдэ-
ујгундур. Бу, үслубун шакирдлэр үчүн
тез ајдын олмасына көмэк едир. Ч.
Мэммэдгулузалэини нэср дили, М. Э.
Сабырнн типн өз дилилэ ифша етмэси
кимн үслуби хүсусијјэтлэр буна мисал
ола билэр. Ишнн бу мэрһэлэси үзэ-
риндэ чидди дајанмалы, јазычы үслу-
бундакы характерик чэһэтлэри ша-
кирдлэрийн мүэјјэнлэшдирмэсинэ кө-
мэк етмэк мэгсэдилэ мүвафиг үсул
вэ пријомлардан истифада едилмэлди-
др. Мэсэлэн, эсэрлэриндэ бэдин рич-
этлэрэ, поетик образлара тэкрар мис-
ралара даһо чох јер иермэк С. Вурғу-
нун үслубуна хас олан бир хүсусијјэт-
дир. Бууу шакирдлэрэ өјрэтмэк үчүн
изаһ етмэк аздыр. Онлары шаирнн
эсэрлэри үзэриндэ планлы шэкилдэ
ишлэтмэк, бу хүсусијјэтлэри өзлэри-
нэ тапдырмаг лазымдыр. VII синифдэ
«26-лар» поемасыны кечэркэк тэкрар
мисралары мүэјјэнлэшдирмэк үчүн
нүмунэ тэригилэ вердијимнэ ашагы-
дакы планы тэтбиг етмэк олар:

1. Поемада тэкрар мисралары та-
пын вэ јеринэ көрө ифадала охујун.
 2. Тэкрар мисраларын нэ үчүн ве-
рилдијинн мүэјјэнлэшдирин.
 3. Ајры-ајры һиссалэрин сонунда вэ
бэндлэрдэ тэкрар олунаш мисраларын
мэ'на фэргинн ајдынлашдырын.
- Поеманын эввалиндэ верилэн эпи-
зодун башлангычында вэ сонунда
«Бакынын дэрди вар, Бакы хэстэдр,
Көнүл интизарда, көз јол үстэдр»
бејти; ара-сыра парчаларын сонунда
«Отурмуш палаын үстүндэ һамбал»
мисрасы; кичик һачмыш бэндлэрдэ
«Саһил гаранлыгдыр, далгалар гара»,
«Галын булудлара сохулмушдур ај»,
«...көнүллэр гырыгдыр, бахышлар гэм-
ли», «хэјалы көјлэри һеј Јара-јара»,
«Бөјүк бир һасрэтла боғулмуш рэнки»
кимн мисралар тэкрар едилдр. Шаир
бу тэкрарлар васитэсилэ вэтэндаш
мүһарибэси дөврүвүн ачы мэнзэрлэ-
рийн өтэри сөјр етмэк дејил, онлары
һэртэрэфли көрмэјэ, дујмаға имкан
јарадыр. Бу мэнзэрлэр дэ бир-бирин-
дэн фэрглидр. Илк бејтинн ики дэфа
тэкрары илэ бу дөврүн дөзүлмэз вэ-
зијјэтинэ диггэтлэ нэзэр салмаға, үч
дэфа тэкрар олунаш ејни мисраларда
һамбалын ачыначаглы портретинн
көрмэјэ, дујмаға, ајры-ајры бэндлэр-
дэ тэкрар едилэн мисраларда 26-ла-

кеширдијинн шаламаға истигамат
дирдр.
Көрүндүјү кимн, шаирнн үслубун
бир чэһэтинн планлы шэкилдэ тап-
етмэк, нэинки онун эсэринн мүө-
мэ'нада дэрк етмэјэ, һэм дэ эсэ-
башга хүсусијјэтлэрийн өјрэнмэјэ
мэк едир вэ шакирдлэри јазычы
јарадычылығы илэ јахынлаш тави-
олмаға һовэслэндирир. Јахун, VII
синифдэ Ч. Чаббарлынын «Севила» су-
синн өјрэдилмэси процесиндэ Бе-
кишинн дили илэ тэкрар едил-
«түркүн сөзү» ифадалэсинн едил-
үчүн верилдијинн шакирдлэрэ бэ-
саларкэн, мүөллим Јазычынын үс-
бунда олан бу характерик чэһэт
ларын нэзэринэ чатдырыр вэ һэр
риннн мэмунуну ајдынлашдырыр.
Мэсэлэн, «Алмаз»да Мирзэ Саман-
рин «Гурбан олум Мәһәммэдин шэ-
этинэ», Очагулунун «һэр бини-
бир устады вар, ја јох?», «Ајдын-
Салиминн «Чэһэннэмэ ки...», «Јашар-
да Имамјарын «Белэди, гејри-белэди»
гардаш оглу, бэлкэ, мән гаймыра-
вэ с. кимн тэкрар ифадалэр бу габ-
дэндир. Мүөллим шакирдлэрэ өјрэт-
ки, белэ тэкрар ифадалэр сурэтлэр-
дилнэ һеч дэ тэсадүфи верилмэ-
булар сурэтлэрин дүнјакөрүшү
һэјата мүнасибэтлэрийн сачијјалары
рэн бэдин ифадалэдр. Драматтү-
сурэтлэрэ вурдуғу белэ бојаларла
инки онларын даһили алэмилэ јазы-
дан таныш олмаға имкан јарадыр, һэ-
дэ онларын бэдин тэ'сиринн узун мү-
дэт һифз едиб горумаға мүөфү-
олур. Бунула јанашы Ч. Чаббар-
сурэтлэрийн јадда сахлајан, јаша-
бу сурэтлэрийн өз дүшүнчэси, өз фэ-
рин, өз сачијјэси, данышыг тэрли-
вэ с. олмасыдыр. Бу чэһэтдэн дэ
өзүнэмэхсус үслуби хүсусијјэтлэрэ
ликдр.
Јазычынын үслуби хүсусијјэтлэрэ
үзэриндэ иш алармаг шакирдлэри бэ-
дин эсэрлэрэ ачыг көзлэ бахмаға
едир. Эсэрлэри, јазычылары бир-
илэ мүгајисэ етмэк, фэрглэндирик
үслублары эдэби нүмунэлэрэ ас-
гаршылашдырмаг шакирдлэрийн тэ-
ричэн бэдин јарадычылығы мүна-
бэтлэрийн формалашдырыр. Эдэби
илк бахышда бунлары көрмэк олт-
лакын мүшаһидэ апардыгда, јазы-
ларын јарадычылығына нүфуз ет-
дэ, онларын өзүнэмэхсуслугу бир-
риндэн нечэ фэрглэндијин ајдынлаш-

Јазычылары бир-бириндэн фэрглэн-
дирэн хүсуси чэһэтлэр олдуғу кимн,
бир-биринэ јахынлашдыраш үмуми чэ-
һэтлэр дэ вардыр.
Јазычыларын фэрди үслуб фэрглэ-
ри мүхтэлиф форма вэ мэмунда ол-
са да, јарадычылыгында башлыча
чэһэтлэрэ эсасланан вэ онлары үслуб-
ча бирлэшдирэн үмуми хүсусијјэтлэр
инкидр:
1. Халгын демократик, габагчыл
мэфкурэ, мэ'нэви тэрбијоси кешиндэ
дурмаг.
2. Бэдин систем бирлијинэ риајэт
етмок.
Үслубун үмуми чэһэтлэрийн шэрти
олараг ики һиссэјэ ајырмагда мэгсэд
јазычынын габагчыл мэфкурэ вэ сә-
нэткарлыг мэсэлэлэрийн конкрет шә-
килдэ нэзэрэ чатдырмагдыр. Габаг-
чыл мэфкурэ дедикдэ, халгынн мән-
суб олдуғу синфин мәнәфејинн күдэн,
габагчыл идејалар угрунда мүбаризэ
едэн јазычыларын һэмнн истигамэтдэ
бирлэшдијин нэзэрдэ тутулур. Мэсэлэн,
Е. Ағажевинн «Апрел сәһэри» (IV си-
ниф), М. Чалалынн «Бир кәнчи мани-
фести» (VII синиф) кимн эсэрлэрдэ
бөјүк мэгсэд јолунда фэдакарлыг едэн
халгын Совет һакимийјэтин угрунда
ингилаби мүбаризэси, халглар достлу-
ғу идеалларынын башлыча хэтт кимн
верилмэси бу гөбилдэндир.
Бэдин систем бирлијинэ риајэт ет-
мэк бахымындан да јазычылары бир-
лэшдирэн бир сыра компонентлэр вар-
дыр. Бу истигамэтдэ мөвзу, сүжет,
метод вэ с. үмуми јахынлыг јарадыр.
Мэсэлэн, социализм гуручулуғуна,
Бөјүк Вэтэн мүһарибэсинэ һаср олуи-
муш мөвзулар бу чэһэтдэн характе-
рикидр. V—VI синифлэрдэ өјрэдилэн
С. Раһимовунн «Медалјон», И. Гасы-
мов вэ Н. Сејидбэјлининн «Узаг саһил-
лэрдэ», С. Рүстэминн «Гафурун гэлби»
вэ бу кимн башга эсэрлэрдэ јазычы-
ларын мүвафиг һадисэ вэ мэсэлэлэри
эһатэ етмэси чэһэтиндэн чыхыш етмә-
лэри эјани шәкилдэ өз ифадалэсинн та-
пыр.
Јазычылары бир-биринэ јахынлаш-
дыраш үмуми чэһэтлэрдэн бирн дэ
эдэби методдур. Эсэрлэрийн социалист
реализми методу илэ јазылмасы јазы-
чылары үмуми истигамэтдэ үслубча
бирлэшдирдр. Мэсэлэн, IV—VII си-
нифлэрдэ өјрэдилэн Э. Мэммэдханлы-
нын «Буз һејкэл», М. С. Ордубадиннн
«Сержант Иванов адына көрпэлэр
еши», Ч. Чаббарлынынн «Фирузэ» һе-
кајэлэри вэ с. бу чэһэтдэн нүмунэ ола

билэр.
Социалист реализми методу халга,
партијаја эсасланыр, варлыгы һајити
вэ ингилаби инкишафда тэвир етмәк-
дэ проблемлэрийн бэдин һаллына дү-
күн истигамат верир.
Төвгиди реализми методу илэ јазан
сәнэткарларынн јарадычылыгында да
онлары бирлэшдирэн үмуми үслуби
чэһэтлэр вардыр. Төвгиди реалистлэри
эсасэн мәнфи чэһэтлэри, ичтиман ја-
ралары гамчылмамагла јанашы инки-
шафа истигамат верэн мөсәлэлэри илк
плапа кечирмэк, халгын кезүкү ач-
маг, онлара тэрэгги јолуку көстөрмэк
вэ б. мөсәлэлэр дэ бир-биринэ јахын-
лашдырыр. Мэсэлэн, XX эсрда јети-
шэн Ч. Мэммэдгулузада, М. Э. Сабир,
Э. һагвердијев кимн сәнэткарларынн
јарадычылыгынын үмуми истигамэти
белэдр.
Белэликлэ, һэр һансы эдэби метод
јазычылары үмуми чэһэтдэн үслубча
бирлэшдирдр. Јазычыларын ејни мү-
һитдэ јашамасы вэ јаратмасы биринн
марагландыраш мөсәлэлэрийн дикэри-
ни дэ марагландырмасы, дүшүндүр-
мэси, фэалијјэтэ сөвг етмэси вэ с. он-
ларын јарадычылыгында мүэјјэн ја-
хынлыг олмасына сәбәб олан һэјати,
тэбин фактлардыр. Мәһз буна көрә дэ
методлар јазычыларынн јарадычылыг
јахынлыгынын мүэјјэнлэшдирдр вэ
фэрди хүсусијјэтлэрийн дэ өјрөвмэјэ
имкан јарадыр.
Бэдин системин бир сыра эсэрлэр
вэ јазычылар үчүн үмуми олмасы,
һэтта эсэрлэрийн ајры-ајры компонент-
лэрийдэ дэ өз ифадалэсинн тапыр. Мә-
сэлэн, фикри охучуларга тэ'сарли чат-
дырмаг үчүн сүжетлэрийн мараглы гу-
рулмасы, композија бүтөвлүјүвэ
сәј едилмэси, онун дүшүндүрүчү вэ
тәэссуратландырычы хүсусијјэтэ ма-
лик олмасы, образлары һэртэрэфли
көстөрмэк үчүн бэдин тэсвир вэ ифа-
дэ васитэлэрийндэн истифада едилмэси
вэ с. бу гөбилдэндир.
Бэдин үслубун үмуми чэһэтлэрийн
мүэјјэнлэшдирмэк онун характерик
хүсусијјэтлэрийнн өјрэнилмэси илэ
сыл бағлыдыр. Фэрди үслуб хүсусиј-
јэтлэри мүхтэлиф, олшар, хүсусилэ еј-
ни мөвзуларынн мүгајисэсиндэ даһа
ајдын шәкилдэ өзүнү көстөрир. Бу ис-
тигамэтдэ Низамн вэ Фирдовси јара-
дычылыгында бәзи мә'лум нүмунэлэ-
ри јада салаг. Низамн вэ Фирдовси-
нын өз јарадычылыгында ејни мәнбә-
дәрдэн (Јахын Шэрг эфсавэлэрийндэн)
истифада етмэси, тарихи шәхсийјэтлэ-

ГАСИТЭСИ КИМИ

Акиф ИМАНОВ

Ј. Мәммәдәлијев адына НДЯИ-нин мүәллими

Рус дили методикасындан мә'лум олдугу кими, А. М. Пешковски грамматик суаллары лингвистик тәһлилин элементләри һесаба етмиш вә онларын ролуну, мөвгәјини јуксәк гүјмәтләндирмишдир. Бизим дөврүмүздә дә грамматик суал «бир механизми дүкәри илә әвәз едән» вәситәдир. Лакин бу дәјишмәнин дахили маһијәти истифадә едәнә ачыг-ајдын мә'лум олмалыдыр.

Чүмлә үзвләринин сәрһәдлин мүәјјәнләшдирмәкдә грамматик суаллардан орта мәктәб тәчрүбәсиндә даһа чох истифадә олунар. Дүздүр, суаллардан чүмлә үзвләринин «моделләри» кими истифадә техникасы али мәктәбләрдә дә өз кениш тәтбигини тапмышдыр, лакин орта мәктәбдә грамматик суаллардан истифадә мәгамларын даһа чох вә кениш олмасы тәлим принципләри илә, дидактик тәләбләрдә үзү сурәтдә бағлыдыр.

Үмумијјәтлә, суал әвәзликләри (грамматик суалларын әсаслары) чүмлә үзвләринин моделләри кими мүһүм рол ойнајыр; мәсәлә, ким? нә? суаллары мүбтәданын; нечә? нә чүр? һансы? суаллары тәјинин даһа үмуми шәкилдә тәсәвүр олунамасына көмәк көстәрир. Шакирдләр бу моделләри чүмлә үзвләринин мүәјјәнләшдирмәк процесиндә мәнһәмәјирләр.

Һәр һансы бир үзвүн јеринә бу вә ја дикәр суал әвәзликјини ишләтмәк үчүн әвәз олунаган сөзүн грамматик маһијәти вә онун мүвафиг сөзлә синтактик әләгә типли әсас көтүрүлүр.

Суал әвәзликјинин сечилмәсинин әвәз олунамаг сөз өзү нечә шәртләндирир? Әлбәттә, биринчиси, лексик-грамматик мә'насы илә, икинчиси, конкрет морфоложи формасы илә вә нәһајәт, синтактик мүнасибәт ифадә едән мә'насы илә.

Мүхтәлиф интг һисәләринин суал әвәзликләри илә әвәз олунама имканлары суал әвәзликләринин вә онларын әвәз етдикләри сөзләрин морфоложи вә синтактик чәһәтдән бир-биринә нә дәрәчәдә ујғун кәлиб-кәлмәсиндән асылыдыр.

Мә'лумдур ки, фе'лләрин әксаринијјәти чүмләннин хәбәри вәзифәсиндә ишләндикдә суал әвәзликләри илә вә едир? шәһиндә ифадә олунар ки, бу суал өзү дикәр грамматик фразеоложи суалдыр.

Бу вә ја дикәр сөзүн суал әвәзликјинә илә әвәз олунамасында һәмнин сөзү жалныз лексик-морфоложи хәссәси нә зәрә алынырса, демәли, бу, морфоложи суалдыр (морфоложи суалларда морфоложијанын тәдрисиндә истифадә олулур).

Бу вә ја дикәр сөзүн чүмләдә суал әвәзликјинә илә әвәзләnmәси синтактик мә'на вә функцијанын тә'сири илә апарылырса, белә суал синтактик суалдыр. Чүмләннин үзвләринә көрә тәһлилин заманы истифадә едилән апарычы суаллар синтактик суаллардыр.

Чүмлә үзвләринин тәһлили ме'јарлары көстәрир ки, суаллар мүәјјән мәгамларда бир-биринә ујғун кәлир вә бир нөв, бир дикәринә кечир, даһа доғрусун, бир дикәринә тә'сир көстәрир. Бу чәһәти грамматик тәһлил заманы һөкмән нәзәрә алмаг лазым кәлир. Белә гаршылыгы тә'сири әсас чәһәтләринин нәзәрдән кечирәк.

1. Чүмләдә сөзә жалныз бир суал вермәк олар. Белә һалда синтактик суал морфоложи суалла үст-үстә дүшүр, ејинләшир. Бу, о заман баш верир ки, тәһлил олунаган чүмлә үзвү морфоложи характерини горујуб саклајыр, јә'ни сөз чүмләдә өз илкин формасында олдугу кими (чүмлә дахили нә дүшмәмишдән габаг ишләндикјин формасында) чыхыш едир: исим мүбтәдә вә ја тамамлыгы; сифәт тәјин; зәрф мүвафиг олараг зәрфлик; шәксә көрә дәјишилмиш исим вә ја фе'л тәбәр ролунда ишләнир. Белә ки, «Нахчыван бөјүк виләјәтдир» чүмләсиндә «Нахчыван» вә «бөјүк» сөзләриндә һәр биринә жалныз бир суал вермәк олар («Нахчыван» вә «бөјүк» сөзләри мүвафиг олараг һара? вә нечә? суалларына тәләб едир). Бу суалларда «Нахчыван» вә «бөјүк» сөзләринин морфоложи вә синтактик хәссәләри топланмышдыр.

2. Синтактик суал морфоложи суалла ујғун кәлмир. Белә һалларда чүмләдә сөзә ики суал вермәк олар: әвәзликчиси һәмнин сөзүн синтактик функцијасынын спесификасынын өзүндә әкс етдирмир. Мәсәлә, «Шаһмат ојнамаг Ајнурун ән бөјүк арзусу иди», «Мән сизи динләмәк үчүн кәлмишәм»; бу чүмләләрдә «ојнамаг» мәсдәрини һәм нә етмәк? вә һәм дә нә? суаллары илә, јахуд «динләмәк үчүн» сөзүнү нә етмәк үчүн?, һабелә нә үчүн? суаллары илә әвәз едә билirik. Көрүндүјү кими, бу суаллардан биринчиси морфоложи, икинчиси нә синтактик суалдыр; бунлар бир-бири илә әвәз олуна билмәз.

Мә'лум олдугу кими, мәсдәрләр нә етмәк? нә олмаг? суалларына чаваб олар. Нә етмәк? суалы мәсдәрин синтактик функцијаларынын спесификасынын өзүндә әкс етдирмир; она көрә дә һәмнин сөзүн һансы чүмлә үзвү олдуғуну мүәјјәнләшдирмәк чох чәтиндир. Нә етмәк? жалныз фе'лә мөхсус суал—морфоложи суалдыр. Нә? нәдир? суаллары чүмләдә мәсдәрлә ифадә олунаган сөзүн синтактик мә'насынын билдирир вә бу суаллар синтактик суаллар һесаба олунар.

Даһа бир чүмлән нәзәрдән кечирәк. «Мән өз јурдуму гүрбәтин чәннәтинә дә дәјишмәрәм»; бу чүмләдә «гүрбәтин» сөзүнә верилән һараның? суалы һәмнин сөзүн жалныз морфоложи мә'насынын ифадә етмәјә гадирдир. Она синтактик суал вермәк мүмкүн дејил. Она көрә ки, «гүрбәтин» сөзү ајрылыгыда чүмлә үзвү олмур. Нә јин? суалынын синтактик суал һесаба етсәк, о заман «гүрбәтин» сөзүнүн ајрылыгыда мүстәгил аңлајыш билдирмәсинин нәзәрә алмамыш оларыг. Бу нә белә бир сәһв нәтичәјә кәтириб чыхарар ки, чүмлә үзвү олмаг үчүн сөзүн мүстәгил лексик мә'наја малик олмасы, аңлајыш билдирмәси әсас дејил. «Гүрбәтин чәннәти» бирләшмәсиндә, мә'лум олдуғу кими, бу ики сөз бир үзвләнмәјән аңлајыш билдирир; демәли, «гүрбәтин» сөзүнү бир үзв һесаба етсәк, белә чыхар ки, чүмлә үзвү јарым-аңлајыш билдирән сөзләрдә дә ифадә олуна биләр. Ахы синтактик суал јарыманлајышлары әвәз едә билмәз. Демәли, һәмнин суал әвәзликјин (нә јин?) жалныз морфоложи мә'на вә функцијаја малшкдир.

Дилчилијимиздә нә јин? һараның? кими н? вә с. типли суаллары синтактик суаллар олдуғуну вә

конкрет спесифик функција дашыдығынын сөјләјән алимләр дә вар. Лакин онлар дилимизин грамматик гурулушунун белә бир чәһәтинин нәзәрә алынамышлар ки, јијәлик һаллы сөзә верилән суаллар синтактик суаллар ола билмир.

Демәк, чүмләдә һәр сөзә (вә ја сөз групуна) ики суал вермәк мүмкүндүрсә, онлардан бирини морфоложи, дикәрин нә синтактик суал олар. Лакин башлыча мәсәлә һәмнин суаллары мә'на вә функцијасына көрә дүзкүн мүәјјән етмәкдән ибарәтдир.

3. Сөзә ики вә даһа артыг суал вермәк мүмкүндүр вә онлардан һәр бирини ајрыча синтактик функција дашыја биләр. Бу, чүмлә үзвүнүн чохмәналылығы шәраитиндә мүмкүн олар (Бабајсева В. В. Синтаксис и пунктуасија, М., 1979, с. 105—116). Белә бир нүмунәни нәзәрдән кечирәк: «Һүчума танкларла кечир комсомол, Тәһнәт, тәслим ол, инсан тәслим ол!» (С. В у р г у н).

Биз бу чүмләдәки «танкларла» сөзүнә һәм нечә?, һәм дә нә илә? суалларынын верә билirik. Бундан асылы олмајараг, һәмнин сөзү зәрфлик һесаба едә билмәрик; тамамлыгыдыр. Лакин мәсәләјә диггәтлә јанашдыгда көрә биләрик ки, нә илә? суалы «танкларла» сөзүнүн морфоложи әләмәтләринин, нечә? суалы нә синтактик хәссәси вә функцијасынын өзүндә дашыја билир. Башга бир мисал. «Расим халасыкилә гонаг кедирди» чүмләсиндә «халасыкилә» сөзүнү ики суалла әвәз едә билirik: кимкилә? вә һараја? Бунлардан әвәзликчиси әсл морфоложи суал олуб, бир нөв, чаңлы инсан аңлајышынын билдирир; бу, сөзүн өз морфоложи мә'насындан мејдана чыхыр. Лакин һараја? суалы чүмләдә һәмнин әвәз етдији сөзүн асылы олдуғу сөзлә әләгәсиндән јараныр, беләликлә, һәркәтин ичра јерини көстәрир вә зәрфлик олдуғуну билдирир.

Морфоложи вә синтактик суалларын инчә мә'на фәргини мејдана чыхармаг үчүн хәбәрә мүрачидәт олунамасы принцип әсас тутулмалыдыр. Тәһлил едилән сөзүн хәбәрлә ифадә олунамасы синтактик суалы, бир нөв, «кимјәни активлијә» чевирир. Һәгигәтән дә «Расим халасыкилә гонаг кедирди» чүмләсиндәки «халасыкилә кедирди» бирләшмәсиндән мә'лум олар ки, асылы сөзә кимә? суалы дејил, мәһз һараја? суалы верилмәлидир. Әлбәттә, шакирд сөзә бу суалы кимкилә?

шәклиндә верәрсә, булу сәһв һесап ет-
мәк доғру олмас. Әксинә, бу суал елә
јеринә дүшәр вә һ а р а ј а? суалы илә
еквивалент оларағ өзүндә «халасыжи-
лә» сөзүүн синтактик мә'насын дүз-
күн әкс етдирә биләр.

Бурадан чыхан нәтичә өзлүјүндә
әјдиңдыр. Демәли, бир сөзә ики вә да-
һа артығ суал вериләрсә, бу, һәмни
сөзүн грамматик чәһәтдән чохмә'налы
олмасы илә әләғәдардыр.

Әлбәттә, чох мә'налығла омоним-
лији гарышдырмағ олмас, онларын
инчәлијини фәргләндирмәк ләзимдыр.
Мәсәлән, «О, Бакыны һәмншә тә'риф-
ләјир» чүмләсиндә «Бакыны» сөзү
һ а р а в ы? суалыны тәләб едирсә, де-
мәли, о, јер зәрфлијини мә'на вә
функцијасыны дашыјыр. Ләкин һәмни
сөзә вә ји? суалы да вериләр. һәмни
суалларын һәр икиси илә хәбәр ара-
сындакы әләғәдән мә'лумдур кп, һәрә-
кәт объектн үзәриндә ичра олунмур,
һәрәкәт объектә кечир. Демәли, буну-
ла әјдиңләшдырмағ мүмкүндүр кп,
«Бакыны» сөзүвә һәр ики һалда вери-
лән суал әшјаја әид олан әләмәтләри
өзүндә әкс етдирәр вә тамамлығын су-
алы олур.

Бу чүр дил фактлары рус дилчли-
јиндә вә методикәсиндә, о чүмләдән
В. П. Озерскајанын мәғаләләриндә,
һабелә түрколокијада тамамлығ-зәрф-
лик шәриклији кими гәбул олунур. Би-
чиди шәкилдә әминик кп, һ а р а в ы?
суалы конкрет мә'на билдирмәклә өз
мәғамында вә ји? кими? суалла-
рындан даһа дәғиг мә'на ифадә едир
вә синтактик функција дашыјыр. Ону
вә ји? суалы илә гарышдырмағ да
дүз олмас. Башға сөзлә, суаллар чүм-
ләни тәшкил едән сөзләрин арасында-
кы табелилик әләғәләриндән ирәли
кәлир.

4. Суаллар тәһлил олунан сөзүн мор-
фоложи тәбиәтинә ујғун олмағла јана-
шы, һәм дә синтактик мә'на билдирәр.
Бу чүр суаллар суал әвәзликләринә
тамамилә ујғун кәлир. Мәсәлән, «Күч
бирликдәдир» Нә?—нәдәдир? («Дәниз
далғаланыр») нә?—нә едир? вә с.

5. Грамматик суаллар чүмләдә ифа-
дә олунан фикрин мәнтигинә ујғун се-
чиләр; бу заман бир суал бир нечә сөз
блокуни морфоложи мә'на вә синтак-
тик функцијасыны дашыја биләр.
Ашағыдакы чүмләләри тәһлил едәк:

1) Горху вә һәјәчандан фашистин
көзләри кәлләсинә чыхмышды. 2) Со-
вет адамларын һүнәринә алғышлар
дејирик. 3) Чејранын бу сојугғанлы-

ғы Адилни диггәтиндән јайымырды
дан» һәмчинс сөзләрини чүмләдә тә-
чә нәдән? «көзләри кәлләсинә чы-
мышды» предикатив бирләшмәсини
нә нә олмушду? јахуд нечә
олмушду? суаллары илә әләғә-
лә мүмкүндүр.

Икинчи чүмләдәки «совет адам-
рынн һүнәринә» сөз бирләшмәсини
нә јә? суалы, «алғышлар дејирик»
предикатив бирләшмәсини нә
едирик? суалы әвәз едә биләр.

Үчүнчү чүмләнн «Чејранын сојуг-
ғанлылығы» сөз бирләшмәсинә
«Адилни диггәтиндән јайымырды»
предикатив бирләшмәсинә нә нә
олурду? нечә олурду? суалла-
ры ујғун кәлир.

Јухарыда мисал кәтирдийимиз
ләләри өз суал еквивалентләри
әвәз етсәк, кәрәрик кп, онлары бу
алларла јенидән бәрпә етмәк нә
асан олур. Мәсәлән:

Нәдән? _____ нә? _____ нечә олмушду?

Нәјә? _____ нә едирик?

Нә? _____ нәдән? _____ нә олду?

6. Мә'лум олдуғу кими, чүм-
ләдә вә хәбәр һәм адларла, һәм
фә'лләрлә ифадә олуна биләр. Бу
ман исми хәбәрн суаллары илә фә'
хәбәрн синтактик суаллары тама-
лә фәргләндији һалда, мүбтәлә
суаллары бир-бириндән фәрглә-
нә. Мәсәлән: 1) Сосналист Бакыны кү-
күндән бөјүјүр. 2) Бакыда јашамағ
ишләмәк нә гәдәр хошдур.

Бу ики чүмләдә «бөјүјүр» вә «хо-
шдур» хәбәрләри мұвафиг оларағ
едир? вә нечә едир? суалларын
тәләб едир. Көрүндүјү кими, бу
морфоложи вә синтактик суаллар
етдији сөзләрин тәбиәтини өзүндә
рујуб сахлаја биләр. Ләкин мүбтә-
ләрын суаллары һағгында буну
дејә билмирк: Сосналист Бакыны
нә? Бакыда јашамағ вә ишләмәк
нә?

Гејд едәк кп, мүбтәдә фә'ли сөз
вә мәсдәрлә дә ифадә олуна биләр.
Ошарлығ орасындадыр кп, мүбтә
вә хәбәр мәсдәрлә ифадә олунур.
онлары әвәз едән суал сырф синтак-
тик функција дашыјыр, беләликлә, мор-
фоложи мә'насындан чох узағ олур.
Мүбтәдә вә хәбәр ролунда чыхыш
фә'ли сифәт дә исми суалларла (кп
нә? кимләрдир? һансыла-
дыр? вә с.) әвәз олунур. Она кәрәк
онун морфоложи суаллары мәсдәр-

фәргләндир. Јә'ни мәсдәрн нә ет-
мәк? нә олмағ? кими морфоложи
суаллары нә? нәдир? синтактик
суаллары илә әвәз олундуғу һалда,
фә'ли сифәт үчүн нечә? нә чүр?
Һансы? суаллары һәм морфоложи,
һәм дә синтактик суаллардыр. Фәрг
бурасындадыр кп, фә'ли сифәтләр јал-
ныз субстантивләшәндә мүбтәдә, та-
мамлығ вә хәбәрн суалларына чаваб
олур. Демәли, фә'ли сифәт илә тә'ји-
нин суаллары грамматик омонимлик
тәшкил едир. Мәһз буну кәрәдир кп,
шәкирдләр сифәтлә тә'јини, мүбтәдә

илә исми, хәбәрлә фә'ли сифәтлә
ришиғ салырлар.

Мүәллимләримиз мәсдәрлә тә'јини бу-
дур кп, онлар омонимлијиләрини верди-
ји имкәнләри мүғәјисләр апармағ
јолу илә изаһ етсинләр. Бундан алава,
тутушлурма вә мүғәјисләр тә'јини
сөзләр үзәриндә дејил, о мия сөздәр
әвәз едән суаллар үзәриндә дә апарма-
ғи нәзәрдә тутушлар Ишик бу етти-
ғамәтдә гурулмасы нәтичә етәбарлә
шәкирдләрин илтг вә тәфәккүрүнә
гарышлығли шәкилдә инкишәф етди-
рилмәсиндә мүһүм әһәмәтјәт әләб едәр.

Азәрбајчан дилиндә бә'зи лексик ваһидләрин грамматикләшмәси һағгында

Шабан ҺҮСЕЈНОВ

Масаллы рајону, Шыхлар кәнд I нөмрәли мәктәбин мүәллими

Дил лексик вә грамматик ваһидлә-
рин вәһдәтиндән јараныр. Лексик ва-
һидләр мәдди әләмин чисм, һадисә вә
просесләрини әдләндирырса, грамма-
тик ваһидләр объектн әләмәтә бағлы
мүхтәлиф фикирләрин ифадәсиндә ди-
лин гуручу ваһидләри кими чыхыш
едир. Дилмиздәки бүтүн мөвчуд
грамматик ваһидләр лексик ваһидләр-
дән тәрәминшдир. Бу просес лексик ва-
һидләрин грамматикләшмәси һесабы-
на олмушдур. Грамматикләшмә һадис-
әсин нечә баша дүшүлмәлидир?

Ајдыңдыр кп, объектн әләмин чинс
вә һадисәләри бир-бири илә гаршы-
лығлы әләғәдәдир. Бу әләғәләрин дил-
дә бәрнә нүмунәләриндән бири мөчәз-
ләрдир. Лексик мә'надакы чохмә'на-
лығ әсасында мејдана кәдән мөчәз-
ләшма мәдди-әшјави мә'надан исеби
узағлашма илә мүшәһидә олунур. Мә-
чәзләшма һәлә грамматикләшмә де-
јил, грамматикләшмә үчүн бир зәмин-
дир. Длин үнснјәт тәләбатындан
асылы оларағ, мөчәзләшма бә'зи
лексик ваһидләрдә һәдәнз дәрәдәдә
күчләнир, һәтта мүәјјән грамматик
шәрантләрдә лексик мә'насындан там
узағлашыр, мүчәррәдләшир вә өзүндән
әввәлки вә ја сонракы сөзләри мүхтә-
лиф чәһәтләрдән тамамләјир. Демә-
ли, лексик ваһидлә јени кејфијјәтли
инкишәф мејли—грамматикләшмә про-
сеси илкин шәкилдә башлајыр. Буну
мүчәррәдләшмиш «јол», «ич», «үст»,
«бој» вә с. сөзләрин нүмунәсиндә һисс

етмәк чәтин дејил. Мәсәлән:

1. «Бу фикр әмәли фә'ли сөзләрдә
јолунда илә әдди мөчәзләрдә
кәлир. (М. Ибраһимов.)

2. «Онлар гарантығ гарышана гә-
дәр Күрүн јахасы боју долашдылар».
(И. Шыхлы.)

3. «Көзләрини ачығлары күчәдән
ағачлары арасында даһа јумшағ вә
јаш торпағын үстүндә бөјүмүш вә ағ-
сағгал дәдәләриндән ағачлары бечәр-
мәк, әтирли күдләр бечәрмәк, чүрбә-
чүр дәдлы мејвәләр јетишдирмәк јол-
ларыны өјрәнмишдиләр» (К. Фәз-
ли).

Бу чүмләләрдә «јол» (фәалијјәт јо-
лунда), «бој» (Күрүн јахасы боју),
«үст», (торпағын үстүндә) мөчәзләш-
ма әсасында там мүчәррәдләшмиш,
грамматик шәрант (мүәјјәнлик билди-
рән тә'јини сөз бирләшмәси) ону та-
мамламыш, нәтичәдә грамматикләш-
мә баш вермишдир. һәмни мүчәррәд-
ләшмиш исимләрдә гошмәләра доғру
инкишәф әләмәтләри өзүнү кәстәрир.

Бу һадисәни тәрз бирләшмәсини
јаранмасында фәзл рол ојнајан дур-
(мағ), гал(мағ), кет(мәк) фә'ләрин-
дә дә мүшәһидә едә биләрик. Мәсәлән:

1. «О, бүтүн суаллар гаршы, һәмн-
шә олдуғу кими, «билмирәм» дејиб
дурду». (М. Ибраһимов.)

2. «Нәһәјәт, нәзәрләри күнчә дик-
либ галды». (И. Һүсејнов.)

3. «Јусифни ағламағ да чохдан уну-
дулуб кетмишди» (И. Һүсејнов).

Бу мисалларда «лурду», «галды», «хетмишди» фе'лләри -ыб фе'ли баглача шәкилчили фе'ллә элагәжә кирәрәк әрз мазмуну билдирир. Буна көрә дә онлар лексик мәналарыны итириб «грамматик үнсүрә» чеврилмишләр.

Истәр мүчәррәдләшмиш исимләрдә, истәрсә дә тәрз бирләшмәләриндәки гејд олунаи фе'лләрдә грамматикләшмә өзүнү илкии шәкилдә көстәрир. Онларын лексик вәзифәси үмумдил бахымындан апарычы, грамматик мәналары исә төрәмәдир вә факултатив сәчијјә дашыјыр; мәкан, тәрз вә дикәр грамматик мүнәсибәтләрин ифадәси илә характеризә олунур.

Дилии сонракы инкишафы просесиндә бә'зи лексик ваһидләр дилии үнсүјәт тәләбатындан асылы олараг даһа күчлү грамматикләшмәжә мәруз галыр. Нәтичәдә даһии грамматик функција формалашыр. Грамматикләшмәнин бу сәвијјәсиндә көмәкчи нитг һиссәләри вә грамматик дәрәчәсинә көрә бунлара мұвафиг олан «ол», «ет» (сјлә) көмәкчи фе'лләри мејдана кәлир. Гејд едәк ки, бу мәрһәләдәки грамматик мәна илкии мәнанын давамдыр. Мисаллара мұрачнәт едәк.

1. «Һәлә үстәлик, үрәјимдән бир үмид дә бојланды».

2. «Үстәлик бир гәдәр дә бәдбин, бир гәдәр дә кәдәрли олдум».

3. «Көрдүм ки, сәси аламын зәриф сәсинә охшамыр, үстәлик анам һеч кәслә сәрт данышмазды» (Ә. Әһмәдов.)

Мисаллардан көрүндүјү ки, «Һәм», «Һәм дә» баглајычыларынын ифадә етдији мәнаја јахын мәна билдирән «үстәлик» грамматик ваһиди «үст» сөзү әсасында формалашмышдыр. Онуи грамматик мәнасы нисбәтән долгун вә даһии сәчијјә дашыјыр. Буну «ишдир» грамматик ваһиди бәрәдә дә дејә биләрик:

1. «Ишдир», о јандан һүчума кечән Саро оғлу Шамонун дәстәси бу бәрәдә зор кәлсәјди, онда гары нә едәрди?» (С. Рәһимов.)

2. «Бирдән, ишдир, өз нишанлынызы тала билмәдниниз, онда бәс нечә олар?» (К. Фәзли.)

Бу мисалларда «иш» исминдән төрәјән «ишдир» модал сөзү еһтималлыг модаллыгынын ифадәсинә хидмәт едир.

«Иш» исминдән узаглашмыш һәмни грамматик ваһид мүстәғил шәкилдә

фаалијјәт көстәрир. Еһтимал етмәк олар ки, илк вахтлар бу грамматик ваһид, «олан ишдир», «мүмкүн ишдир» шәкилдә ишләниш, сонралар исә тәкчә «ишдир» вариантында формалашмышдыр.

Бу мәрһәләдә грамматикләшмә илкии сәвијјәжә нисбәтән долгун олури. Һәтта бә'зи грамматик ваһидләр лексик ваһидләрлә омонимлик тәшкил едир; мәсәлә: дүзү—исим вә адат, истәр—фе'л; истәр, истәрсә, истәрсә дә—баглајычы, габаг—зәрф вә гошма вә с.

Хатырладаг ки, белә һалда грамматикләшмиш дил ваһидләрини грамматик мәнасы лексик мәнадан ирәли кәлир, лакин онун јени кејфијјәтдә давамы киби өзүнү көстәрир.

Грамматикләшмә просесини сон нәтичәси шәкилләшмәдир. Шәкилчиләр сырф грамматик ваһидләрдир. Онларын грамматик мазмуилары там долгун вә биткин характердә олури. Шәкилчиләрин бир гисми көмәкчи нитг һиссәләриндән төрәмишдир, бир гисми исә бу мәрһәләни кечмәдә грамматикләшмишдир; мәсәлә: чәв әзилләмә мазмунлу шәкилчи буна мұна ола биләр.

«Чан» нитг һиссәси киби исимдир, сөз јарадычылығында да иштирак едир (чанлы, чанланмаг, чансы вә с.), фразеоложи бирләшмәләри јаранмасында мұһүм рол ојнајыр («Чан үстә олмаг», «чан еви», «чан дејиб, чан ешитмәк», «чаныны длошн, тутмаг» вә с.), һәмчилиш хитабларда да ишләнә билир («Чаным һәмзә, көзүм һәмзә», «Әниз ана, чан ана» вә с.). Гошулдугу сөздән әввәл кәлән дә хитаб киби, сонра кәләндә исә вургусуну итирәрәк шәкилчи киби ишләнир; мәсәлә: аначан, бачычан, әмчачан, Күлүшчан, Пәричан, һәбибчачан вә с.

Ону да гејд едәк ки, «чан» әзилләмә мазмунлу шәкилчи гошулдугу сөзә битишик јазылмалыдыр (бә'зән мәтбуат сәһифәләришдә бу гајда кобудчасыи позулур).

Мараглыдыр ки, бир дил ваһиди лексик, һәм дә грамматик ваһид киби чыхыш едир. Бу һеч дә «чан» лексик ваһидини номинатив функцијасыи мәнфи тә'сир көстәрир.

Грамматикләшмә, лексик ваһиде мәнви демәк дејил, јени мәгамда, јәкејфијјәтдә јашамасыдыр.

Дил-әдәбијјат мұәллими вә пешәјөнүмү тәрбијәси

Нәчибә МӘММӘДОВА

Бакы шәһәри, 18 нөмрәли мәктәбин мұәллими, методист мұәллими

Мәктәб ислаһаты шакирдләрин әмәксевәрлик вә пешәјөнүмү тәрбијәсинә хүсуси диггәт јетирмәји бүтүн фәиләрин тәдриси гаршысында мұһүм бир вәзифә киби гојмушдур.

Һәр бир кәич өзүнү һәјатда кәрәклијини дөрк етмәлидир. Бунуи үчүн онун әјдын идеалы, мәгсәди олмалыдыр. Л. Н. Толстојун дедији киби: «Идеал јол көстәрән мајакдыр. Идеалсыз дүзкүн истигамәт көтүрмәк, истигамәт көтүрмәдән дә јашамаг олмаз».

Јенијетмәләрин һәјатда дүзкүн истигамәт тута билмәсиндә, чәмијјәтимиз үчүн фајдалы вәтәндашлар киби јетишмәсиндә аиләнин, мәктәбин вә ичтимаијјәтин үзәринә бөјүк мәс'улијјәт дүшүр. Мұәллим өз фәинини тәдрис едәркән шакирдләрдә мұхтәлиф пешәләрә мараг һисси ојатмалыдыр. Онлары һәјатда мұәјјән мәгсәд уғрунда фәал мұбаризәжә һазырламалыдыр. Мәшһур рус педагогу К. Д. Ушински јазырды: «Һәјатда мәгсәд — инсан ләјагәтинини вә инсан хошбәхтлијини ачарыдыр».

Шакирдләр шүүрлу сурәтдә дөрк етмәлидирләр ки, мәгсәдә чатмаг јалныз вә јалныз кәркии әмәјин нәтичәсиндә әлдә едилә биләр. Чүнки инсанын ләјагәти, һәјатдакы мөвгеји онуи әмәјинини бәһрәси илә мұәјјән олунур.

Мұәллим илк нөвбәдә инсан шәхсијјәтинин формалашмасында, онуи чәмијјәт үчүн јарарлы мөвгејә чатмасында, башлычасы, хошбәхт олмасында әмәјин һәлледичи ролуну һәјати фактларла шакирдләринә изаһ етмәлидир. Классикләрини, кәркөмли шәхсијјәтләрини әмәк һаггында мүдрик сөзләрини јери кәлдикчә онлара хатырлатмалыдыр. Бизим ата-бабаларымыз әмәкдә бәркимишләр. Инсанын өзүнү дә әмәк јаратмышдыр. Әмәк һәјат демәкдир. Һазыркы хошбәхт һәјатымызын газанылмасы да мәнз кәркии әмәјини нәтичәсидир.

Ушагын јенијетмәлик дөврү елә бир дөврдүр ки, онлар һансы сәмәтә десән, асанлыгга јөнәлә билирләр. Белә һәлледичи бир јаш дөврүдә ушагын коллективни көмәкчә, аиләнин гајгысына, мәктәбин ағалары мәдәријәжә бөјүк еһтијажы олури. Коллективдә, сәзсүз ки, әмәјә хор баһаилар да тапылыр. Одури ки, шакирдләрдә әмәксевәрлик һиссини кичик јашларындан тәрбијә етмәк ләзимдыр. Чүнки кечикмиш тәрбијә чәтин ки, мүсбәт нәтичә вәрә билсин. Совет педагог вә публицисти А. С. Макаренко јазмышдыр: «Сиз оглунузу вә јахуд гызынызы валидејилик хатиринә һәјатә кәтириб тәрбијә етмирсизиз. Сизин аиләниздә, сизин башчылығыныз элтында кәләчәк мұбариз јеташыр. Унутмајын ки, ушагы дүзкүн вә нормал тәрбијә етмәк, јенидән тәрбијә етмәк ишындән чох асандыр».

Доғрудан да, әјря битиб гарыјаг ағачы дүзәлтмәк гејри-мүмкүндүр. Шакирдләрә мұәјјән пешәни севдирмәк үчүн, илк нөвбәдә, онлара әмәји севдирмәк ләзимдыр, чүнки «Инсан өз ләјагәтини әмәклә тәзәһүр етдирә биләр» (Л. Н. Толстој).

Һазырда кәичләрини әмәк вә пешәјөнүмү тәрбијәсинә хүсуси диггәт јетирилир: «Үмумтәһсил вә пешә мәктәби ислаһатынын әсәс истигамәтләриндә дејилир: «Дүзкүн ашарылан әмәк тәрбијәси, тәлим вә пешәјөнүмү, мәктәблиләрини ичтимаи-фајдалы, мәбсулдар әмәкдә биләвәсиптә иштиракы тәһсилә шүүрлу мүнәсибәтин, шакирдләрин вәтәндаш киби јетишмәсинин, шәхсијјәтин мәнәви вә ителлектуал чәһәтдән формалашмасынын, физики инкишафынын әвәсиз амилләридир».

Әмәк вә пешәјөнүмү тәрбијәсиндә мүасир тәләбләри нәзәрә алараг мән ашағыдакылары әсәс тутур вә дәрсләримдә тәтбиг едирәм:

1) Сов.ИКП-нин совет халгына, хүсусән әмәк адамларына көстәрди-

ји аталыг гайгысы, өлкөмүздө эмә-
жин жүксөк гиймәтлөндүрүлмөсүн;
2) мүэҗәп мөвзуларын тәдрис
илә алағадар оларағ эмәҗә вә эмәк-
чи инсанлара мәнәббәт һисси ашы-
ламағы;

3) күтләви информәсиҗә васитәлә-
риндән истифадә етмәклә өлкәнни
күндәлик ичтиман-сиҗәси һәҗаты
илә таныш етмәҗи;

4) шакирдни әнлә вәзиҗәтини,
шәхсиҗәтини вә һәҗә даһа чоҗ ма-
рағ кәстәрдиҗини өҗрәнмәк, вали-
деҗиләрлә сых алағә сахламағы;

5) шакирдләрдә пешәләрә, хүсу-
сән фәһлә пешәләринә јиҗәләнмәк
меҗли јаратмағ үчүн мүхтәлиф пешә
адамлары — эмәк ветеранлары илә
көрүшләр кечирмәҗи, мүмкүн олан
мүәссисәҗә экскурсиҗалар тәшкил
етмәҗи;

6) әдәбиҗат кабинетидә эмәк вә
пешәөнүмүнә һәср олуишуш хүсу-
си кушәдә топланмыш материалларын
марағлы вә рәнкарәнк олмасына нә-
зарәт јетирмәҗи (мүхтәлиф пешә
адамларынын фотошәкилләри вә
онларын эмәк фәалиҗәтинә даир
мә’луматлар, пешә верән тәдрис мү-
әссисәләри — техника-пешә мәктәб-
ләри, техникум вә институтлар һаҗ-
ғында мә’лумат топламағ вә с.).

Јухары синиф шакирдләри, бир
гаҗда оларағ, ишә јазыларда өз
фикирләрини даһа долғун ифадә ет-
мәк үчүн Сов.ИКП XXVII гурулта-
җынын материалларындан кениш
истифадә едир, ситатлар кәтирир-
ләр. Гурултај материаллары ша-
кирдләрин столүстү китабы олмуш-
дур. Халғымызын әлдә етдиҗи бөҗүк
гәләбәләр көз габағындадыр. Өлкә-
миздә елми-техника тәрәғҗиҗә хүсу-
си диггәт јетирилир. Бүтүн бу пә-
лиҗәтләрин газаялмасында садә
эмәк адамларынын ролу бөҗүкдүр.
Партиҗамыз эмәҗи жүксәк гиймәтлән-
дирмәклә бәрабәр, эмәк адамлары-
на гаҗғыны да күнбәкүн артырыр.
Бу гаҗғынын мүгабилиндә эмәкчи-
ләр даһа бөҗүк руһ жүксәклиҗи илә
ишләҗир, јени-јени харигәләр јара-
дыр. вәтәнин рифаһы намини әл-
ләриндән кәләнн әсиркәмирләр.

Бизим өлкәмиздә эмәҗин шан-
шөһрәт иши олмасындан данышар-
кән адлы-санлы эмәк баһадырлары-
нын адларыны чәкир, онларын өз
һалал зәһмәтинин сәҗәсиндә жүксәк

фәһри адлары — вәтәнин мүкафат-
ларына лаҗиг көрүлдүкләрини геҗд
едирәм. Өлкәмизин гәһрәмән эмәк
адамларына һәср олуишуш илбәм-
дан истифадә едир, Шамама һәсә-
нова, Сәрдар Имрәлиҗев, Гызгаҗыт
һәсәнова, Зәминә Асланова, Өмәр
Ағаҗев кими өз эмәҗи илә учалан
јүзләрлә эмәк гәһрәмәнини нүмү-
нә кәстәрир, онларын ән жүксәк
мүкафата — Социалист Эмәҗи Гәһ-
рәмәни кими шәрәфли ада лаҗиг кө-
рүлдүкләрини геҗд едирәм. Азәрбај-
чанын икид оғлу Фәрман Салманов
вун сорағы узағ Сибирдән кәлир.
О да өз кәркни, шәрәфли эмәҗинин
нәтиҗәсиндә жүксәлмиш вә мәш-
һурлашмышдыр.

Шакирдләрдә садә пешә адәмла-
рына рәғбәт оҗатмағ, һәҗатда хош-
бәхтлиҗини мүтләғ али тәһсил ал-
магдан асылы олмадығыны аңлат-
мағ лазымдыр. Нә олурсан ол, ан-
чағ өз сечдиҗини пешәнини устасы ол;
Низамини бу нәсиһәтиндә деҗилди-
җи кими:

Бир елм өҗрәнмәк истәдикдә сән,
Чалыш ки, һәр шеҗи камил
бәләсән.

Камил бир паланчы олса да
инсан.

Јахшыдыр јарымчығ
папагчылығдан.

С. Ә. Ширванин «Газ вә дурна»
тәмсплини кечәркән бу һикмәт
әтрафында кениш сөһбәт ачмағ
олар:

Киши бир сәнәти биләр халис,
Чохуна меҗл едән галар нағис.

Әдәбиҗатдан истәр классикләри
истәрсә дә мүасир јазычы вә шаир-
ләрини јарадычылығыны кечәркән
эмәҗә вә эмәкчи инсанлара ағ
әсәрләрин тәһлили заманы мүә-
лифләрини эмәҗә мүласибәтини ке-
ниш шәрһ етмәклә јанашы, шакир-
дләрдә дә эмәҗә мәнәббәт һисси оҗ-
дырам. Мәсәлән, һәлә XII әср
јашамыш бөҗүк Азәрбајчан шаири
Н. Кәнчәви өз әсәрләриндә эмәкчи
инсанлара кениш јер вермиш
онлара бөҗүк рәғбәт бәсләмишди.
Дәрсләримдә онун мүхтәлиф әсәр-
ләриндән топланмыш һикмәтләр

бәтләрдән кәләнн әстирәди еди-
ром. Мәсәлән:

Һәҗатын чөһәри јалишә эмәкдир,
Зәһмәтсиз бир инсан һәҗә
кәрәкдир?

Бир күн бар көтүрәр ағач
өкәпләр,
Хәзинә апарар эмәк чәкәпләр.

Бачарсан һамыны јүкүнү сән
чәк,
Инсана ән бөҗүк шәрәфдир эмәк.
Сән дә әлдән дүшүб јорулсан
өкәр,
Сәнин дә јүкүнү бүтүн ел чәкәр.

Низамини «Сирләр хәзинәси»
поемасында «Сүлејманла әкинчи-
нини һекәјәтини», «Кәрпичкәсән ки-
шинин дастаны»ны, «Хосров вә Ши-
рин» поемасында Фәрһад сурәтини
тәһлил едәркән бөҗүк шаирини һалал
эмәҗи тәблиғ едән фикрини ша-
кирдләрә чатдырырам.

Х синифдә С. Вурғунун «Муған»
поемасынын тәһлили заманы ша-
кирдләрин диггәтини садә пешәләрә
чәлб едирәм. Бәстинҗи, Сарван
Салмановун, Манҗа Кәримованын
фәдакар эмәҗиндән данышарағ он-
ларын мәнзә эмәк сәҗәсиндә ад-сан
газандығларыны геҗд едирәм. Садә
экскаваторчу пешәсиндән мүһәндис-
лиҗә гәдәр жүксәлән Сарванын шә-
рәфли эмәк јолу кечмәсиндән сөһ-
бәт ачыр, һалал зәһмәтини һәдәр
кетмәдиҗини, өлкәмиздә онларын
эмәҗини жүксәк гиймәтләндирди-
җини, эмәкчиләрә партиҗа гаҗғы-
сынын күнбәкүн артығыны бил-
дирирәм.

М. Нүсәјини «Абшерон» романы-
ны кечәркән Таһир, Чәмпил, Ләти-
фә, Мейман, Сәмәндәр вә с. кими
јени һәҗата атылан кәнчләрини прин-
сипиаллығыны, чәтһиликдән горх-
мајарағ нефтчи пешәсинин сирлә-
ринә јиҗәләнмәк үчүн чалышдығла-
рыны, әсәрдән кәтирилән фактик
мисалларла изаһ едир вә шакирд-
ләрдә бу кәнчләрини һәҗат тәрзинә
марағ вә гитбә һисси оҗадырам. Мә-
чүзәләр шәһәрчиҗи олан Нефт даш-
ларында ишләҗән кәнчләрини һәм ро-
мантик, һәм дә әсл гәһрәмәнлығ
меҗданы олан һәҗаты бәдин лөһә-
ләрлә шакирдләрини көзү гаршысын-

да чалышыр, онларын иш јури,
эмәк процесы, шәх истриҗат анла-
ры романдан кәтирилән мисалларла
сәһиҗләндириләр.

М. Ибраһимовун «Бөҗүк дағ»
романын кечәркән мисаллар
вә агрономлуғ пешәсини мүәсир
дәврүмүздә кәрәклиҗиндә бәс ед-
рәк бу пешәләрә дә шакирдләрдә
марағ оҗатмаға чалышырам

М. Мүшфигин јарадычылығында
данышаркән онун эмәҗи тәрәғҗи-
мүнә һәср олуишуш «Тәртәрбәт кә-
мәләри», «Миякчәвир һисрәтә»,
«Социализм јолтусу» кими оҗа-
рча шә’рийдән, јери кәлдикчә, ләҗа-
терик мисаллар кәтирирәм. Мәсә-
лән:

Бизим дәврүмүздә бу
Азәрбајҗан,

Кәрәк јер үзүндә бир чәһнәт
олсун!

Кәрәк һәр ишһикчә, еј азад инсан,
Гиҗамәт үстүндә гиҗамәт олсун!

—деҗән шаир гуруб-јағатмағ һәс-
синдә олан кәнч совет адамлары-
нын эмәҗә олан чошғун һәсәсини вә
вәтәнин кәзәл кәлчәҗинә инамлы
тәрәғҗиҗи едир.

Ашағы синифләрдә Н. Хәзрини
«Поләдәриҗәләр», «Күнәшин ба-
чысы», Күнәшлә биркә», («Сумга-
јыт лөһәләри» поемасында), Ә.
Вәлиҗевин «Күнәш» (повестдән
парча), И. Әфәндиҗевин «Дәғләр ар-
хасында үч дост» (романдан парча-
лар) вә башга әсәрләри кечәркән
мүасир дәврүмүздә садә пешәләрин
кәрәклиҗиндән кениш сөһбәт ачы-
рам.

Эмәк мөвзусунда ишә, реферат
вә мәрузәләр һазырланмасы да
мүсбәт нәтиҗә верир. Бу ишәләри
ашағыдакы мөвзулар үзрә алары-
рам:

«Эмәк шөһрәт кәтирәр». Мәнин
сәвдиҗим эмәк адамлары» (V, VI
синифләрдә), «Шәһәрәмизин эмәк
баһадырлары»; «Эмәк сынағ меҗдә-
ныдыр», «Јаңғынлар јағса да јерә
көҗләрдән, әл ишдән соҗумаз, үрәк
арзудан» (С. В.), «Эмәк адамлары-
на партиҗа гаҗғысы» (VII-VIII си-
нифләрдә), «Эмәк дүңҗада бүтүн
јахшылығыны башланғычы, бү-
түн сәвинчләрини мәнбәҗидир» (М.

чыбэјовун публицист бэди экинн тапмышдыр. Ү. Начыбэјов публицист эсэрлэришдэ аталар сөзлэри вэ мосэллэр-дэн, тапмачалардан, бајатылардан, рэвајет вэ лэтифалэрдэн јарадычы шэкилдэ истифада етмишдир. Оун шэкилдэ истифада етмишдир. Оун публицистикасында эи чох ишлэни шифаһи халг эдабијјаты жанрларын-дан бири аталар сөзлэри вэ ма-саллардир. Буларын саям 100-дэн артыгдыр.

Иран ингилабы һаггында мэгала-лэр Ү. Начыбэјовун публицистика-сында эсас јер тутур. «Таскилик» адлы јаыда мүүлһиф Тэбризи мү-һасирэ едиб аташэ тутан Ејнүдөвлэ гошунуну гулдур дәстэси адланды-рыр вэ оун баш тутмајан һүчумуну мәскэрәјэ гојур: «Бир мәсэл вэр де-јэрлэр ки, «ешшәјэ минмэк бир ајиб, дүшмэк ики ајиб». Иштэ Ејнүдөвлэни бу «Һүчум вэ бом-бардман» һаман ешшәјэ миниб дүшмэкдэн ибарэт елду».

«Ордан-бурдан» сэрләвһали бир фелјетонунда 4 аталар сөзү ишлэ-дир вэ һэр бириндэ эүлә, гапаза дөзмәјэ адэт етмиш, вахтынн бош кечирән мүсәлманлары сатира илэ гамчылајыр.

«Мүсәлманларда бир мәсэл вэр, дејирлэр ки, «Агач бар кәтирдикчэ башынн ашагы тутар». Амма... мү-сәлманларда бир гәјдә вәрдыр ки, хонларын агачлары бар кәтирдикчэ л. башларынн јухары тутуб, зичаг һүкүмәт гапазы дәјдији заман баш-ларынн ашагы тутурлар ки, гапаз вэ вурана «раһат» олсуи.

«...Јенә мүсәлманларда бир мәсэл ми вэр ки: «әјри отур дүз дәннш, өм-етма баниһамә мүсәлманларда бир иргәјдә вәрдыр ки, «Һәмншә дүз вэ днз үстә отуруб, әјри-мүјри сөзлэр «гданышлар».

«Фелјетонун сонунда мүүлһиф мү-сәлманлары иш көрмәјэ чагырыр ијвә бурада аталар сөзлэринин мүс-рүтәги вэ мәчәзи мәнасындан дәгит-кәликлэ истифада едир. Ејин үсулун гәһшләниһәсини «Холера вэ рәмазан-дәләмүбарак», «Ордан-бурдан» сэр-әиләвһали фелјетонларында да көрү-рүрүк.

ка Ү. Начыбэјов аталар сөзлэри вэ мәсәллэри јадыгы, тәсвир етдији 28 идиһәлэрин мәзмунундан асылы олараг ја мүстәгил, ја да ки, мәчә-

радычылыгы тәтүтүмнн характер-дәшлэјыр. «Биз һамымыз Гафгаз ба-дларынн» адлы мэгалаһәсиндә бу-дун гафгазлылары чәһаләтә; «әјри-дан јетишән зәрбәләрә» гаршы мү-бариздә сәјлэрини бирләндирмәјә чагырыр. «Кечәнә күзәшт дејәрлэр» аталар мәсәлини хатырлајиб дејур: «Кечән кечди, кечәнә күзәшт де-јәрлэр, кечминн унудат, калочәјин дәрдинә галмаг ләзимдыр. Көрүр-сүнүз, еһтијачларымыз, зәруратимиз һамысы бирдир. Сәнә нә ләзим исе, мәнә дә о ләзимдыр. Мәнә нә лә-зим исе, сәнә дә о ләзимдыр».

Дәврүн габагчыл, демократик фикирли зијалылары Дөвләт дума-сыннн јалыыз халгын көзүндән пәр-дә асмаг мәгсәди илэ чагырылды-гынн вэ оун иртичачи ролуну баша дүшүрдүлэр. Ү. Начыбэјов да публицист эсэрлэриндә онларын јолу илэ келәрәк оун аиләшиглы днлдә тәнгид едирди. Бурада о, халг арасында чох мәшһур олан аталар сөзлэри вэ мәсәллэри хә-тирләдыр. «Ордан-бурдан» сэрлә-вһали фелјетонунда «Тојдан сонра нагара, хош кәлдин Бајрам ата» мәсәлини гејд етмәклә јаыр: «Һәр-кәһ, доғрудан да дума ијун ајыннн 10-да бағланачагдырса, ондә биктнн вәкиллэринн, эләлхүсус Баки вәкил-лэринин бурдан тәриһәнб, Петер-бургга рәван олмасы срадан думајә кетмәси, думада 500 нәфәрә ол вә-риб, әһвәл-пүрсән олмасы вэ ондан сонра эдәб вэ әркан илэ отуруб, еһтирам үчүн бир мүддәт сүхүт ет-мәси әввәлән бир 15 күн чәкәр эли едирәм...»

Ү. Начыбэјовун фелјетон вэ ма-галәлэри һәм бәдин чәһәтдән гә-вәтлилији, һәм дә идиһәсинн кә-сәрлилији илэ фәргләннр.

«Дәрә хәлвәт түлкү бәј» фелје-тону һәмч етибары илэ чох кичик-дир вэ ади сөһбәт шәклиндә башла-јыр. «Чавад ујездники урјадник һа-чи Әли Шәкәр оглу Муган вэ Миз сәһраларынн хәлвәт дәрә һесаб едир; өзү дә түлкү бәј олудур. Бу түлкү өз агасы олан чанаварлар тәх-бинәвә мүсәлманларын һәр бир мал вэ мүлкүнү хоруз вэ тојуг је-риндә гојуб чәкиб јемәкләдир».

Идиһәтин ифада вэ ибарәләр

Ү. Начыбэјовун эсэрлэриндә бол-бол-шләннр. Бәзән бәјүк бир фикри бир нечә сөздә ифада етмәк ејин заманда сөзүн тәсир гүввәсини да артырыр: мәсәлән, «Һамысы бу-рунларынн сәлләјиблар», «Чаннн боғазына кәлсә...» «Сән нә гујру-гуну булајырсан» вэ с.

Ү. Начыбэјовун публицистикасы-ны шифаһи халг эдабијјаты илэ јахынлашдыран форма әләмәтләр-дән бири дә бәзи фелјетон вэ мага-ләлэринин нагыл вэ рәвајәтләр ки-ми башланмасыдыр.

Белә рәвајәт едирлэр ки, Дөвләт думасынын бурахылмасы мүсәл-ман вәкиллэринә чох тәсир едиб-дир. Белә ки, «... дума бурахыландан сонра...» вэ јахуд «Күнлэрин бир күнү, јәни бир нечә заман бундан ирәли нә төвр олдуса бир фирәнк илэ таныш олдум...»

Ү. Начыбэјов бајатылардан пуб-лицист фәалијјәтиндә дә истифада етмишдир. «Азәрбајчан мусиги һә-јатына бир нәзәр» адлы мэгала-һәсиндә шикәстә вэ бајатынын муси-ги илэ әләгәсиндән бәһс едирсә, «Иранда дәнр ашыг нагылн» фелје-тонунда онлар мүүлһиф фикринин верилмәсиндә вәсикәјә чеврилир, фелјетонун мәнасына долғунлуғ, ичтиман кәсәр кәтирир.

Ү. Начыбэјовун фелјетонунда «ад-лары чәкилән» гәһрәманлар һәмни шә'рләрдә өз сәчијјәви, спесифик хү-сусијјәтлэри илэ тәнгид вэ ифша олунур. Мәсәлән:

«Иранда ханлара вэ бәзән иран консулларына:

Кетдин көрдүн һаммал,
Нә еләјирсән сорғу-суал
Тез ол, башына бир гапаз сал.
«Гафгазда бәзән мүсәлман «баш-биләлэриннә»:

Кетдин көрдүн чамават,
Нә еләјирсән онлара итаәт
Бачар чибини кәс о саат.

Ү. Начыбэјов халг маһннларын-дан драматуржи јарадычылыгында олдуғу кини фелјетонларында да истифада етмишдир. Бајатылар ки-ми маһннлар да тәсвир олунан һа-дисәнин характеринн ачмаға, тән-гид һәләфинин шиддәтли сатираја тутулмасына хидмәт едир. Ләкин Ү. Начыбэјовун публицистикасында ел эдабијјатынын бу нөвүнүн иш-

ләһиһәсинә чох өз раст кәлирәк. «Өз мәишәтнимиздән бир драма» вэ «Мүүлһиләр ичтиман» фелје-тонларында халг маһннлары дәјиш-дириләрәк сурәтлэрин (Һәр ики фелјетон диалог шәклиндә јаыла-мышдыр) дили илэ верилыр вэ һәр ики маһни өз мүстәгил мәнасында дејил, мәчәзи мәнада ишләннр:

Һүмәтәли (чиртыг чалиб оху-јур):

Јадиндадыр лопух-лопух, әј балам,
Мән вурулдум лопух-лопух, әј балам,
Ај өлләм, өлләм келәрәк Елхана.

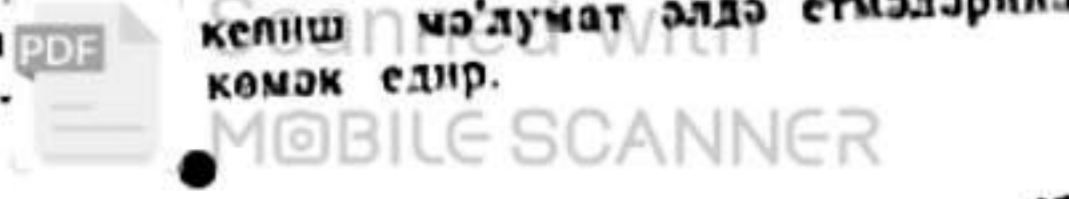
Мүүлһилэрин һамысы бир јер-дә (чиртыг чалиб охујурлар):

Кәлин келәк мәктәбә,
Ај бәри бах, бәри бах.

Ү. Начыбэјовун фелјетонларынын бир гисми суал-чәваб шәклиндә ја-зылмышдыр. Булар «Молла Нәс-рәддин» журналынн һесаб мәсәл-лэри шәһәсинн хатырлатса да, ши-фаһи халг эдабијјатынын кепиш ја-јылмыш жанрларындан бири олан тапмачаларын да эсас хүсусијјәт-лэринн өзүндә бирләшдирр.

Ү. Начыбэјовун публицист јара-дычылыгында шифаһи халг эдабиј-јатынын бүтүн нүмуналэриндән мү-кәмиал вэ бачарыгла истифада эсэрлэринин ичтиман кәсәрлилији-ни артырмышдыр. Дәврүн ичтиман-сијјәси вәзијјәти, мәишәт шәранти, арзу вэ истәклэринин әкс-сәдасы халгын баша дүшәчәји диллә тәс-вир олунмушдур.

Узун иллэринн тәчрүбәсиндән бу гапазтә кәлирәм ки, IX сһифдә «XX әср Азәрбајчан эдабијјаты» ич-мәли һаггында мәлүмәт вериләр-кән Ү. Начыбэјовун публицистикасы вэ оун шифаһи халг эдабијјаты хәзинәсиндән бәһрәләндлји бардә јухарыда мүхтәсәр шәкилдә гејд ет-диклэринннн шакирдләр бәјүк бир марагла днләјир. Бу, ејин заман-дә мәктәблнлэрин халгымзын эи бәјүк бәстәкары, дүнја шәһрәти га-ланн Ү. Начыбэјов һаггында даһа кепиш мәлүмәт әлдә етмәлэриннә көмәк едир.

Жазылышы чөтүн сөзлөрүн тәчрүбәсіндән

Фәхрәддин ӘЛИЈЕВ

Ермәнстан ССР Агдрат районундагы Халист кәнд
мәктәбинин мұәллими, баш мұәллим

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тәд-
рисини әсәс мәғсәдләриндән бири дә
шакирдләри дүзкүн јазы вәрдишләри
нә јијәләндирмәкдир.

Әввәлки програмдан фәрғли оларағ,
јени програмда орфографик вә орфо-
епик вәрдишләрини формалашдырыл-
масы үзрә ишләрә даһа кепиш јер вә-
рилмишдир. Бу сәһәдә тәлимни му-
вәффәғијјәти, неч шүбһәсиз ки, јазы-
лышы чөтүн сөзләр үзәриндә системли
иш апарылмасындан да чох асылдыр.
Һәр бир Азәрбајчан дили мұәллими
дәрс процесиндә јазылышы чөтүн сөз-
ләри диггәт мәркәзиндә сахламалы
вә бушларын мәһимсәдилмәсинә сәј
көстәрмәлидир. Белә сөзләри шакирд-
ләрә өјрәтмәдән савадлы јазы вәрди-
шиндән данышмағ гејри-мүмкүндүр.

Проф. Ә. Әфәндизадә јазыр ки, сөз-
ләрини орфографијасыны онларын мә-
насы вә дүзкүн тәләффүзү илә мүвәзін
өјрәтмәк ләзимдир («Дүзкүн јазы тә-
лимини елми әсаслары», 1975, сәһ. 14
—16) Мән јазылышы чөтүн сөзләр үзә-
риндә апардығым иш системдә бу
методик мұләһизәни һәмишә әсәс ту-
турам.

Өз педагожи тәчрүбәмә әсәсэн, ја-
зылышы чөтүн сөзләр үзәриндә иши
иши истигамәтдә тәшкил едирәм.

1. Һәр бир јени дәрсә әләғәдәр ола-
рағ гаршыја чыхан јазылышы чөтүн
сөзләри ләһијә јазыр, тәләффүз шәк-
лини бөјүк мөтәризә ичәрисиндә көс-
тәрир вә мәнасыны изаһ едирәм. Ша-
кирдләр исе ләһијәдиләри дәфтерлә-
ринә көчүрүр вә чүмлә ичәрисиндә иш-
ләдирләр. Бу заман чөтиллијин өзүлү-
нү тәшкил едән орфограмини алтындан
хәтт чәкдирирәм; мәсәлә, гәһраман,
ә, тәнбәл, бағча, пионер, һөкмдәр, сәв-
дәт, достлуг, Абшерон, һәфтә, коридор
вә с. Бу, һәмил сөзләрини јазылышыны
өјрәнмәкдә чох мүһүм рол ојнајыр.

2. Јазылышы чөтүн сөзләрин нечә
өјрәнлијини вә нә дәрәчәдә јаддә
сахландығын јохламағ үчүн вахта-

шыры дидактик ојун характерли «ја-
рыш» тәшкил едирәм. Белә ки, синиф
гарталарын үзәркәсинә көрә ики, јахуа
үч дәстәдә бөлүр вә һәр дәстәдән нөвбә
илә бир шакирди јазы тахтасына ча-
ғырырам. Ләһиә графалара бөлүнүб
нөмрәләшир. Јарышда тахтаја чағы-
рылмыш шакирдләр дејәчәјим чөтүн
сөзү јазмағ үчүн һазыр нәзијјәтдә чөтүн
сөзләрини гаршысында дајанырлар.
Диктә едирәм. Онлар бир-биринә бак-
мадан сөзү јазыб, јерләринә кечирләр.
Кимин дүзкүн јаздығын бүтүн синиф
тәсдиғ едир. Ејни сөзү шакирдләр лү-
ғәтдән тапыб, инамларыны мөһкәмлә-
дирләр. Дүзкүн јазан шакирдә «ә»
бал, сәһә јазана исе «о» бал верирам.
Бу гәјдә илә дикәр шакирдләр дә нөв-
бә илә јазы тахтасына чағырылар вә
мүәјјән сөзү јазыб әјләширләр. Јары-
шын сонунда баллар топланыр вә га-
либ кәлән «команда» алғышланыр. Бу
ишин нәтичәси оларағ шакирдләр ја-
зылышы чөтүн сөзләри өјрәнмәјә хү-
суси марағ көстәрир вә белә сөзләрини
дүзкүн јазылышыны даһа јахшы јад-
да сахламағла нөвбәти јарышда гәлиб
кәлмәјә сәј көстәрирләр. Фәал ша-
кирдләр исе гәлиб кәлмәк хатиринә
зәифләрә көмәк едирләр.

Ишли бу чүр тәшкили һәм дә синиф
шакирдләри арасында јолдашлығын,
достлугун мөһкәмләнмәсинә, коллек-
тивчилијә тәкан верир, онларда нәчиб
әхлағи сифәтләри ичкишаф едирир.

Јазылышы чөтүн сөзләр үзәриндә
ишин системли шәкилдә апарылмасы,
бу процесдә шакирдләрә орфографија
лүғәтиндән (дәрселијин сонундан ве-
рилмиш лүғәтдән, «Мәктәблинин ор-
фографија лүғәти» вә «Орфографија-
орфоспија-грамматика лүғәти» вәс-
итләриндән) истифада бачарығлары
ашылаимасы мәктәблиләрини үмуми
орфографик савадынын ичкишафини
мүстәснә әһәмијјәт кәсб едир. Бу ша-
кирдләрдә орфографик сајығлығы гү-
вәтләндирир. Ачығ-ајдын һисс едирәм

ки, иши белә тәшкил етәндә бу вә ја
дикәр шакирдли ишдә, истифа вә иши
јазыларда јол верлијин сифәтләрини миң-
ләрдә сүрәтлә азалыр. Фикрини тәж-
диг етмәк үчүн бир факты гәјд етмәк
истәјирәм. Кечән тәдрис илиндә дәрс
дәлијим IV синифдә (сентябр ајында)
бир ишдә јолдырым. Јаллдан 73,8 фа-
из мүвәффәғијјәт (47,8% кәффијјәт)
әлдә едилди. Һәмин синифдә 6 ајдын

сонра апардығым ишләрини мүвәффә-
ғијјәти исе 95,8 фаиз (76,8% исе
82,8%) олды.
Тәлимни дикәр сәһәләрини дә
иши јарәтмәк шакирдләри чүрәтиңдә,
ахтарычдыға, јолдашлары исе ах-
ташыры фикир мүбәтәлики исе, мәтә,
јолдашды көри тәлиминдә, һәмишә
уғур гәзәниндә, мүбәризә олмәтә исе,
холожи чәһәтдә руһландырым.

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилиндән Јени сөзләрин өјрәдилмәсини нечә тәшкил едирәм

Шәфа МЕРДИЈЕВ

Бәрдә шәһәри, 2 номерли мәктәбин мұәллими

Һәр һансы иккинчи дилин өјрәдил-
мәсиндә һәмин дил үзрә мүәјјән прин-
сипләрә ујғун чөхишләк сөзләрини се-
чилмәси хүсуси әһәмијјәт кәсб едир.
Бунун илк мәрһәләси дәрсликләрини
тәртиби заманы һәлл едилди. Иккинчи
мәрһәлә исе биз мұәллимләрини үө-
ринә дүшүр. Дәрсликләрдә бу мәсәлә
өз һәллини нә гәләр мүкәммәл тапса
да, јенә дә лүғәт үзрә апарылан ишлә-
рини мүвәффәғијјәти мұәллимини фәл-
лијјәтиндән чох асылдыр.

Әлдә етдијим тәчрүбәјә әсәсэн,
инамла дејә биләрәм ки, рус мәктәб-
ләриндә Азәрбајчан дили дәрсин дејән
мұәллим, тәлим системиндә илк нөв-
бәдә, лүғәт үзрә ишләрини сон дәрәчә
бөјүк әһәмијјәтнин гијмәтләндирмәји
бачармалыдыр. Ејни заманда һәмин
сөзләрини мүәјјән систем үзрә өјрәдил-
мәси методикасына јахшы бәләд олма-
лыдыр.

Мәлум олдугу кими, рус мәктәблә-
риндә Азәрбајчан дили үзрә лүғәт ма-
териаллары ики група бөлүнүр. Би-
ринчиси, өјрәдилмәси шакирдләрә зә-
рури олан фәал лүғәт минимумудур.
Иккинчиси исе, јалпыз дилләјиб анла-
ма вә оху процесини үчүн ләзим олан
пәсән лүғәт материалыдыр. Фәал лү-
ғәтин мәһимсәнилмәси һәр дәрсдә
башлыча вә биринчи дәрәчәли мәғсәд
кими гаршыја гојулур.

Рус мәктәбләри үчүн мөвчуд дәрс-

ликләрдә фәал лүғәт минимуму чөх
ајдын шәкилдә фәргләндирәлмишдир.
Белә ки, онларын башлары мәтә-
ләрини башлығындам сира, б. шәк-
линдә исе мәтә анд лүғәтләри фәрг-
ли принципләрдә фәргләндирәлмишдир.
Дәрсликләрдә әһәмијјәтләрә сәһи-
ләрини јаш вә билик сәһијјәтләрини кө-
ләшилмәси дә диггәти кәлб едир. Ма-
сәлә, 2-чи синфин дәрсликдә икән-
дәш јени сөзләр бир, ики вә бәшән дә
иш чәчәли сөзләрдән ибарәтдир. Һә-
мин дәрселијини хүсуси башлығын
һиссәләриндә белә сөзләрин нечәләрә
бөлүнүш шәкилдә әләтә едилмәси
(мәк-тәб, дәф-тәр, ја-зыр, о-ху јур, то-
ху-јур, мәк-тә-бин вә с.) тәлим ишини
хәјли асанлашдырмаға тәсир көстә-
рир. Артығ 3-чү синифдән сира бүтүн
дәрсликләрдә сөзләр бүтүнә фәрмәдә,
бәзән дә сәз бирләшмәси тәхилдә
верилмишдир. Сөзләри мүтәлиқ си-
нифләр үзрә тәләффүз вә мәна чәһәт-
дән чөтилик дәрсәкәснә көрә груп-
лашдырылмасы да јахшы һәллдир.

Мән һәр бир дәрсә һазырлашаркан
кәчәчәјим параграфтамы сөзләри диг-
гәтлә нәзордән кечирир, онларын әсәс
мәтдә вә чәлишма мәтәләрини нә
дәрәчәдә тәкрярланмасына тәһәт је-
тирирам. Мәлум олдугу кими, бәш
сөзләр әпострофлу, вәсәфлик сәлә,
јахуа чөхчәчәли олдугундан онларын
мәһимсәнилмәси нәһәтиң чөтүн олу-
р.

Она көрә дә дәрәса назарында
синада јени сөзләрини бу бахымдан ха-
рактрләрини хүсуси олараг нәзәрә
алырам; белә һесаб едирәм ки, лүгәт
үзрә ишин истигамәтләрини мүәјјән
етмәк дә башлыча шәртләрдән бири-
дир.

Мән һәр дәрәса јени өјрәниләчәк
сөзләри (дәрәликдә өз әксини тапан)
әввәлчәдән ири плакат формасында
һазырлајырам. Дәрәса башларкән әја-
ни вәсант тахтадан асыб сөзләри бир-
бир шакирдләрә дүзкүн тәләффүзлә
охутдуруп вә мәналарынын мәнимсә-
нилмәси үзәриндә иш апарырам. Гејд
едирәм ки, шакирдләрин әксәријјәти
Азәрбајчан дилини практик чәһәтдән
аз-чох билдикләри үчүн ишин бу мәр-
һәләсиндә бир гәдәр дә чидди чәтин-
ликләр гаршыја чыхмыр. Биләнләр
билмәјәнләрин сәһвини дүзәлдир, һәт-
та бир-бирләри илә мүбаһисәјә дә ки-
риширләр. Апарылап ишә өзүм јекун
вурдугдан сонра јени өјрәнилән сөзлә-
ри шакирдләр өз дәфтәрләриндә гејд
едир, јанында русча мәналарыны ја-
зырлар. Сөзләрин тәләффүз вә мәна-
лары үзәриндә апардығым ишин о за-
ман гисмән тамамланмыш һесаб еди-
рәм ки, шакирдләр һәмшн сөзләрини

мәналарын ишләтмәк етмиш ол-
сунлар.

Бундан сонра һәмшн сөзләрини сөз
бирләшмәси, чүмлө вә мәтидә ишлә-
дилмәси мәрһәләсинә кечирәм. Буни
дәрәликдәки материаллар хүсуси им-
кан јарадыр. Белә ки, орада јени сөз-
ләр мәтиләрдә, чалышмаларда, һәм-
чинши сонрақы параграфларынын мате-
риалларында дәфәләрлә тәкрар олу-
нур, мүхтәлиф грамматик формаларда
ишләдилер. Мәсәлән, VII сифтин дәрә-
лијиндәки 11-чи параграфда әзәмәтли
сөзү јени сөз киши верилмишдир. О,
әсас мәтнин бир јериндә өз әксини тап-
мыш, 76-чы чалышмада сөз бирләшмә-
си киши ишләдилмиш, 82-чи чалышма-
да онун рус дилиндәки эквивалентини
көстәрмәк тәләб олуномушдур вә с.
Үмумијјәтлә, һәмшн сөзү дәрәликдә ал-
ты дәфә тәкрар етмәјә имкан јарады-
мышдыр. Лакин бунунла һеч дә кифә-
јәтләnmәк олмаз. Мән јени сөзләри
шакирдләрин лүгәт еһтијатында мөһ-
кәмләндирмәк үчүн онлары мүтләг
данышыг дилиндә, нитг ситуасияла-
рында ишләтмәк үзрә хүсуси иш апа-
рырам.

Синифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

Бејнәлмиләл тәрбијәдә Низами әсәрләриндән истифада

Сајад РҮСТӘМОВА

Бакы шәһәри, 126 нөмрәли мәктәбин мүәллими, Н. К. Крупскаја мұкафаты
лауреаты

Гүдрәтли Совет дәвләти бејнәлми-
ләлчилик ән'әнәләринә һәмшнә садиғ
галмышдыр. Бу һуманист идејаларын
әсасы марксизми јарадычы сурәтдә
һәјата кечирән, дунјада илк социалист
дәвләтинин баниси В. И. Ленин тәрә-
финдән гојулмушдур. Даһи рәһбәрин
бу өлмәз идејалары инди даһа бөјүк
әһмијјәт кәсб едир. Сов.ИКП XXVII
гурултајына Сов.ИКП Мәркәзи Коми-
тәсинин Сијаси мә'рузәсиндә дејилер:
«Биз коммунистләр Ленинин мүдрик
вәсијјәтләринә дәриндән әмәл етмәли,

онлары јени шәраитдә јарадычылыг
ла тәтбиг етмәли, Совет Социалист
Республикалары Иттифағынын бүтүн
халқларынын һәрибан достлуғуну да-
һа да мөһкәмләндирмәк наминиә мил-
ли мунасибәтләрдә сон дәрәчә дигтәт-
ли, принцинал олмалыыг!».

Сов.ИКП-нин XXVII гурултајында
гаршыја гојулан бу тәләбләрин һәја-
та кечирилмәсиндә биз мүәллимләр
өһдәсинә даһа бөјүк вәзифәләр дүшүр-
чүнки кәңчләрин мә'нәви зәнкннлији
вә һәртәрәfli инкишафы милли мә

дәнијәтләрини тарихи һәмшнә тәсири
процеси илә үзин вәһдәт тәшкил едир.
Мә'лумдур ки, ајры-ајры фәиләрин
тәдриси шакирдләрдә белә нәчиб ке-
фијјәтин формалашмасына кениш им-
кан јарадыр:

Әдәбијјатдан тә'лим материаллары-
нын мәзмунунда бејнәлмиләлчилик
һиссләри ашылајан гијмәтли әсәрләр
чохдур. Буларын ичәрисиндә совет
әдәбијјәти нүмунәләри хүсуси јер ту-
тур. Шакирдләрдә бејнәлмиләлчилик
һисси тәрбијә етмәкдә Низами әсәрлә-
ри зәнкнн материал верир.

Чохиллик тәчрүбәмә әсасланараг
дәрәса вә дәрәдәнкәнар тәдбирләрдә
һәјата кечирдијим бу иш системинә
ашағыдакылары дахил едирәм:

1. Низами јарадычылыгында бејнәл-
миләл тәрбијә мәсәләләринин мәзму-
нуну мүәјјәнләшдирмәк.
2. Низами јарадычылыгы үзрә дәр-
сә вә дәрәдәнкәнар тәдбирләрдә беј-
нәлмиләлчилик идејалары ашыламаг
имканларыны мүәјјәнләшдирмәк.

3. Низами јарадычылыгы үзрә беј-
нәлмиләлчилик һиссләри ашыламагын
форма вә үсуллары.

Низами јарадычылыгында бејнәл-
миләл тәрбијә мәсәләләринин мәзму-
нуну ичә мүәјјәнләшдирмәли? Һәр
шејдән әввәл, ону дејим ки, «Хәмсә»јә
дахил олан әсәрләрин охунмасыны VII
сифидән башлајараг планлашдырыр
вә шакирдләрә охудуғлары әсәрләрдә
башга халқларә; онларын дилинә, адәт
вә ән'әнәләринә, мөһәббәт вә еһтирам
ифадә едән идејалары гејд едиб көтүр-
мәји, Низаминин поемаларында адла-
ры чәкилән халқларын, онларын әра-
зисинин хәритәсини јаратмағы тапшы-
рырам. Бу јолла Низами бејнәлмиләл-
чилији вә јарадычылыгынын гијмәтли
чәһәтләри һаггында сөјләниш гијмәт-
ли фикирләрин картотекасыны јара-
дырам. Низами Кәңчәвинин һәјат вә
јарадычылыгынын өјрәдилмәсиндә, ај-
ры-ајры әсәрләрин идеја мәзмунун
ачылмасында вә Низами јарадычылы-
гынын мүәсир әһмијјәти мөвзусунда
гурулан үмумиләшдиричи дәрәсә һәм
мүәллим, һәм дә шакирдләр кениш
шәкилдә өјрәнә вә истифада едә би-
лирләр.

Низами әсәрләринин бејнәлмиләл
әһмијјәтиндән данышаркән сифә
ашағыдакы тәһсиләри јазылы шәкил-
дә пајлајыр вә бунларла да шәри про-
цесиндә онларын идраки фәаллығына

пәһәрәт вәситәси киши истифада еди-
лир.

1. Низами Кәңчәвинин үчүн сәләт
ахтарырды.
2. Низами идејалары бу күн үчүн хү-
сусилә актуалдыр, һәмшн идејалар
үмумбәшәри характер даһишдур.
3. Низами Кәңчәви «Једди кышык»
вә «Искәндәрнамә» поемасында рус
халгына өз дәрин мөһәббәтин ифада
етмишдир.

Мүтәфәккир шаирин ән мөһбүр
әсәрләринин бејнәлмиләлчилик мөһтә-
ләрини шакирдләрә ашағыдакы арды-
чиллыгла шәри етмәк даһи кәлир.
«XII әсрдә мүхтәлиф халқларын бир-
биринә јахыллашмасы Низами мүә-
сирләринин бахыш даһисини кениш-
ләндирир, ән мүхтәлиф ән'әнәләрдә
таныш олмаға имкан верирди. Бу га-
ришма нәтичәсиндә Азәрбајчан әнтик
дунјанын ән'әнәләриндән ики јолла
Сурия—әрәб вә Византија—күрчү, ја-
худ ермәни мәдәнијјәти вәситәсилә ис-
тифада имканыны тапырды».

Низаминин дунјакөрүшү јалныз бу
чүр әлверишли бир шәраитдә тәһсил-
күл тапмыш, һәмшн бәдиә сөз саһә-
синдә, чәсарәтлә демәк олар ки, етик
проблемләри һәл етмәк саһәсиндә вә-
инки, өз мүәсирләрини, һәтте өзүдән
әввәлки мүтәфәккирләрә дә өтүб кәч-
мишдир.

Низаминин әсәрләриндә јунваларын
вә әрәбләрин, ермәнәләрин вә күрчү-
ләрин, русларын, чивиләрин вә һинд-
лиләрин, Дағыстан вә Иран халқлары-
нын һәјатында, адәт вә ән'әнәләрин-
дән һөрмәтлә данышылыр.

Низаминин әсәрләринин мүтәлиб едән
шакирд көрүр ки, «Хәмсә» мүхтәлиф
халқларын нүмәндәләринин образ-
лары илә зәнкннлир. Даһи шаир һәм-
сы халқдан јазыр-јазсын, о халқ һаг-
гында һәмшнә рәғбәтлә сөһбәт ачмыш;
онун адәт вә ән'әнәләринин ән чәһи-
бәдар чәһәтләрини ахтармыш, халқла-
ры вә мәдәнијјәтләрини һәр һансы шә-
килдә бир-биринә гаршы гојулмасына
зидд чыхмышдыр. Бу һагда М. Чәфәр
Чәфәрәзовун фикри чох марағлыдыр:
«Јер үзүнүн бүтүн халқларынын зәһ-
мәткешләри, ағалы, хәјрләһ адам-
лары Низами үчүн әли әли».

Низами мүхтәлиф халқларын нүмә-
јәндәләринин образларынын тәһсил
әдәркән өзүнүн башлыча идејасыны,
әтидәсини ифада етмәјә чалышыр.
Адәтләр, етигәдләр, дилләр, иргәләр

на гэдэр мұхтәлиф олса да, јер үзүн-
да бүтүн инсанлары бирләшдирән үму-
ми чәһәтләр чохдур. Шаир «әкәр ин-
санса, инсанлығы сен» сөзләрини
тәсадуфи јерә ишләтмәмишдир. Нәчиб
инсанын һансы диллә данышмасын-
дан, һансы халга мәһсуб олуб, һансы
динә инанмасындан пәсылы олмајараг,
о, әсл һумәнист адамдырса, шаир ону
сәминнәјјәтлә тәсвир едир вә мүасир-
ләринә нүмунә көстәрир. Чүнки инсан-
лары инкбиллик, кәләчәјә инам, чош-
гун сүлһ вә достлуғ арзусу бирләшди-
рир.

Инди олдугу кими, орта әсрләрдә дә
бүтүн дунја халғларынын јухарыда
дедикләримизә еһтијачы вар инди. Одур
ки, Низами инсанлары сүлһу горума-
га сәсләјирди.

Сүлһ илә, кии илә сынанмыш чаһан,
Сүлһүндән хәјир олмуш, киинидән
зијан.

(«Искәндәрнамә»)

Синифдәнхәрич оху кими тәдрис
олунак «Једди көзәл» әсәрини охујар-
кән шакирдләр өјрәнирләр ки, Низа-
ми өз әсәрләриндә рус мотивләринә
һамыдан әввәл мүраччәт етмиш, рус-
ларын унутулмаз, јаддагалан образ-
ларыны јаратмышдыр. «Једди көзәл»
поемасында тәсвир олунак рус шаһза-
дәсини образы өз мә'нәви көзәллији
вә дахили гүввәсилә бу күн дә бизи
һејран едир. Шаир гызын гејри-адп
көзәллијидән, савадындан, мә'нәви
сафлығындан вә өз борчуна сәдагәтин-
дән ашағыдакы кими сөһбәт ачыр:

...Охујуб һәр дәрси биллик јығараг,
Јазмышды һәр сләм дәир бир вараг.

Низами көстәрир ки, рус, һинд, иран,
түрк, чин вә башга өлкәләрдән кәти-
рилән көзәлләрин һекајәтини—нагы-
лыны дилләјән Бәһрам, билликлә, чүр-
әтли, тәмквилли, сәбрили, көзүтох, јол-
дашлығыда, достлуғда, мәһәббәтдә са-
диг олмағын маһијәтини даһа дәрин-
дән дәрк едир.

Низами «Једди көзәл» әсәриндә рус
гызынын фәвгәлтәбини бачарыг вә ағ-
лындан сөһбәт ачырса, «Искәндәрна-
мә» поемасында рус халғынын чәнка-
вар вә тикид бир халғ олдугуну белә
тәсвир едир:

Рус дөјүшүндән дәһшәт чөкүрдү,
Асланлар алтында атлар үркүрдү.

Искәндәр руслардан алынған гәли-
мәти нәзәрдән кечирәркән бир русла
сөһбәти онун бу халғ һаггында јүксәк
фикир сөјләмәсинә сәбәб олур. Искән-
дәр өз нәзиринә дејир:

...Һәр бир дөвләтин,
Голуну сijasәт етмишдир мәтин.
Бу халғда олмаса бөјлә бир көһнәр,
Бу јердә бир шәхсә ким бојун әјәр,
Ким етмәмишсә бир һүнәр нәһәр,
Јалпыз бу һүнәрлә рус шаһлыг
гураг.

Шакирдләрә нзаһ едилир ки, Искән-
дәрин дили илә рус халғына верилән
јүксәк гүјмәт, мүәллифин бу халғ һаг-
гында узагкөрәнликлә сөјләдији гәли-
фикир инди.

Һәр бир халғын гүдрәтини, бачары-
гыны зәркәр көзү вә философ дујуму
илә дәгигләшдирән Низамини она кө-
рә дә сәккиз әсрдән артыгдыр ки, Ара-
лыг дәннзини саһилләриндән тутмуш
та һямаләј дағларынадәк узаныб ке-
дән әрәздә бир чох көркәмли јазычы-
лар, алимләр, һәтта садә инсанлар белә
өјрәнир, онун јарадычылығындан бәһ-
рәләнирләр. Јел ганадалы илләр учуб
әсрләрә говушдугча, шаир јашадығы
дөврлә, охучуларынын, јашадығы дөвр
арасындакы мәсафә узаглашдыгча на-
силләр Низами сәнәтинә даһа чох ја-
хынлашыр, даһа чох бағланырлар. Дя-
ниндән вә дилиндән асылы олмајараг
онлар даһи шаирин сәнәт чешмәсин-
дән ичиб, бу чешмәнин дурулуғунда
сафлашырлар.

«Искәндәрнамә»нин тәһлилиндә ша-
кирдләрә тапшырырам ки, онлар Ис-
кәндәрин башга халғларына мүнаслә-
тинә дәир гејд едиб көтүрдүкләри нү-
мунәләр әсасында өз фикирләрини сөј-
ләсинләр. Онлардан бә'зи нүмунәләр
нәзәрдән кечирәк:

Биринчи шакирд:

Искәндәрин башга халғларына мүна-
сибәтини шаир ашағыдакы парчада
чох көзәл ифадә етмишдир. Искәндәр
дејир:

Мәшригдән, Мәгрибә һүчүм чәкәрәк,
Халғлары јухудан ојадам кәрәк!
Елләрин дилини әсла билмәдән,
Онларла нә чүр данышым бас мән.

Ләкин мүәллиф—даһи Низами гәһ-
рәман Искәндәрә бу чәтинликдән һан-
сы јолла чыхмағы өјрәдир:

Шаһлыг ет, верилмиш сәнә өлкәләр,
Көмәк ет, халғлары адаләт көстәр

Икинчи шакирд:
Низами бүтүн чәтинликләри ардан
көтүрмәклә, инсанын инсана дост ва-
гардаш олмасында бир чәһәтә үстүн-
лүк верән мүтафәккир шаир дејир:
«Адаләт һәр чәтинлијин ачаридир»...

Әдләдән, зүлмдән тутараг хәбәр,
Һәр јолдан азана олсуи рәһбәр
Һәр зүлмү әдлilлә јусуи дөврандан
Гуртарсын һәр азад халғы бу
гаһдан.

«Искәндәрнамә» поемасынын гәһрә-
маны Искәндәр тәкчә бир өлкәдә де-
јил, бир чох өлкәләрдә олур; бир чох
халғларла үнсәјјәтдә, әлагәдә вери-
лир. Мүәллиф, өз гәһрәманыны бир
чох өлкәләрдә тәсвир етмәклә бир мәг-
сәдә хидмәт едир: ән јахшы халғын
гајда-гануналарынын, адәт-ән'әнәләри-
ни өјрәнән Искәндәр ону јајсын; бүтүн
халғлар үчүн, бүтүн дөвләтләр үчүн,
бүтүн һөкмдарлар үчүн ән јахшы адәт-
ләр өрнәк олсуи.

Өлкәләр, торпағлар долашмышам
мән,
Өјрәним халғлардан һансыдыр чох
шән
Алым бу шәнликдән фајдалы бәһрә.

Низаминә көрә, әкәр һөкмдар әд-
ләтлиндирсә, әмәли илә иши бир-бири-
нә ујгундырса, о, једди өлкәјә јох, бал-
кә дә, он једди өлкәјә башчылыг едәр.
Буна көрә дә о, севимли гәһрәманы
Искәндәри охучуја бу чүр тәгдим
едир:

Өзүнү дүзлүјә ејләјиб шүар,
О, једди өлкәјә олду һөкмдар.
Јохса рум папағлы мәрд нә саяғ,
Чинә, һиндистана басарды ајағ.

Үчүнчү шакирд:

Шаирә көрә бүтүн инсанларда бәшә-
ријјәтин сәадәтинә хидмәт көстәрән,
ејни заманда, бәшәријјәтә фәлакәт кә-
тирән чәһәтләр вар. Әсл инсан одур
ки, дилиндән вә дининдән асылы ол-
мајараг һамыја һуманистчәсинә ја-
нашып, гајгысына галсын, хидмәт
көстәрсин. Бу чәһәтдән Искәндәр су-
рәти даһа сәминнәјјәвидир:

Шаир өзү бир чох дил билирди; өз
охучу вә гәһрәманына да буну гәл-
гин едирди. Башга халғларынын мәдә-
нијјәтинә, әдәбијјәтина бәләд олмағ

үчүн, шаир кәләмлә инкбилләри чох дил
билмәји, өјрәнишәи мәһәһәт едирди.
Низами өзүнү олутулларина нүмунә
көстәрир:

Мүхтәлиф дилләрдән јамәдәми
гәләр,
Булардан дүәлдән јамәдәми гәләр...

Даһи шаир һәр чүр чәтинлик ар-
дан галдырмағ үчүн, инсанларын бир-
лијини әсас көтүрүр. Шаир, инкбил-
ләрин күч вә гүдрәтини олуту башга
халғларла дост вә гардашлығында кө-
рүр. Әкәр Искәндәр Дараја гаршы тәк
өз гошуну илә вурушмалы олса иш,
балкә дә о, мәғлубијјәтә уғрајарди.
Онуи дүшмәна гәләбә чадмасында
Русдан, Румдан, Әфрәцдан вә Мисир-
дән кәләи ордулар сөјүк рол ойнајыр:

Румдан, Әфрәцдан, Мисирдан,
Русдан,
Бир орду бәзәнди кәлиндән рәһсан.

Шакирдләри бу чавабләри дил-
ләниликдән, мүәјјән нзаһәтләр ве-
рилдикдән сонра сифә ашағыдакы
үмумиләшдирәчи суалла јеһадәи мү-
раччәт едиләр:

«Искәндәрин башга халғлар тәра-
фиңдән севимләсини сирри идаләт?»
Шакирдләр һәмш суаллара белә
чаваблар верирләр.

Ш.—О, јүрүшә чыхдығы өлкәләрдә
зор вә һијлә ишләтмир.

Ш.—Зәбт етдији өлкәләрдә һәр иши
сүлһ вә әдаләтлә һалл едирди.

Ш.—О, һеч бир өлкә илә әдаләтсиз
мүһарибә етмир, бөјүк вә ја кичикли-
јиндән асылы олмајараг, һәр бир халғ-
ла һесаблашырды. Она көрә дә.

Читин пәркарындан Гирзана гәдәр,
Уча дәркаһына ахлы гасидләр.
Һәр падишаһ вәсигә алырды ондан,
Өлкәләр сығынды она һәр андан.
Һәбәш вә Хорасан, Гурдан да Чинә,
Гол күнү көрмәди кечди әмритә.

Һуманист шаир Низами дунјаны
абәд етмәклә, тиканы гырыб күз әк-
мәклә, хош әмәлләр вә арзулар чар-
чысы олмалы дунјаја һакимлиги мүм-
күн сәләт. Шаирин фикринә, бүтүн
халғларын ән јахшы чәһәтләрин сә-
чәб үмүмбәләри мәгсәд чықармағ
әдәбијјәти. Буна көрә дә шаир, идеал
гәһрәмандарда бу кејфијјәтләрә көр-
мәк истәјир вә Искәндәрин характе-
риңдә буну ачыр:

Дүңдә емләриндән по вар чаһанда,
Буурду тәрчүмә едилсн бүгүн,
Билнх хәзинәсн доллурмаг үчүн

Низами җарадычылыгынын беҗнәл-миләл әһәмиҗәти үзрә шакирдларын мә'луматыны оҗрәймәк мәгсәдлә он-лара мұвафиг мөһзуларда рефератлар җазмаг тапшырылдыр. Бу мәгсәдлә аша-гыдакы кимн реферат мөһзуларындан истифада олуур.

1. Н. Кәпчәвиннн «Искәндәрнамә» поемасында Искәндәрнн башга халг-лара мүнәсбәти.

2. «Једән көзәл» поемасында рус халгына мәнәббәт дуҗуларынын тәр-рәһнүмү.

3. Низами җарадычылыгынын беҗнәл-миләл күчү, гүдрәтнә дәр Азәрбај-җан, рус, ермәни вә күрчү шаир вә дөв-ләт хадимләриннн фикирләри.

4. Низами беҗнәлмиләлчилиҗиннн мүәсир әһәмиҗәти Сов.ИКП сәнәдлә-риндә вә с.

Шакирдлар бу тапшырыгы җернә җетирмәк үчүн, һәм вахтилә охујуб кө-түрдүкләри гејдләрдән, һәм дә җеин материаллар топламаг үчүн әдәби мәһбәләрдән: Сов.ИКП XXVII гурул-

рамындан газет вә журналлардан, ки-таблардан истифада етмәли олуурлар.
Беләликлә, Низами җарадычылыгында беҗнәлмиләл тәрбијә һиссләриннн шакирдләрә по дәрәчәдә тә'сир етди-җинн онларын җазмыш олдуглары рефе-ратларын мөһзуундан мұәјҗәнләш-дирмәк мүмкүндүр. Һәмнн реферат-лардан гыса нарчалар нәзәрдән кәчир-мәклә җәгин етмәк олуур ки, Низами җа-радычылыгынын тәдрисн шакирдлә-ринн беҗнәлмиләлчилик һиссләринн күч-ләндирир, мә'нәви тәрбијәсннн фор-малашмасында әрүри рол ойнајыр.

Шакирдларнн җаздыглары реферат-лары, ишшалары, ишфаһи мұлаһизә-ләри көстәрир ки, Низами беҗнәлми-ләлчилиҗи илди даһа бөјүк вүсәт әл-мышдыр. «Бу күн ону Франса, Иккил-тәрә, Италија, Түркијә, Һиндистан, Иран, Америка, Африка халглары ара-сында «көрүрүк»... Бурада о бүтүн дилләрдә һамы илә данышыр, һәгг-әдаләт чарчысы кимн иһсанлары бе-җнәлмиләлчилиҗә чагырыр»

Бир олса јолдашын, достун әмәли,
Дашдан су чыхарар онларын әли
Нифәг олан јердә фәлакәт дә вар,
Сәәдәт күнәшн бирликдән доғар.

Нәзәри гејдләр

Лексик вә грамматик әһәмиҗәтли бә'зи шәкилчиләрин сәрһәдләнмәсинә даир

Набат АБДУЛЛАЈЕВА
филологнја емләри доктору, профессор

Азәрбајҗан дилиндәки ејин сәс тәркибли шәкилчиләрин бә'зиләри һәм лексик, һәм дә грамматик әһә-миҗәтә маликдир. Белә шәкилчи-ләрин сәрһәдинн мұәјҗәнләшдирмә-јә көмәк едән бир сыра грамматик вәснтәләр вар. Бурада илк нөбәдә шәкилчиннн сәзә артырылды-гы заман баш верән фонетик һәд-сә вә дәјишмәләр, шәкилчиннн вур-гу гәбул етмәк имканы вә сәздә сы-раланмасы дахилдир. Ејин сәс тәр-кибли бә'зи шәкилчиләрин сәз ја-ратма вә грамматик мә'на јаратма имканы илә бағлы олан вәснтәләри нәзәрдән кәчирәк.

1. -ма² шәкилчиси фе'л көкүрә артырылыр, ја җеин бир нитг һиссә-си — исим дүзәлдир, ја да иһкарлиг билдирир. Биринчи вәзијәтдә сәзә артырылган вәзијәтдә грамма-тик әһәмиҗәтлидир. Бу шәкилчи-нин сәздүзәлтмә вә сөздәјишдирмә сәрһәдинн ашағыдакы кимн мұә-јәнләшдирмәк олар:

а) -ма² сөздүзәлдичи шәкилчи вургу гәбул едир (вурма мәдвәли, бөлмә әмәлијәти), сөздәјишдиричи иһкар шәкилчиси вургу гәбул етир (дәрсән галмады, ичәри кирмәди)

б) -ма² сөздүзәлдичи шәкилчи сәзә сәнтлә башланан шәкилчи

артырылган шәкилчи баш верир (дәрсн башланмасы, тәләбәнин кәлмәси), иһкар шәкил-чили сәзә илдики заман шәкилчиси артырылдыгга иһ сәслүшүмү һәд-сәси баш верир (дәрсә кечикмир, дәрс башланмыр).

в) -ма² сөздүзәлдичи шәкилчили сөздән сонра, әсләсәг, исим ишләнир вә һәмнн сәз чүмләннн бүтүн үзвә-ри вәзифәсиндә ишләнә билир. Иһ-кар шәкилчили сөздән сонра исим ишләнир, һәмнн сәз јалныз хәбәр вәзифәсиндә чыхыш едир.

г) -ма² сөздүзәлдичи шәкилчили сәз, сәз бирләшмәсиннн ја бири-чи тәрәфин (бурма сач, сүзмә гатыг), ја да иккинчи тәрәфиндә (бүлбүлүн чәһ-чәһ вурмасы, тәләбәнин иһта-һан вермәси) ишләнир вә чүмләннн фе'ли хәбәри илә идарә олуур. Иһкар шәкилчили сәз иһә өзү ида-рә едир (мәктубу јазмады, евә кет-мәди).

2. -ы⁴ һәм сөздүзәлдичи, һәм дә сөздәјишдиричи шәкилчидир. Сөз-дүзәлдичи шәкилчи кимн, әшја мәз-мунлу сәзә әләмәт мөһмуну (дәми-ри, чәјраны, күмүшү), һәрәкәт мәз-мунлу сәзә әшја мөһмуну (җазы, чә-ки, олчү, горху) верир, беләликлә, исимдән сифәт вә фе'лдән исим дү-зәлдир. Сәнтлә битән сәзә ј, в сә-митләриндән бири илә бирләшир (сүрмәји, бугдаји, күтләви, нүмунә-ви).

-ы⁴ сөздәјишдиричи шәкилчи кимн, һәм мәнсубијјәт, һәм дә һал категоријасы илә бағлыдыр.

Мәнсубијјәт категоријасына анд шәкилчи кимн, гошулдугу сәзә син-тактик әләгә јаратмаг имканы ве-рир; сәнтлә битән сәзләрә артырыл-дыгга «с» битишдиричиси илә, ис-мин һал шәкилчиси кимн ишләндик-дә иһә «и» сәмити илә бирләшир.

3. -ын⁴ шәкилчиси ишләнмә дәирәси кениш олуб, һәм сөздүзәл-дичи, һәм дә сөздәјишдиричи мә-ғәмлыдыр. Фе'лин II шәхс чәминн әмәлә кәтирән -ын⁴ шәкилчиси вур-гу гәбул етир, ләкин фе'лдән исим дүзәлдән -ын⁴ сөздүзәлдичи шәкил-чиси вургу гәбул едир. Исмин јиҗә-лик һалыны, фе'лин мәчһул вә гәјы-дыш иһвүнү әмәлә кәтирән ејин фо-нетик тәркибли шәкилчи дә вур-гу гәбул едир. Фе'лин иһвә категоријасында бу шәкилчидән

сонра заман шәкилчиләри ишләнир, әмр шәклинин II шәхс чәминдән сонра иһә заман шәкилчиләри ишлә-нә билмир. Һәм мәчһул вә гәјы-дыш иһвә фе'ләрнндә, һәм иһвә шәклинин II шәхс чәминдә -ын⁴ шә-килчиси илә сонра иһкар билдирн -ма² ишләнир, ләкин мәчһул вә гә-јыдыш иһвәдә иһкар шәкилчиси иһвә шәкилчиси илә (-ын⁴) сонра ишлә-дији һалда, әмр шәклинин II шәхс чәминдә иһкар шәкилчиси -ын⁴ шә-килчиси илә әввәл ишләнир (кәји-мәди, јујунмады).

Бир фе'лдә -ин⁴ шәкилчиси ики дүфә тәкрат олуурса, бу илардан биричиси иһвә, иккинчиси форма шә-килчисидыр.

Мәчһул иһвә шәкилчиси -ин⁴ сәнт-лә битән фе'ләрә артырылдыгга сәслүшүмү һәдсәси (башланды, ишләнди), әмр шәклинин иккинчи шәхс чәминдә иһә сәсартым һәд-сәси баш верир (башлајын, ишлә-јин). Исмин јиҗәлик һал шәкилчиси -ын⁴ дә сәнтлә битән сәзә гошулар-кән сәсартым һәдсәсинә мә'руз галыр, ләкин әмр шәклиндән фәрг-ли олараг, бурада «и» битишди-ричиси илә истифада олуур (ана-нын оғлу, кәнәнин сөзү).

4. -әр² шәкилчиси һәм сөздүзәлт-мә, һәм дә сөздәјишдиричи мәғәмлы-дыр. Бу шәкилчи һәрәкәт мә'налы сәзә әшја мә'насы (җашар, Күләр, Јетәр, ачар), әләмәт мә'налы сәзә һәрәкәт мә'насы (ағармаг, кәјәр-мәк, јашармаг) вердикдә сөздүзәл-дичидир. Сөздәјишдиричи шәкилчи кимн һәрәкәтин гејри-мұәјҗән кәлә-мәјә анд олдугуну билдирир вә сәнт-лә битән сәзә артырылдыгга сәсә -тым һәдсәси баш верир (башла-јар, ишләјәр). Сөздәјишдиричи -әр² шәкилчиси сәзә башга шәкилчи ар-тырылдыгга сөздәки мөһгејини дә-јишмир (ағарды, ағәрмады), сөздә-јишдиричи -әр² шәкилчиси иһвә сәз-дәки мөһгеји сәбит олуур (кәләр-кәлмәз, јазар-јазмаз).

5. -дыр⁴ шәкилчиси фе'лин иһбар нөвүнү әмәлә кәтирир (јаздырды), тә'сирсиз фе'лдән тә'сирли фе'л дү-зәлдир (күлдүрмәк, дкидирмәк, јан-дырмаг) вә хәбәрлик категорија-сында ишләнир. Бу шәкилчиләриң сөздәки јери сәбитдир. Белә ки, тә'-сирсиз фе'лдән тә'сирли фе'л әмә-

лэ кәтирән -дыр' шәкилчиси нөв шәкилчисиндән әввәл ишләпир (күлдүрүлдү, диндирилди, јандырылды).

6. -ыр' шәкилчисини дамаг вариантлары -ыр, -ир сөздүзәлдичи (онун кәлири аздыр), һәм дамаг, һәм дә додаг вариантлары исә сөздәјишдиричидир. Һәр ики вәзијјәтдә фе'лә гошулуp.

Омонимләрин өјрәнилмәсинә даир

Мәрзијјә ГИЈАСБӘЛЛИ

филолокија елмләри намизәди, С. М. Киров адына АДУ-нун досенти

Бу мәгаләдә омонимләрин тәдрисини бәзи нәзәри мәсәләләриндән сөһбәт ачмаг мәгсәдини гаршыја гојмушуг.

Омоним сөзү әслшдә јунапча «һога» (ејни), «онума» (ад) дәмәдир. Бу мәфһум дилчликдә шәкилчә ошар, мәзмунча мүхтәлиф мәнаја малик сөз кими алашылып. Мәсәлән, јаз (илин фәсилләриндән бири — баһар фәсли), јаз (һәрәкәтин ичрасы — дәрсини јаз); чај (ахар су), чај (ичмәк үчүн ишләдилән гуру маддә — «чајы дәмләмәк»).

Дилчликдә омонимлик вә омонимләшмә терминләри ики мүхтәлиф мәналы сөз кими дәрк олунар. Азәрбајчан дилинин спесификасы кәстәрпир ки, сөзләрдә омонимлик илкин хүсусијјәт олараг баш вермиш, омонимләшмә исә онун әсасында ичкишаф едиб дилин бүтүн саһәләрини әһәтә етмишдир.

Һәлә Азәрбајчан дилинин ән гәдим дөврләриндә белә сөзләp чох мәналылыг хүсусијјәти кәсб етмәклә ејни тәләффүз формасында мүхтәлиф мәна чаларларыны ифадә етмишдир. Һәмни вәзијјәтә мүасир дилимизни тәкһечалы, икиһечалы, бәзән дә үчһечалы фе'лләриндә дә тәсадүф едирик.

Күман едирик ки фе'лләрдәки чох мәналылыг вә абстрактлыг хүсусијјәти онларын ејни нитг һиссәси (фе'л) даирәсиндә омонимләшмәсинә имкан јаратмышдыр; мәсәлән, үзмәк — һәр һансы бир биткини, мејвәни саплагындан гопармаг; үз-

дәјишдиричи шәкилчиләр тәкчә лексик вә грамматик мәналарына көрә дејил, һәм дә вурғулу вә вургусуз, сәсдүшүмү вә сәсартымы, артырылан сәсин мүхтәлифлији, шәкилчиләрин сөздә сыраланмасы кими фәргләринә көрә дә сәрһәдләпир.

мәк — дәннздә әл-јаагыи көмәји илә һәрәкәт етмәк; кәзмәк — багда, салиндә, дилчлик үчүн долашмаг; кәзмәк — мүәјјән бир әшјаны вә шәхси тапмаг мәгсәдилә ахтарыш ачурмиг вә с. Гәд етмәк ләзымдыр ки, мүасир дилимиздә бир пәчә фе'л нәзәрә алынмәзсә, фе'л даирәсиндә омонимләшмә өзүнү кәстәрмир.

Азәрбајчан дилинин илк тәшәккүл дөврләриндә мүәјјән һәрәкәт ејни тәләффүз формасында, ејни сәс тәркиби илә мүхтәлиф мәнада (фе'л) ифадә олунардуся, сонралар мәнанын тәчрид едилмәси јолу илә ејни сәс тәркибинин ејни тәләффүздә һәм һәрәкәти (фе'ли), һәм дә әшјаны (исми) ифадә етмәси дилдә омонимләшмә һадисәсини әмәлә кәтирмишдир. Даһа сонралар исә, омонимләшмә просеси бир систем һалына дүшәрәк башга нитг һиссәләринин — исимлә сифәт вә әвәзлийин, сифәтлә зәрфин, зәрфлә сајын формалашмасына, нитг һиссәләринин лексик тәркибинин артымына тәсир кәстәрмишдир. Бу кими нәзәри әсәслар мүхтәлиф нитг һиссәләриндә баш вермиш омонимләшмә һадисәсинин ашағыдакы шәкилдә өјрәнилмәсинә имкан верир:

1. Фе'лләрлә исимләp: 1) газмаг — һәрәкәтин ичрасы: «гују газмаг», «јер газмаг»; газмаг — пловун алтына салынмыш јаглы фәтир; 2) газ — тәбин сәрвәт, јана чаг; газ — гушларын бир нөвү; газ — мәдә вә бағырсагда әмәлә кәлән көп; 3) күлмәк — һәрәкәтин

һәбәтатда битки нөвү, чичәк; 4) дин(мәк) — һәрәкәтин ичрасы: данышмаг, дилләпмәк; дин — илаһијјәт, «дини әгидә»; «ислам дини»; 5) үз(мәк) — һәрәкәтин ичрасы: «суда үзмәк», «боғазыны үзмәк»; үз — инсан организминин бяр һиссәси: «ушағын үзү»; 6) јај(маг) — һәрәкәтин ичрасы: «фәтир јајмаг», «ширәни јајмаг»; јај — илин исти фәсли; 7) кәлин — фе'лин әмр формасында икинчи шәхсин чәми: «Сиз кәлин»; кәлин — гызып ата евиндән әр евинә кетмәси илә әлагәдар она верилән јени ад.

2. Исимләрлә исимләp: 1) бел — инсан организминин арха һиссәси, омба илә габырғаларын арасы; бел — кәнд тәсәррүфатында истифадә олунап аләт; 2) јел — инсанын ојнагларында вә ајагларында олан хәстәлик; јел — тәбиәт һадисәси, күләк; 3) бағ — һәр һансы бир шеји сарымаг үчүн ишләдилән ип, кәндир; бағ — мејвә ағачлары олан јер: «мејвә бағы»; бағ — дилчәлмәк үчүн истифадә олунап јајлаг: «дәнизсаһили бағ»; 4) дил — инсан организминин бир һиссәси, ағызда олан әт парчасы; дил — ичтимап һадисә, үксидјәт васитәси, данышыг: «Азәрбајчан дили»; 5) топ — һәрби сурсат: «топдан атәш ачмаг», топ — идман ојунунда истифадә олунап даирәви резин әшја; топ — мүхтәлиф чешидли парчалар: «топдансатыш», «топлары ачмаг, сатмаг»; 6) сәбзи — көјәрти, тәрәвәз; сәбзи — ашын үстү үчүн һазырланмыш хәрәк; 7) көк — торпағын алтында битән јемәли тәрәвәз; көк — һәр һансы биткинин торпаг алтындакы гол-будағы: «ағачын көкү». көк — аиләнин, нәслин әсасы, әсл-нәчабәти; 8) бал — арынын һазырладыгы ширип маддә; бал — имтаһан вә јарышларда әлдә едилән үстүндүк; бал — дәрәчә: «күләјиш балы»; 9) Ај — планет; ај — отуз күнүн мәчмусу: «отуз күн бир аја бәрәбәрдиp»; 10) күн — планет; күн — 24 саатын мәчмусу; 11) көјәрчин — гушларын бир нөвү; Көјәрчин — гыза верилән ад; 12) аслан — һејван; Аслан — оғлапа верилән ад.

3. Исимләрлә сифәтләp:

1) јад — һафизә, јаддаш; јад — тәһинмајан, башга әразидән олан шәхс: «јад адам», «јад гоншу»; 2) көк — тәрәвәз биткиси; көк — јағлы, бәсләнмиш: «көк гадын», «көк гојун»; 3) Ајналы — түфәик ады; ајналы — шүшәјә тутулмуш шкаф, балкон; 4) Сачлы — гыз ады; сачлы — узун сачы олан гыз; 5) Назлы — гыз ады; назлы — шылтаг вә ишвәли.

4. Исим вә әвәзлик: 1) биз — пинәчилкдә ишләдилән аләт; 2) биз — биринчи шәхсин чәми.

5. Сифәтләрлә зәрфләp: 1) ити — «ити балта»; ити — күчлү: «су ити ахыр»; 2) фарап — «фарап буғда»; фарап — «фарап јетишмәк», «фарап әкмәк».

6. Сајларла зәрфләp: 1) хејли — хејли мејвә, хејли адам; хејли — хејли данышмаг, хејли отурмаг; 2) чох — чох памбыг, чох үзүм; чох — чох күлмәк, чох јемәк.

Дилин ичкишафы илә әлагәдар морфоложи јолла сөзләрин әмәлә кәлмәси просесиндә дә омонимләшмә һадисәси өзүнү кәстәрмәјә башлајыр. Мәсәлән, сүр фе'линә -ү шәкилчисини артырылмасы нәтичәсиндә сүрү(мәк) (һәр һансы бир шеји јерин үстү илә сүрүјүб бир јердән башга јерә апармаг) фе'ли вә сүрү исми әмәлә кәлиp. Јахуд дол(маг) фе'линә -у шәкилчисини артырылмасы илә дүзәлән долу сөзү ики мүхтәлиф мәзмун ифадә едир: долу (тәбиәт һадисәси) вә долу (долу габ, долу газан). Демәк, -ү, -у шәкилчиси фе'л көкүндән исим, сифәт дүзәлдән мүхтәлиф нитг һиссәләринә мәнсуб шәкилчи кими сабитләшмишдир. Бу фикри ејнән јарыш, воруш, көрүш, гурум сөзләринә дә аид етмәк олар.

Истәр лексик, истәрсә дә морфоложи јолла омонимләшмә просесинин шакирдләp әмәли шәкилдә мәнһисәдилмәси онларда лингвистик алајышларын дәгигләшдирилмәсинә көмәк едир. Бу бахымдан Бақыдакы 8 нөмрәли мусиги тәмајүллү интернат-мәктәбин методист-муәллими Рамазан Очаговун омонимләрин тәдриси саһәсиндәки оптимал иш үсулу тәгдирәләјигдир. Онун лексикаја аид һазырламыш

олдугу 60 кадрдан ибарət рəнкли диафильми 15 кадрыны омонимләр тəшкил едир. Мүəллим мұхтəлиф мəншəли сөзлəрини омонимлəшмəсини нəм дə рəнкли иллюстрацияларла экранда əжəни олараг кəстəрмək-

лə, сир... лексик-грамматик билијини јекунлашдырыб дəринлəшдирир, дикəр тэрəфдən нсə онларда Азəрбајчан дили фəниннə марагы гүпəтлəнди- рир.

Бир дүзəлтмə фел типини нaггында

Рамизə РƏЧƏБОВА

Бакы шəһəri, 39 нөмрəли мəkтəбин мүəллими

Азəрбајчан дилинин грамматик гурулушуна нəср едилмиш əсəрлəрдə фел дүзəлдən шəкилчилər адлардан фелдүзəлдən шəкилчилər вə феллəрдən фелдүзəлдən шəкилчилər дєјə ики група бөлүнүр. Орта мəkтəб дəрсликлəриндə фелдən фелдүзəлдən шəкилчилərə јалныз феллин мə'на нөвлəрини дүзəлдən шəкилчилər анд едилир.

Лакин практик чалышмалар үзəршдə апарылаң иш просесиндə бə'зən феллəрдən фел дүзəлдən башга дил фактлары дə гаршыја чыха билир; мəsələn: говламаг, чaпаламаг, ешəлэмək, овхаламаг вə с. Бу кими феллəри эмəлə кəтирən -ала, -алə, -хала... шəкилчилəри əввəлчилəрдən (дəрсликдə өз əксини тапанлардан) лексик-грамматик вə лексик хусусијəтлəринə кəрə фəрглənир. Арашдырмаларымыза əсəсən, бунлары ајры-ајрылыгдə изаћ етмəјə чалышаг.

ла² шəкилчиси. Бу шəкилчи адлара гошулуб онлардан фел дүзəлдир (башла, ишлə, көзлə вə с.). Бу бахымдан -ла² шəкилчиси сөздүзəлдичи шəкилчи — лексик шəкилчидир. О, феллəрə дə гошула билир, лакин белə нaлдə гошулдугу феллин лексик-семантик мə'насында нєч бир дəјишиклик эмəлə кəтирмир, јалныз нəрəкəтин сүрəклилијини, тəкрарлыгыны, интенсивлијини билдирən мə'на чалары јарадыр. Догрудур, белə феллəр дилнимздə чох аздыр, лакин нəр нaлдə дил факты кими мөвчуддур. Бунлар, башлыча олараг ашагыдакылардан ибарəтдир.

говмаг— говламаг, гурдамаг-гурдаламаг, гармамаг-гармаламаг (бу

фел тарихən — мала... илə эмəлə кəлмишдир. гармаг «гармаг» — гармаг мə'нада гар+маламаг (назырда гармаг фелни Азəрбајчан дилиндə ишлənмир). јырмамаг-јыргаламаг (күман ки, тарихən -гала шəкилчиси вəситəсилə эмəлə кəлмишдир: јыр+гала), кəртмək («чызмаг» мə'насыны билдирир) — кəртлэмək, пəртмək — пəртлэмək, чулғамаг — чулғаламаг (күман ки, тарихən -гала шəкилчиси вəситəсилə дүзəлмишдир: чул+гала), чырмамаг—чырмаламаг, сүрүтмək—сүрүтлэмək (күман ки, тарихən -мала шəкилчиси вəситəсилə јаранмышдыр: чыр+мала). Көрүндүјү кими, Азəрбајчан дилиндə -ла² шəкилчиси илə фелдən фел эмəлə кəтирən вə нəрəкəтин интенсивлији, сүрəклилији мə'насыны ифадə едən чəми он фел вар ки, бунлардан дөрдү тарихən -ла² шəкилчиси илə јох, -мала (гараламаг вə чырмамаг) вə — гала (јыргаламаг вə чулғаламаг) шəкилчилəри илə јаранмышдыр.

-ала, -алə шəкилчиси. Бу шəкилчи дə гејри-мəһсулдардыр. Етимологијасынын тəфəррүатына варадан онун ики фелдүзəлдən шəкилчинини (-а вə -ла) бирлəшмəсидən тэрəдијини сөјлэмək олар.

-ла шəкилчисиндən фəргли олараг, -ала шəкилчиси тəкчə бир функцијадə — тəкрарлыг, интенсивлик билдирмək функцијасында ишлənир. Буна кəрə дə о, адлара бирлəшиб онлардан фел јаратмаг габиллијəтинə малик дєјил (үст+алə+мək сөзү истисналыг тəшкил едир).

-ала шəкилчиси феллəрə гошулдугдə онлардə јени лексик-семантик

мə'на јаратмыр, јалныз илкин лексик-семантик мə'наын тəкрарлыгы, сүрəклилији, интенсивлији чаларыны эмəлə кəтирир. Буна кəрə дə јəмини шəкилчинин лексик (сөздүзəлдичи) шəкилчи нєсəб етмək олмaз; феллин мə'на нөвлəрини дүзəлдən шəкилчилər кими, бу шəкилчи дə лексик-грамматик шəкилчидир.

-ала шəкилчиси илə эмəлə кəлən вə интенсивлик, тəкрарлыг, сүрəклилик билдирən феллəр, нєчə дєјəрлər, чəми-чүмлəтəнин ашагыдакылардан ибарəтдир:

овмаг—оваламаг, сүртмək—сүртəлэмək, сəпмək—сəпəлэмək, силкмək (Кирдим тəндирə, силдим, сүпүрдүм, силкиндим, чыхдым—Јанылтмач) — силкəлэмək, гохумаг—гохаламаг, говмаг — говаламаг, ешмək—ешəлэмək, итмək (тарихən фел олмушдур) — итəлэмək, чабмаг (тарихən фел олыушдур)—чабаламаг («Азəрбајчан дилинин орфографија лүгəтиндə чапаламаг (сəһ. 492) фонетик тərкибиндə верилир, бизчə, сəһв орфографијадыр, чабаламаг шəклиндə дүздүр), дүртмək—дүртəлэмək, үст—үстəлэмək.

-мала² шəкилчиси. Бу шəкилчи вəситəсилə дə Азəрбајчан дилиндə фелдən тəкрарлыг, сүрəклилик, интенсивлик чаларлы феллəр дүзəлдилир. О дə гошулдугу феллəрдə јени лексик-семантик мə'на јаратмадыгы үчүн -ла² вə -ала² шəкилчилəри кими, лексик-грамматик шəкилчидир.

-мала² шəкилчиси, күман ки, ики фелдүзəлдən шəкилчинини (-ма вə -ла) бирлəшмəсидən эмəлə кəлмишдир. Нəр ики шəкилчидə јени лексик-семантик мə'налы феллəр јарадə билмək габиллијəти илə јанашы, јени фелə јалныз тəкрарлыг, сүрəклилик, интенсивлик мə'на чалары вермək габиллијəти дə вар. Мəһнə бу икинчи хусусијəт онларын бирлəшмəси вə бирликдə лексик-грамматик шəкилчи кими ишлənмəсинə сəбəб олмушдур.

Азəрбајчан дилиндə -мала² шəкилчиси илə тəкрарлыг, сүрəклилик, интенсивлик билдирən ашагыдакы феллəр дүзəлир:

дүртмək—дүртмəлэмək, сыхмаг—

сыхмаламаг, јырмаг—јырмааламаг, богмаг—богмаламаг, дүјмək—дүјмəлэмək, бурмаг—бүрүмək—бүрмəлэмək, сүртмək—сүртмəлэмək.

Тарихи бахымдан гармаламаг вə чирмаламаг феллəри дə -мала шəкилчиси вəситəсилə эмəлə кəлмишдир.

-хала, -гала, -гала, -кəлə, -кəлə шəкилчиси. Бу шəкилчи дə феллəрə артирилдыгдə онлардə јени лексик-семантик мə'на эмəлə кəтирмир, јалныз сүрəклилик, гисил дə интенсивлик мə'на чалары јарəдыр. Јени лексик мə'на јаратмадыгы үчүн ону лексик (сөздүзəлдичи) шəкилчи нєсəб етмək олмaз; бу дə əввəлки шəкилчилər кими, лексик-грамматик шəкилчидир.

-хала (...) шəкилчиси вəситəсилə эмəлə кəлən феллəр бунлардыр: овмаг—овхаламаг, чалмаг—чалхаламаг, јахаламаг (тарихən [a] вə хала компонентлəриндən ибарəт олмушдур, сүпүрмək—сүпүркəлэмək, нөвкəлэмək («Азəрбајчан дилинин орфографија лүгəтиндə ики шəкилдə—өвкəлэмək вə нөвкəлэмək шəклиндə верилмишдир); тарихи аспектдə јанашдыгдə чулғаламаг вə јыргаламаг феллəрини дə -хала, -гала шəкилчиси вəситəсилə дүзəлən феллəрə анд етмək лəзымдыр.

Бу мəгалəдə Азəрбајчан дилиндə фелдən дүзəлən дəрд шəкилчи нaггында данышдыг. Бу шəкилчилəрини нaмысы лексик-грамматик шəкилчилəрдир, дємək, сөздүзəлдичи шəкилчилər дєјил. Дилчимиздə бу типли шəкилчилəрə башга сөзлəрдə дə аз тəсəдүф олунмүр. Бəс бунларə орта мəkтəб тəлиминдə нєчə јанашылмалыдыр? Аты лексик-грамматик шəкилчилər вə сөздүзəлдичи нə дə сөздəјишдирмичидир: нə сөзүч формасыны дəјишдирир, нə дə онə јени лексик мə'на верир. Аидын мəsələдир ки, орта мəkтəбдə бунлары шəкилчилəрини хусуси нөвү кими вə сөзмək программдə нaлəрдə тугулмамышдыр вə буна чидди бир ентəјəч дə јохдур. Лакин нəмини типли шəкилчилəрə əлəгəдər гаршыја парадоксал вəзијəт чыхдыгдə бу мəгалəдə гөйд олунанлардан мүəллимин мұвафиг нəтижəлэр чыхармасы фəјталы олар.

Ана дили вә тәрчүмә

Һачы МУХТАРОВ

педагожи елмәр административ, М. Ф. Ахундов адына Азербайжан РДЭГН-нин кафедра мүдир

Һәлә жарым эсрдән чох буңдан әвәл, Н. К. Крупская Һазырды ки, дил үнсирәт васитәсидир вә буна көрә дә, тәбиидир ки, ики вә даһа артыг дили билмәк чох фајдалыдыр; бу, кетдикчә даһа бөјүк әһәмийәт кәсб едәчәк. Надежда Константиновна гејд едирди ки, үмуми ингилаби дил олан рус дилини билмәк мүхтәлиф милләтләрнә јахынлашдырыр, онларын бир-бирини даһа јахшы аңламаларына зәмин Һардыр. Бөјүк педагог дејирди ки, рус дилини икинчи ана дили кими өјрәнмәк үчүн мүгајисә үсулундан истифадә етмәк јахшы сәмәрә верәр. О, көстәрирди: «Мүгајисә олдугча мүһүм шејдир. Бу вә дикәр дилин сөздүзәлтмә гануңларын вә ифадә конструкијаларын дујмаг, һәмни гануңларда үмуми нәварса мүәјјәнләшдирмәк вә һәм дә бир дилин гануңларын башга дилдән нә илә фәргләндијини дүрүстләшдирмәк, онларын әмәл кәлмәсини баша дүшмәк—бүтүн бунлар бөјүк вә мүһүм ишдир ки, онлара әмәл едәндән сонра шакирдләр истәдикләри дили өјрәнмәк үчүн чидди өзүлә малик олачаклар» (Крупская Н. К. Педагогическије сочиненије. Изд. АПН РСФСР, том М., 1959, с. 69).

Академик Л. В. Шерба икинчи дилә јијәләнмәкдә ана дилини ролуну јүксәк гижәтләндирәрәк Һазырды ки, әвәлә, шакирдләрнә ана дилини билмәдән икинчи дилин бу вә ја дикәр сөзләрини дәрк етмәк үчүн, чох заман, бөјүк вахт тәләб олуңур, енержи сәрф едиллир, ләкин сәмәрәси олмур. Дикәр дилин сөз вә ја ифадәси, бир гајда олараг, о заман аңлашылыр ки, шакирдләр өз ана дилләриндә һәмни сөз вә ја ифадәјә ләзими эквивалент тапырлар. Буңдан башга, бәзи ишчә дил һадисәләрини ана дилисиз нәһ етмәк мүмкүн дејил.

Көркәмли дилчи алим көстәрирди ки, «Ана дилини тәлим просесиндән чыхармаг олар..., ләкин мәктәб шәраитиндә ана дилини шакирдләрнә башыңдан чыхармаг мүмкүн дејил. Ша-

кирд о һалда бу вә ја дикәр сөз вә ја дил һиссәсини там аңлајыр ки, андуң дилиндә она эквивалент тапмыш олмуң». Инкишафымызын һәһәткә мәрһәләсиндә тәкчә ана дилини јахшы билмәк лә өзүнү һәһәтләтли өлкәмизни зәңкиң мәрһәләсиндән баш чыхармаг да һесаб етмәк дүзкүн дејил. Һәм рус дилини, вәм дә ана дилини јахшы билмәклә адам бүтүн бәшәр спондизасијасы хәзинәсинә ачар тапмыш олур.

Дагыстанын халг јазычысы Ахмедхан Абу-Бакар «Мәним рус гардашым» (бах: «Правда» гәз., 1982, 29 август) адлы гејдләриндә јазыр: «Мәним чунгурумда ики хүсуси сым вар: бири догма дарки дилиндә, дикәри исә догма рус дилиндә сәсләнир. Вә мән о замандан хошбәхтәм ки, бу тәкраролуңмаз мелодија бирләшәрәк говушуб. Силәрин бириндә аңамын ләјлә маһнылары, дикәриндә атамын мәктәбидир. Атам мәнә ушаглыгдан өјүд-нәсиһәт верәрәк дејәрди: «Әкәр һәјәтда бир шејә наһ олмаг истәјирсәңсә, рус дилин өјрән, чүнки бизим дилимизни күчү әз вә имканлары мөһдуддур. Рус дили исә елә дәрин бир океандыр ки, далгалары илә үзүб чәзбедичи узагларә кедә биләрсән, бу дил сәнин гаршында бөјүк дүнјалар ачар».

Шүбһәсиз, бүтүн бу дејиләндәрдән һеч дә белә нәтичә чыхармаг олмаз ки, јалныз рус дилини билмәк ләзымдыр, ана дилисиз дә кечинмәк мүмкүндүр. Тамамилә јанлыш фикирдир. Бизим тәдрис очагларымыз «јаланчы вәтәпәрвәрләр» дејил, бејнәлмиләлчиләр јетшидириләр. Өз дилини севмәјәнни вәтәнинә гызгын мәрһәбәти олачағына шүбһә илә јанашанлар, бизчә, сәһв етириләр; ләкин вәтәпәрвәрлик тәкчә ана дилини билмәклә, она алудә олмагла да битмир. Икинчи дилә, милләтләрарасы үнсирәт васитәсинә јијәләнмәјә дә чәһд көстәрмәк бејнәлмиләлчилијә мејлини тәзаһүрүдүр.

Танымыш әдәбијатшүнас алим Г. Ломидзе бу хүсусда јазыр: «О адам

дан, милли дилдән узаглашдырыр, халгынын тарихи, парлыгы илә әләгәдар олан һәр шејә биһәһәткә көстәрир, о һеч вахт бејнәлмиләлчи ола билмәз» (Г. Ломидзе. Истина јасније и спорније. Изд. «Наука», М., 1971, сәһ. 28.). Даһа сонра Г. Ломидзе гејд едир ки, «ана дилиндә догма вәтәпәрвәрлигнә бүтүн әтирләри чәмләшиб, ана дилини сәсиндә дүнјанын бүтүн гушларынын чивилтиси әкс олукуб.

Дил олмаса, чәрәк дә олмаз, дәрәләрдә ишыг сачмаз. Ана дилинә мәрһәбәт бир сыра башга дилләри, о чүмләдән үмуми бејнәлхалг үнсирәт вә әмәкдашыг дилини дәриндән аңламаг ләзүмуна манечилик төрәтир».

Һәһәтгәтән дә, бејнәлмиләлчилик ана дилинә етиңасызлыга, лагејдлијә кәтириб чыхармамалыдыр. Өзүнү мәнсуб олдугу милләтдән имтиңа едән адамын, кујә ки, кенш бахыша малик бејнәлмиләлчи олмасына ағыла белә кәтирмәк чәтшидир. Бејнәлмиләлчи үчүн алтернатив јохдур: ја өз милләти, ја да бејнәлмиләлчилик. Бунларын бирини дикәриндән тәчрид едилмиш һалда бәша дүшмәк олмаз, онлардан бири дикәрини истисна етмир. Әксинә, онлар вәһдәтдә көтүрүлүр.

Бејнәлмиләл һиссләрин инкишафы вә тәрәггисиндә, бејнәлмиләл тәрбијәнин формалашмасында дикәр васитәләрлә јанашы, рус дили хүсуси јер тутур.

Республикамызын тәлим Азербайжан дилиндә апарылан мәктәбләриндә рус дили мүәллимләрнә вә рус мәктәбләриндә ишләјән Азербайжан мүәллимләрнә шакирдләринә тәкчә Ленин вә Октябр дилини, Азербайжан дилини өјрәтмириләр, һәм дә бу дилләр васитәсиз онлары бејнәлмиләлчилик руһунда тәрбијә едилләр.

Габагчыл дил мүәллимләрнә дәрәләриндә мүасир тәлимни тәчрүбәдә өзүнү доғрултмуш методик пријомларын, техники васитәләрдән кенш фајдаланырлар.

Әлбәттә, бу вә ја дикәр методик пријомун, үсулун тәтбигиндә мәктәб шәранти, шакирдләрнә биллик сәвијәси, дикәр имканлар һөкмән нәзәрә алынмалыдыр. Һәр һансы јени методик үсул вә ја пријом кор-коранә, формал сурәтдә, «дәрәдә јениликчилик» хәтиринә сифә кәтирилә билмәз. Дил мүәллимләрнә методик әдәбијат, дәрәлә мәрһәләлә илгәләли, икинчи ана дилин өјрәтмәклә сәрфәли һесаб етдијин

шәранти нәзәрә аймагла јанашмалыдыр. Әкс тәгдирдә јени үсул (пријом) һеч бир фајда вермәз. Буңуңла белә, икинчи дилә јијәләнмәдә ики методик пријом вардыр ки, онлардан тәлимни бүтүн мәрһәләләриндә мүәффејјәтлә, өзү дә чохдан истифадә олуңур.

Бунлардан биринчиси мүгајисә үсулу вә ана дилини хүсусијәтләриндә истифадәдир ки, онун һаггында гисача мәлумат вердик.

Икинчи методик пријом исә тәрчүмәдир. Тәрчүмә илә бағли бир әфсанә мөвчуддур: «Дәлә-Фәрат саһилләрәлә јүз километрләрә чәнуба, кәдики Багдада гәдәр узанан Вавилон шәһәриндә тәләдә «сәма вә јерин тәмәл дашы» мәбәди јерләшир ки, гәдим адамларын хурафатына көрә о «Илаһи дарвасасы»ны билдирилди. Ерамиздан әввәл VI әсрдә Навуходоноср чарын дөврүндә адамлар алаһа јахынлашмаг тәрарияна кәтириләр, бунун үчүн кедиб лап сәма гүббәсинә чатав бир гүллә тикмәји гәт едилләр. Ләкин гүлләни тикмәк мүмкүн олмур, ова көрә ки, иншаатчылар мүхтәлиф дилли идиләр, демәли, өз араларында ајры-ајры дилләрдә дәнйшәрдиләр». Әфсанәдә даһа сонра дејиләр: «Көрүнүр, бу ловға вәјјәтинә көрә таңры вавилончуларә гәзәбләмиш вә «дилләри гарышдырмышдыр» ки, инсанлар—иншаатчылар бир-бирини баша дүшә билмәсинә вә бир јердә ишләмәсинләр. Иншаатчылар ичәрисиндә исә тәрчүмәчи олмајыб. Әкс һалда онлар чәтти вәзијәтдән чыгыш јолу тапырдылар».

Бу, әфсанә дә олса, тәрчүмәнин нә дәрәдәдә бөјүк әһәмийәт кәсб етмәсини һәлә гәдим заманлардан дујулмасы бахымыңдан марәг доғурур.

Инсан фәалијәтинин гәдим нәвәләриндән сајылан тәрчүмә олмасајды, тарихи фактлары, о чүмләдән чохсајлы вә чохдилли халглар јашајән империјаларын јаранмасына тәсәвүрә кәтирмәк дә мүмкүн дејилди. Елм вә техниканын сүрәтли инкишафы дөвләтләр арасында информасија мүбәдиләсинә бөјүк тәләбат доғурмушдур. Халглар арасында мәдәни әлгәләр кеншләмиш, бејнәлхалг түризм күтләви характер алмышдыр. Чәмијјәтин һәјәтидакы бүтүн бу дәјишиликләр тәрчүмәјә вә тәрчүмәчиләрә иңдијәдәк көрүнмәмиш тәләбат, еһтијач һисси ојатмышдыр.

ЮНЕСКО-нун һеч дә там олмајан

...мундан чох тәрчүмә ишри, јә'ни күн-
дә 100-дән чох китаб бурахиляр.

Марксизм-ленинизм классикләри
тәрчүмә ишинә, тәрчүмәчилик пешәси-
нә гүмәт верирдиләр. К. Маркс «Ка-
питал»ын рус тәрчүмәчиләринә јазыр-
ды: «Тәрчүмәчи оржииналын һәрфини
тәглид едән механики дилманч дејил,
мүәллифин шүүрлу әмәкдашыдыр. әч-
нәби охучулар үчүн онун фикирләри-
нин чарчысыдыр».

Ф. Енкелс көстәрирди ки, тәрчүмә
ишиндә «дилиш ән јакшы мәбә вә ва-
ситәләриндән истифадә етмәк ләзым-
дыр».

В. И. Ленин башга дилә јијәләнемәк-
дә тәрчүмә үсулуну үстүн тутурду.
1901-чи илин 19 мајында Мүһендән
бачысы М. И. Улјановаја мәктубунда
В. И. Ленин һәбсә дүшмүш күрәкәни
Марк Тимофејевич Јелизарова һанси
күп «рәжи»нини даһа мүнәсиб олду-
гуну билдирәрәк јазырды: «...вәһни иш
сәһәсиндә тәрчүмә етмәји хүсусилә
мәсләһәт көрдүм, һәм дә тәрсиңә тәр-
чүмәни, јә'ни әввәлчә харичи дилдән
рус дилинә јазылы тәрчүмә етмәји,
сонра иса русча тәрчүмәни јевә хари-
чи дилә чезирмәји мәсләһәт көрдүм.
Мәп вә тәрчүбәмдән белә бир пәтичәјә
кәлипшәм ки, бу, дили өјрәнмәјин ән
сәмәрәли үсулудур» (В. И. Ленин.
Әсәрләринин там күллијјаты, 55-чи
чилд, сәһ. 208).

Тәрчүмә дилләрин, о чүмлөдән рус
вә Азәрбајчан дилләринини јарадычы
шәкилдә гаршылыгы тә'сириндә, әш-
киләшмәсиндә мүһүм вәситәдир. Тәр-
чүмә халглар арасында, һәбелә дөв-
ләтләр арасында бир әләгә, тәмәс ки-
ми, тарихи лабүдлүкдүр. Нә гәдәр ки,
мүхтәлиф милләтләр вә дилләр мөв-
чуддур, тәрчүмә дә олмач, онун фор-
малары даһа дә тәкмилләшәчәк...

Һәлә Низами өзүнүн «Искәндәрна-
мә»синдә гәһрәмәни Искәндәрнин ба-
чарыгы вә мәдәнијјәти севәи олдугу-
ну көстәрәрәк јазырды ки, о:

Истор Рум елинда, истор Јунда,
Дунја дилләриндә нә вар маһанда,
Бујурду тәрчүмә едилсин бүтүн—
Биләк хәлһәсини долдурмаг үчүн

Демәли, XII әсрдән башлајараг,
Азәрбајчанда тәрчүмәјә бөјүк әһәмиј-
јәт верилмишдир. Тарихи фактлара
әсәсән, Азәрбајчанда илк тәрчүмәшиң
XIV әсрә аид олдугу артыг тәсдиглә-
ниб. Бу, Марағәји Әвһәдидини (1274—
1338) гәһдләриндән биринки фарс
дилиндән азәрбајчанчаја Имәдәддин

дир. Демәли, тәрчүмәшиң, тәрчүмәчи-
лик сәнәтинин биздә 600 иллик тарихи
вардыр. Лакин көркәмли журналист,
марксизм-ленинизм классикләри әсәр-
ләринини Азәрбајчан дилинә тәрчүмә-
чиси вә тәрчүмә редакторларындан би-
ри олмуш, филологкја елмләри һәм-
зәди Чүмшүд Әфрасијаб оғлу (1905—
1966) 30 ил бундан әввәл нәшр етдир-
дији «Тәрчүмә принципләри» (Азәр-
нәшр, Баки, 1955) адлы китабында
һаглы олараг јазырды ки, республика-
мызда тәрчүмәчилик сәнәтинин јеңи
тарихи—«Чәсарәтлә дејилә биләр ки,
там мә'насында һәгиги тарихи—мәһз
Азәрбајчан Русијаја гошуландан сон-
ра башлаыр, зира мәһз бу заман
Азәрбајчан халгынын үзүнә һәм ичти-
ман-ягтисади иңкишаф, һәм дә габаг-
чыл рус мәдәнијјәтинә говушмаг им-
каны ачылды. Бу мәдәнијјәтин тә'си-
ри алтында Азәрбајчанда илк күнләр-
дән етибарән мүтәрәгги вә реалист
әдәбијјат јетишмәјә башлады. О дөв-
рүн маарифпәрвәр јазычылары Мпрәә
Фәтәли Ахундов, һәсән бәј Зәрдаби,
Нәчәф бәј Вәзиров вә башгалары бө-
јүк маарифпәрвәр рус мүтәфәккәрлә-
ри Чернышевскийни, Добролюбовун,
Белинскийни, Кертсенин вә башгала-
рынын даһијанә идејаларындан илһам
алараг әтрафларындакы зүлмәтли мү-
һитә елм вә мәдәнијјәт ишыгы сачма-
га чалышырдылар» (Әзимов Ч.
Тәрчүмә принципләри. Баки, Азәр-
нәшр, 1955, с. 11.).

Апарылымыш тәдгигатлар белә гәһ-
әтә кәтириб ки, рус дилиндән Азәрбај-
чан дилинә илк тәрчүмә әсәри мәшһур
рус тәмсилчиси И. А. Крыловун (1796
—1844), А. А. Бакыханов (Гүдәи)
(1794—1847) тәрәфиндән нәзмлә тәр-
чүмә едилән «Ешшәк вә бүлбүл» тәм-
силдир. Бундан сонра Г. Б. Закир,
С. Ә. Ширвани, М. Ә. Сабир, А. Сәһһәт
кими көркәмли сөз усталары И. А.
Крыловун тәмсилләрини дилимиздә
сәсләндирмишләр. Белә бир фикир дә
доғрудур ки, иңгилеба гәдәрки Азәр-
бајчанда мүтәрчимләрдән сөз дүшән-
дә Абдулла Шанг Таалибзадә гә Аббас
Сәһһәтин адлары биринчиләр сира-
сында чәкиләлидир. Бу маһир сөз
сәррафлары елә јарадычы тәрчүмә нү-
мунәләри гојуб кетмишләр ки, һәмши
тәрчүмәләр бу күн дә өз әһәмијјәтиниң
итирмәмишдир, кәч тәрчүмәчиләр
үчүн, бир нөв, өриәк олмушдур.

Азәрбајчанда Совет һакимијјәтинин
гәләбәсиндән сонра мәдәнијјәтин дя-

кәр сәпәләри илә јаншыш, тәрчүмә
сәләләринә дә диггәт јетирилмәсинә
башланды. 1934-чү илин 17 декабри-
ндә «Правда» гәзетиндә А. М. Горки-
нин «Азәрбајчан колхозчусу» гәзети-
нин редактору Гулам Мәммәдлијә
мәктубу дәрч олунду. Бөјүк пролетар
јазычысини мәктубунда дејилди:
«Әкәр Иттифага дахил олан һәр бир
халгы һәр бир әсәри Иттифагың бү-
түн дилләринә тәрчүмә едилсәјди, бу
чох јакшы оларды. Бу һалда биз даһа
сүр'әтлә бир-биримизни милли-мәдәни
кејфијјәтләрини вә хүсусијјәтләрини
кәјләјә биләрдик, бу аңлашма иса, әј-
диндир ки, вәһид сосналист мәдәниј-
јәтинин јаранмасы процесини даһа дә
сүр'әтләндирәрди, елә бир мәдәнијјә-
тин ки, о, бүтүн тајфа-халгларын фәр-
ди хүсусијјәтләрини силиб апармадан
вәһид, гүдрәтли, зәһимли вә бүтүн
дүнјаны јениләшдирән сосналист мә-
дәнијјәти јарадајды... Демәли:—рус
дилинә јакшы тәрчүмәләр тәшкил ет-
мәк ләзымдыр» (Горки А. М. Әсәр-
ләринин күллијјаты, 30-чү чилд, М.,
1955, с. 365—366).

70-чи илләрдән башлајараг, респуб-
ликамызда соснализм реализминин
банисини бу бөјүк арзусу мүвәффа-
гијјәтлә, даһа кәниш сурәтдә һәјәтә
кечмәкдәдир. Маһир тәрчүмәчиләри-
миңи көмәји илә Үмумиттифаг оху-
чусу Азәрбајчаның бәди сөз усталары
илә таныш олмуш вә олурлар.

«Халгларын достлуғу әдәбијјәтлә-
рын достлуғудур» мөвзусунда 1980-чи
илин 27 октябрында Бакида кечирил-
миш Үмумиттифаг јарадычылыг кон-
франсында көстәрилмишдир ки, биз
өз тәрчүмәләри илә Азәрбајчан шаир-
ләринин, насирләринин вә драматург-
ларынын әсәрләрини мәшһурлашдыр-
магда бөјүк рол ојнајан чохмилләтли
совет әдәбијјәти нумәјәндәләринин
диггәтләјиг хидмәтиниң хүсуси олараг
миңнәтдарыг. Оларын әмәји сәјәсин-
дә Азәрбајчаның классикләринин вә
мүәсир әдәбијјәтинин ән јакшы нүму-
нәләри үмумиттифаг охучусуну ичти-
јарына верилмишдир. Республикамы-
зын тәрчүмәчиләри—Азәрбајчан јазы-
чы вә шаирләринин бөјүк дәстәси дә
Азәрбајчан охучусуну рус вә дунја
классикләринин, мүәсир совет вә хар-
ичи өлкә әдәбијјәтинин әсәрләри илә
таныш етмәк үчүн чох иш көрүрлар.
Мәһз 70-чи илләрдә республикамызда
тәрчүмә ишинә диггәт артырылымыш,

гәлдирилмәси үчүн конкрет әһәмиј-
јәтли тәдбирләр һәјәтә кәчәрилиҝ
вәчиб мәслә киңи гаршија гојулду,
мүвәфиг гәрарлар гәбул едилмишдир.

1983-чү илин апрелдә Азәрбајчан
КП Мәркәзи Комитәси республикада
тәрчүмә ишинин вәзјјәти вә ону јак-
шылашдырмаг тәдбирләрч һаггында
гәрар гәбул етмишдир. Гәрарда әҝи-
ал вә мәдәни яңкишаф, милли мәдә-
нијјәтләрин гаршылыгы тә'сирини
вә гаршылыгы сурәтдә әшкәләш-
сини, милләтләрин вә халгларын би-
биринә јакшылашмасынын мүһүм вә-
ситәләриндән бири олан тәрчүмә иши-
нин Азәрбајчанда Совет һакимијјәти
илләриндә кәниш сурәтдә иңкишаф ет-
мәси, рус дилинә бу ишдә чох бөјүк
рол ојнамасы гејд олунур. Итгәһләр-
да, гаршыда дуран конкрет вәзифә-
ләрдән данышылар.

Тәрчүмә икинчи дилә јијәләнемәдә
бир методик гәрәм киңи дә әһәмиј-
јәтлидир. Көркәмли совет бәстәкары,
Азәрбајчанда профессионал музикаин
баниси, маһир педагог Үзәјяр һачыба-
јов рус дили мүәллими ишләрәк
тәрчүмә үсулунда вәчә фәјдаланма-
гыны гејд едир вә јазырды ки, бу үсул
шакирдләрин ала дилин ичәликлә-
ринә мүәллимин бәләд олмәсиндә
чох асылдыр. Сов иләр габагчы
рус дили мүәллимләри, тә'лим рус ди-
линдә апарылан мәктәпләрдә Азәрбај-
чан дили мүәллимләри, чох доғру ола-
раг, дәрсләриндә дикәр методик при-
јомларла јаншы, тәрчүмәјә дә тез-тез
мүрачидәт едирлар.

Чохдан сүбута јетирилмишдир ки,
икинчи дилин тә'лиминдә тәрчүмә ү-
рә тәришләрдән истифадәнин сәмәрә-
си бөјүкдүр. Тә'лим Азәрбајчан ди-
линдә олан мәктәпләрдә рус дилинә
өјрадилмәсиндә бу дилдән аңа дилинә,
еләчә дә тә'лим рус дилиндә олан мәк-
тәпләрдә бу дилдән аңа дилинә (Азәр-
бајчан дили дәрсләриндә) тәрчүмә
интг иңкишафына аид ишләр систе-
миндә мүәјјән әһәмијјәт кәсб едир. Бу,
ејни замандә шакирдләрдә лингвистик
тәфәккүрүн иңкишафына мүсбәт тә-
сир көстәрир. Тәссүф ки, иккинчи дил-
лин өјрадилмәсиндә тәрчүмәдән исти-
фадәниң оптимал методикасы кифәјәт
сәвијјәдә тәдгиг едилмишдир. Ку-
ман едирик ки, бј методик проба
нәзәријјәси вә тәрчүбәсини дәрһәт
тәдгиг етмәјин вахты чохдан чәтмиш-
дыр.

MOBILE SCANNER

А. С. Пушкин вә ушаглары

С. ОВЧИННИКОВА

Пушкинни һәҗаты илә мараглананлары белә суаллар дүшүндүрүр: онун ушаглары һаггында мә'лумат вармы? Нәслиндән бу күнә гәдәр сағ галан адам бармы? Онлар арасында шаир бармы? Бу суаллара чаваб вермәк истәрлик.

1835-чи илдин пајызында Петербург һәҗатынын чахнашмасындан јорулмуш Пушкин Михајловскоје кетди. О, кәндин кәнарында кәзип-долашыр, ата мипәрәк һәр ахшам гошшу Тригорскоје кәндинә келәрди. О, пијалкенин јумру Маленес келүгүн башына доланар, дик јохуша галхар вә орадакы үч шам агачынын јанында дәјанарды.

Шаир «Енә кәлдим...», адлы лирик ше'риндә өлүм вә өлүмсүзлүк, түкәпмәз һәҗат суалынын чавабыны пәсилләрин бир-бирини әвәз етмәсиндә кәлчликдә тапырды.

Бу барәдә о јахын досту А. А. Делвигин өлүмүндән сонра кәдәрләнен П. А. Плетнёва 1831-чи илдин ијулуында јазмышды: «Бах һа: фикир вәбадан писдир, бири анчаг бәдәни өлдүрүр, о бири чаны... һәҗат һәлә чох зәнкидир; биз һәлә јени танышлар тапачаг, тәзә достлар газанаचाгыг. Сәнин гызын бөјүјүб кәлин олачаг. Биз гоча кафтар, арвадларымыз исе күвәкирән гары олачаг. О эман ушагларымыз кәнч, кәзал, шәң вә күмраһ олачаглар. Оглаяларымыз бөјүјәчәк, гызларымыз наз-гәмзә едәчәкләр. Бүтүн бунлар бизә чох кош олачаг».

Бу јүшкүл, истәһзалы үслуб, бөјүк дүбанын—Пушкинни епистолјар үслубу үчүн чох сәчијјәвдир. һәҗатын ушагларда дәвәм етмәси һаггында 1836-чы илдә П. В. Нашшокинә белә јазырды: «Анләм чохалыр, бөјүјүр вә трафимда сәс-күј салыр. Илдин көрүпүр, һәҗатдан килејләймәјә вә гочалыгдан горхмага дәјмәз. Субај адам дарыхыр, јени, кәнч нәслин көрәндә пәрт олур; тәкчә анлә башчысы ону әһәтә едән кәнчлијә гибтәсиз баха билир».

Бәс Пушкин бир ата кими нечә иди?

О, өз «балаларына» нечә мүнәсибәт бәсләјирди?

Пушкинни дөрд ушагы вар иди: икки өглан, икки гыз. Јаша көрә Пушкинни олары белә садалајырды: Пушкин, Сашка, Гришка, Наташка.

Бөјүк гыз Маша 19 мај 1832-чи илдә доғулмушду. Бу дөврдән башлајараг Пушкинни мәктубларында јени, шаир үчүн әзиз олан бир мөвзу—ушаг мөвзусу мејдана чыхыр. Арвадын мәктубларында сәфәрәр, бәрчәләр, јарадычылыг плаҗалары һаггында данышыглар арасында мүнәтәзәм олараг бу гүр сәтирләр көзә чарпыр: «Саламатсымы, таным-көзүм? Балаларым нечәдир?» «Маша данышырмы, еријирми? Дилләри чыуабын?» Сашаја фит чалырам». «Машаны өпүрәм вә ушаны едирәм мәни унутмасын. Саша јајәтәлиб». «Машканы, күрән Сашканы вә сәни өпүб, хејир-дуз вернәрәм». «Мәләјим! Машканын ад күнү мүнәсибәтилә тәбрик едирәм, сәни вә ону өпүрәм. Аллаһ она диш вә сағламлыг версин. Ад күнү олмаса да, ејни шејләри Сашаја да арзулајырам»; «Маша нечәдир? Сарылыгы кечди ми?...», «Маша мәни хатырлајырмы? Тәзә ојун чыхартырмы?», «Мәни дилсиз Пускинам нечәдир? Ах, бу дилләри!—күрән Сашка нечәдир? Бу күрәнликдә кимә чәкиб о? һеч ондан көзләмәздим». «Сашканын јумру алында өпүрәм». «Марија Александровнанын алыни өпүрәм». «Машкаја де ки, тәрслик еләмәсин, јохса кәлиб дәрсини верәрәм».

Шаирин һәр бир мәктубу ашагыдакы зарафатчыл сонлутла битир: «Машканы, Сашканы вә сәни өпүрәм, сәнә, Сашкаја вә Машкаја дуа еләјирәм, Машканы өпүрәм једди дәфә».

Доғма кичик инсанлара гајгы, маһаббәт, хәстәликләри гаршысында бәзәи валидејнә хас олан горху, һәҗман, онларын дәчәлликләрина севимәк адл, инсани ата һиссләри Пушкинә чох хас иди. Бачысы Ольга Сергејевна Павлишева Пушкин һаггында дејирди: «О, гајгыкеш атадыр». Шаирин анасы

Надежда Осиповна исе 1832-чи илдә јазырды ки, Александр Сергејевич сәз кәләнә ја дәрәнин гучоғинда, ја да бешикдә олан «Машка»сына бахып һәзз аларды.

Ушаглары Пушкинә меһрибан едән, доғмәлашдыран бир чәһәт дә шаирин сон дәрәчәдә шәңлији иди. Пушкинни һәҗатынын сон илләринин ағыр кечмәси, онун кәдәрли, гәмкени олмасы, аз данышмасы бизә бәллидир. Арвадын јаздыгы мәктубларында ашагыдакы гәмкени сәтирләр нәзәри чәлб едир: «Бундан сонра бир 25 ил дә јашасам, јахшы олар, анчаг он илдән тез өлсәм, билмирәм, сәң нә едәчәксән, Машка, хүсусән дә Сашка нә дејәчәкләр» (1834-чү илдин 14 ијул әрәфәсиндә). Бу күн јыхылыб өлсәм, көрәсән сизин «башыныза нә кәләчк?» (1834-чү илдин 28 ијун әрәфәсиндә). Лакин бу да бизә бәллидир ки, һәҗатынын сон дөврүндә белә Пушкинни көрәпләр онун һәҗәтсәврлији, парлаг тәбәссүмү гаршысында өз һејрәтләрини киләдә билмирдиләр. Тригорскоје мүлкәдари Прасковје Александровна Осипованын гызы Марија Ивановна Осипова шаирни белә хатырлајыр: «О нечә дә чанлы, дилрибаш иди. Евләнмәмишдән бир аз әввәл Петербургдан бура (Тригорскоје кәндинә) кәлмишди. Гонаг отағында отуруб зарафат едир, күлүрдү. Столуи үстүндә шам јанырды. Бирдән о, отурдуғу дивандан галхды, стола тохунду вә шамлары јерә салды. Биз она «Пушкин, вијә белә дәчәллик едирсиниз, ағыла кәлмәк вахты чатыб»—дедик. О исе күлүрдү».

Мүәсирләринин дедијинә көрә, ушагларын јанында Пушкин өзү дә ушаг олурмуш. О, ушагларын бөјүк севинчине сәбәб олан һәрәкәтләр едир, дөрд әл-ајагы үстүндә дурур, мајаллаг ашырды. О, өз ушагларынын дәчәллик вә күлмәли сөзләриндән чох хошланырмыш. «Машаны өпүр, сијабн шәкилдә онун һәрәкәтләринә күлүрәм. О, ағыллы гыздыр, анчаг һәләлик мән ондан ағыл јох, сағламлыг тәләб еләјирәм».

Пушкин бөјүк оглуну даһа чох севирмиш. Надежда Осиповна гызы Ольгаја јазыр: «Александр күрән Сашкаја һејран олуб, дејир ки, ондан өтрү јаман дарыхачаг. Көрәнни кејиндирәндә, чарпајыја гојанда, лајлај дәрәндә һәмишә јанында олур, мишәдә тысына гулаг асыр; кәдәндә үч дәфә хач чәкир, алындан өпүр вә хејли мүддәт јанында дуруб һејран-һејран

она бахыр. һеч гыты да ондан өз илә дәмир».

Пушкин өләнәдә бөјүк гыз Маша дөрд јашында, кичик Наташа исе кәкиз ајлыг иди.

Бәс Пушкинни ушагларынын кәтраки тәлеји нечә олуб?

Анчаг бөјүк гыз Марија Александровна атасыни јахшы хатырлајырды. О, едә—анасынын алысында тарбия алымышды. Алмән вә франсиз дилләринин кәзал билир, әдәбијјати севирди. Јахшы мусигичи иди. 1860-чы илдә Марија Александровна атан гвардија полкунун лејб-гвардија забити Леонид Николајевич Гартунга әрә кетди.

Марија Александровнанын сифәтиндә анасынын кәзаллији вә атасынын сәзотик, чәвублуларә хас олан чәһәтләри орижинал шәкилдә бирләшмишди. О, атасына чох отшајырды. О доғулаңда Пушкин фәхрдә В. Ф. Вяземскијә јазмышды: «тәсәввүр еди ки, арвадым өзү дә билмәдән мәни сурәтимин кичик литографијасын доғмушдур».

Пушкин һаггында элк биографик мә'луматда П. И. Бартеев јазырды: «Бөјүдүкчә о, анасынын кәзаллијини өзүндә әхз етмәјә башлады. Атасында исе онда сәмиши, үрәкдән кәдән күлүш галмышды. Марија Александровнанын рәссам Макаров тәрәфиндән чәкәлимиш портрети бу күнә гәдәр галыр. һәмишә шәкилдә биз кәзал, гарасач, мәни кәзалу, габарыг, атасы кийин «ораб» доғалы вә азачыг узув, назик, әјдиш сечилән пәрәләри олан һаһиһал бурунлу бир гадын көрүрүк».

Мә'лумдур ки, Аяна Каренинанын харичи көрүвүшүнү тәсвир едәркән Толстој М. А. Гартунгун көркәминдән истифадә етмишдир. Татјана Андреевна Кузминскаја өз мемуарларында буну белә хатырлајыр. 1868-чи ил иди. Тулада, кенерал Тулубјевин сәмәдә кечирилән балда Лев Николајевич дә иштирак едирди. «Дәһлиз галысы ачылды вә гәра һашылаш паптар кејмиш һәмә'лум бир хәлим ичәри кәрди. Онун јүшкүл јерини кејәјәт гәдәр доғлу, лакин дүзкүн вә кәзал бә дәрәни чох асаңлыгга һәрәкәт еттирәди. Мәни онунда таныш едиләр Лев Николајевич һәлә столун архасында отурмушду. Мән көрдүм ки, о, сәмиш таныммы чох диггәтлә вә дәрәтә кечтир. О, мәнә јахынлашып едир: «Бу кимдир? Мән дедим: «Шаир Пушкинни гызыдыр». «Һәзә,—деја о, сәкинә ушаты—инди мәнә ајдым олду.—Һәлә бир

көр онун боюнчунун армияда сачы нече да арабсажагы гырылыб. Нејратамна дәрәчәдә нечиб галындыр». Лев Николаевич Мариня Александровнага тәгдиз етдикдән сонра онлар јанашы чај столу архасында отурдулар. Нә даныштыгыларыны билмирәм, ләкин ону билмирәм ки, о, характеринә, шәхсә һәјатына көрә јох, хариңи көркәминә көрә Анна Каренинанын прототипи олмушдур. Бушу јазычынын өзү дә етираф едирди».

Романда гәһрәманын тәсвир едилдији јери хатырлајат: «Анна Китини истәддији киими ачыг чәһраји палтар јох, онун көһнә фил сүмүү киими чилаланмыш долу чийиләрини вә дөшләрини, зәриф, балача биләкли јумру әлләрини өртмәјән гара мәхмәр палтар кејмишди. Палтар башдан ајага Венесија һашијәси илә бәзәдләнмишди. Сачынын дүзүмү о гәдәр дә көзә чарлмырды. Көзә чарпан вә она јарашыг берән гырым сачларын илә-сапа јатмајан, бојнуңда вә кичкаһында гырыдан гыса һалгалары иди. Чилалы мөһкәм бојнуңда бир сап мирвары варды».

Марија Александровна ағыр әнлә фачиәси кечирмишди. 1877-чи илдә онун «намуссуз адамларын фитнә-фәсадлары илә тора салымыш» әрини хидмәти сәһәләринә көрә мөһкәмәјә верирләр. Мөһкәмә үзләри мәшвәртә кедәркән полковник Гартунг дејир ки, о, даһи шаһрин гызынын әрини чинајәткар киими мұһакимә етмәјә јол верә билмәз. Елә орадача, мөһкәмә салонунда о өзүнү күллә илә вурур. Өлүмүндән сонра әлдә едилән фактлар онун күнаһсызлыгыны сүбүт едирди.

Әрини өлүмүндән сонра Марија Александровна тәк галыр. Онларын ушагылары јох иди. О, гардашы Александрын јанына көчүр. Онун да арвады өлмүш вә бөјүк әнләси (о заман онун он бир ушагы вар иди) бахымысыз галмышды. Узун мүддәт Марија Александровна гардашынын әнләси илә бирликдә Москва алтындыкы Лопаснада (индики Чехов шәһәри) јашамышдыр. Пушкинин нәтичәси Татјана Николајевна Галина балача гыз икән ону, јәһи Марија Александровнаны орада көрдүјүнү белә хатырлајыр: «О заман о, әзәмәтли вә чох чапан көрүнән агсачлы, шән, сәмини, гоһумчанлы ханым иди. О, кәңчләрә вә биз ушагыларә өзүнү севдирмишди. О заман 75 јашы олмасына бахмајараг хејли чапан көрүңүрдү».

Јашамыш Марија Александровна һајырда Пушкинин адыны дашыјан китабханаја һамилик етмишди. Бәһи јашлы москвалылар онун саатларда Пушкинин һејкәли јанында отурмасыны иди дә хатырлајырлар.

Өмрүнүн сон ајларында А. В. Луначарскинин тәшәббүсү вә хәһиши илә даһи шаһрин гызы киими она фәрди тәгауд тәјин олунмушду. Марија Александровна 1919-чу илди мартында, 87 јашынын тамам олмасына икә ај галмыш вәфат етмишди. О, Дон монастыры гәбирстанлыгында дәфн едилмишди.

Александр Александрович Пушкин 1833-чу ил ијул ајынын 6-да доғулмушдур. Он беш јашындан Папе корпусунда тәрбијә алмаға башламышдыр. Узун мүддәт һәрби ишдә чалымышдыр. 1877—1878-чи илләрдә рус-түрк мұһарибәсиндә иштирак етмиш, Болгарыстанын азад едилмәси уғрунда вурушмушдур. Мүасирләри ону јүксәк дәрәчәдә мэдәни, истәдадлы вә һуманист һәрби рәис киими хатырлајырлар. Онун башчылыг етдији Нарв полку тарихиндә белә јазылмышдыр: «Ады илә Русијанын фәхр етдији көркәкли шаһрин оғлу полковник Пушкин командир-чентлмен идеалынын әјани тәчәссүмү иди...». Өз һәрби икидликләринә көрә Александр Александрович Русијанын бүтүн орденләри илә тәлтиф едилмишди. Болгарыстанын азад едилмәсинә көрә она һәдијә үстүндә «Икидликә көрә» сөзләри јазылмыш гызыл гылыңч верилмишди.

Кенерал Пушкин 1891-чи илдә истәфаја чыхдыгдан сонра, узун мүддәт мұхтәлиф сәһәләрдә чалымышдыр.

Јаша долдугча мүасирләри Александр Александровичи атасына даһа чох охшадырдылар. «Александр Александровичи... атасы отуз сәккәз јашында өлмүшдүр. Әкәр шаһр чох јашасадды (буна онун мөһкәм сағламлыгы имкан верәрди), шүбһәсиз ки, онун гочалыг көркәми Александр Александровичә... чох охшадырды».

Александр Александрович Л. Н. Толстојун оғланлары илә бу мөвзүдә сәһбәт едәндә зарафатла дејәрмиш ки, «бизим ишимиз писди. һапы ичидир ки, булар нечә Пушкин вә Толстојдурлар? Инсә едирәм ки, мәндән бирчәк гојмағы, сиздән исе узун аг сағгал бурахмағы тәләб едирләр».

А. А. Пушкин атасынын әлјазмаларыны горулуб сахланмасына бөјүк

гајгы кәстәрирди. 1880-чи илдә Москвада Пушкинә абидә гојуларкән о, шаһрин гаралама дәфтәрләрини, арвадына јаздыгы мәктубларыны вә бир чох башга гијмәтли әлјазмалары Румјантсев музейинә (индики В. И. Ленин адына Дәвләт китабханасына) вермишди.

Александр Александрович бөјүк бир әнләнин атасы иди; онун 13 ушагы (11-и биринчи, 2-си икинчи никаһдан) вар иди. Инди Пушкинин нәслиндән Совет Иттифагында јашајан Пушкинләр, Галинләр, Бычковлар, Кологривовлар, Велјаминовлар, Данилевскиләр, Клименколәр вә б. Александр Александровичдән төрәмишләр.

О, 1914-чу илди 19 ијулуңда, Алмания Русијаја мұһарибә елан едән күн вәфат етмишди. Дејирләр, гоча кенерал Пушкин (о заман о, 82 јашында иди), мұһарибә елан едилдијини ешидән киими тәләб едир ки, кенерал мундирини вә дөјүш орденләрини кәтирсинләр. Ләкин Александр Александровичи үрәји дөзмәмиш вә елә һәмши күн вәфат етмишди.

Марија вә Александра нисбәтән Пушкинин дикәр икә ушагы—Григори вә Наталја һагында хејли аз мәлүмат галмышдыр.

Григори Александрович Пушкин 14 мај 1835-чи илдә анадан олмушдур. Н. Н. Пушкинанын икинчи әриндән олан гызы А. П. Арапованын хатирәләриндә охујуруг: «Анам данышарды ки, икинчи оғлу доғуларкән адыны Николај гојмаг истәмиш, ләкин о (Пушкин), гарышыгыг заманы едам едилмиш гоһумларындан бирини хатирәсини јад етмәк мәгсәди илә Гавриил вә Григори адларындан бирини тәклиф етмишди. Анам Григори адыны сечмишди».

Атасы Григори Александровичи јадына кәлмирди. Чүнки А. С. Пушкин һәлак оlanda ушағын һеч икә јашы тамам олмамышды.

Гардашы киими о да Папе корпусуну битирмишди, һәрби иди. 1866-чы илдән Михајловскидә јашамыш вә тәсәррүфатла мәшгул олмушдур. О, ов етмәји чох севмиш, зоолокијаја мараг кәстәрмишди. Мүасирләриндән бири онун һагында белә данышарды: «О, мөшәдә вә батаглыгдә јашајан бүтүн гушларын вә һејванларын хасијәтинә бәләд иди. Китабханасында зоолокијаја анд мұхтәлиф әсәрләр, о чүмләдән о вахт чох мәшһур олан Бремнин әсәрләри вар иди. О, һејванларын һә

јат вә давраиши үтүрүрди. 1880-чи илдә Москвада Пушкинә абидә гојуларкән о, шаһрин гаралама дәфтәрләрини, арвадына јаздыгы мәктубларыны вә бир чох башга гијмәтли әлјазмалары Румјантсев музейинә (индики В. И. Ленин адына Дәвләт китабханасына) вермишди.

Григори Александрович бөјүк бир әнләнин атасы иди; онун 13 ушагы (11-и биринчи, 2-си икинчи никаһдан) вар иди. Инди Пушкинин нәслиндән Совет Иттифагында јашајан Пушкинләр, Галинләр, Бычковлар, Кологривовлар, Велјаминовлар, Данилевскиләр, Клименколәр вә б. Александр Александровичдән төрәмишләр.

Григори Александровичи јахында танијанлар онун тәкмилијини, сәкитлијини, доғручулуғуну вә үрәјачыгылыгыны һөрмәтлә хатырлајырлар. Көрүнүр, о тәбиәтчә утанчаг адам олмуш, одур ки, күтләси јыгычагларда вә шәһликләрдә иштирак етмәк истәмәмишди. Буна бахмајараг Григори Александровичи танышы, профессор Ј. М. Шокалски өз мемуарларында јазыр ки, «Өз кәнд тәһәдлығынын сәкитлијиндә о, чох шејләрдә марагланыр вә атасы һагында мәтбуатда чап олунан бүтүн материаллары нәләјирди. Пушкин әсәрләрини мұхтәлиф нәшрләрини там коллексијасы онун китабханасыны бәзәјирди».

1899-чу илдә Г. А. Пушкин чох чидди вә өзү үчүн ағыр олан бир гәрар гәбул едир. О, доғма јурдуғу тәрк едир. Пушкинни оғлу баша дүшүрдү ки, Михајловскоје хүсуси әлләрдән чыхараг Пушкинни хатирә-музейинә чеврилдилди. О, маликәкән дөвләтә тәһвил верир вә арвадынын Вилно шәһәри јахынлыгында јерләшән Маркучај ады мұлкунә көчүр. Көрәндәр дејирләр ки, Михајловскини тәрк едәркән Григори Александрович «аглајыр вә гүссәләнирди. Каретаја минмәк вахты чатанда исе о, дүз чөкүб хәч чәкли, баба јурдуға тәзим етди вә деди: «Әлвидә, әзилләрим, һәмшәләк әлвидә!». Г. А. Пушкин 1905-чи илди 15 августунда Маркучајда вәфат етмишди.

Шаһрин кичик гызы Наталја Александровна 1836-чы илди мајында доғулмушдур. һәмши јәј Пушкинләр Петербург јахынлыгындакы Каменны адасында јашајырдылар. Мајын 27-дә Александр Сергејевич Нашшокинә јазырды: «23-дә кечәјары јајлаға кәлдим вә астанада өјрәндим ки, Наталја Николајевна мәнич кәлишимдән бир нечә саат әввал мәнә Наталја ады бир гыз бәхш етмишди».

Н. А. Пушкин он алты јашында жандарм корпусу гәраркаһы рәисини оғлу полковник Дубелтә әрә кедир. Никаһ уғрула олмур. Гызынын гумар-

баз Дубелт анлаан бүтүн вар-дошто-
тиши удузур. Бу анык алам арвадыни
дәличәсинә гысгандыр пә тел-тез едә
дава-далаш сәләрды Одур ки. На-
талја Александровна ондан бошаныр.
Наталја Александровна чох көзәл иди.
Вахилә анасы кими о да жүксәк чо-
мијјәтдә өз көзәллији илә шөһрәт га-
занмыш, ад-сан чыхармышды. Мүл-
сирләри «көзәл ананын көзәл гызы»
Наталја Александровна һаггында һеј-
райлыгга данышырлар. «Һәјәтымди
Наталја Александровна кими көзәл
гадын көрмөмишәм... һүндүрбојлу, шух
гамәтли, көзәл чижли вә ағ сифәтли
бу гадын санки күнәш кими шүә са-
чырды Мәшһур атасынын Африка ти-
пини хатырладан үзүндәки чох да дүз-
күн олмајан чизкиләринә бахмајараг,
о, камил көзәл адлана биләрди. Ағыл
вә хошрафтарлыгы да бу көзәллијә
алавә етсәк, Наталјанын али чәмијјәт
балларында бөјүк диггәт чәлб етмәси
вә Петербургун бүтүн кәчләрини
онун башына доландығыны асанлыгга
тәсәввүр етмәк олар» (С. М. Загос-
кин).

«Оун көзәллији һаггында аичаг
бир шеј дејә биләрәм: о, шәфәг сачыр-
ды. Әкәр улдуз көјдәк јерә енсәјди, о
да белә парлаг шәфәг сачарды. О, да-
хил оlanda бөјүк салон санки ишыг-
ланырды. Оун дурушу шаһанә, чиж-
нини вә голларынын чизкиләри илаһи
иди» (Ј. А. Рекекамф).

Хәсијјәтчә Наталја Александровна
атасына чәкмишди. О, мәғрур, чошгун,
гызғын вә мәһән сәхавәтли иди.

Бир дәфә о, сарај балында Русија
кәлмиш шаһзадә Николај-Вилһелм
Нассауски илә таныш олур. 1867-чи
илдә онлар Лондонда икаһ баглајыр-
лар. Наталја Александровна графинја
Меренберг титулулу вә фамилијасыны
алыр. Икинчи дәфә эрә кедәндән сон-
ра о даим харичдә—Бадендә, Канада-
да јашајыр. О, јалныз гыса бир мүд-
дәтдә Вәтәнә кәлирди. 1880-чи илдә
о, Москвада Пушкинин абидәсини
ачылышында иштирак етмишди. Мү-
асирләрини дедијинә көрә, графинја
Меренберг Вәтәндән ајрылдан сон-
ра да «елә о чүр көзәл, мөһрибан, хе-
јирхан, садә рус гадыны олараг гал-
мышды». Харичдә јашадығы илләр
«А. С. Пушкинин гызыны әчнәби га-
дына чевирә билмәмишди».

1876-чы илдә Н. А. Меренберг Пуш-
кинин арвадына јаздығы 75 мәктубу
нәшр етмәк үчүн И. С. Туркенева вер-
мишди. Нәшр олундугдан сонра мәк-

ларын нәшринә мütәддәләрдә туркенева
јазырды: «Биз Наталја Александров-
наја, мүзјјән мәһәдә бу һәрәкәтини
көрә дәрһидән тәшәккүр едир вә үмид
едирик ки, ичтимәлијәт дә өз миннәт-
дарлығыны она билдирәчәкдир».

1882-чи илдә икә гардашы Александр
Александровични вәснтәсилә о, атасы-
нын Н. Н. Пушкинаја јаздығы 62 мәк-
тубу да даими мұһафизә үчүн Рум-
јантсев музејинә көндәрир.

О, 1913-чү илин 10 мартында Кана-
дада вәфат етмишди. Наталја Алек-
сандровнанын алты ушағы вар иди.
Шаһзадә Нассаускидән олан үч ушаг
харичдә доғулмуш вә бүтүн өмүрләри-
ни орада кечирмишләр. Бөјүк гыз
Софја Николајевна Меренберг (эрә
кедәндән сонра графинја де Торби)
1868-чи илдә Ченеврәдә доғулмушдур.
Графинја де Торби Пушкинин арва-
дына јаздығы доғтуз, гајнаһасы Н. И.
Гончароваја бир мәктубуну сахла-
јырды. Софја Николајевнанын өлү-
мүндән сонра онун әри бу гижмәтли
сәһәләри мәшһур С. П. Дјакилевә
сатмышды. Дјакилевни өлүмүндән
сонра бу мәктублар балетмејстер
С. М. Лпфарын коллексијасына дахил
олур. Онлар бу күнә гәдәр Парисдә
галмаггадыр.

Наталја Александровнанын вә шаһ-
задә Нассаускинин пкинчи гызлары
Александра Николајевна Меренберг
аркентиналы Д'Элваја эрә кетмиш-
ди.

Висбадендә јашајан Кеорг-Николај
Меренберг русча бир кәлмә дә бил-
мирди.

Инди Инжилтәрәдә, Франсада, АБШ-
да, АФР-дә, Мәракешдә, Белчикда,
Аркентинада, Исвечрәдә јашајан чо-
сајлы нәсли бу үч нәвәсиндән төрә-
мишди. Харичдә Пушкин нәслини
ән мұһүм голлары—Воронтсов-Велја-
миновлар (Парис), Гревенитсләр
(Брүссел), Риталенләр (Висбаден)
вә башгаларыдыр. Өлкәмиздән чох
узагларда Касабланкада, Квебекдә,
Гоколулуда Пушкинин нәслиндән
оланлара раст кәлмәк мүмкүндүр. Бу
шанлы нәслин ән кәч нұмајәндәләри
бүтүн дүнаја сәпәләнишди: Фло-
ренсијада Јекатерина вә Стефано Ту-
риләр; Парисдә он бир јашлы Јекате-
рина Солдатенкова вә Серкеј Бразол;
Гонолулуда Јекатерина, Даниил, Ре-
чел, Надежда, Александр јашајырлар.

Пушкинин харичдә јашајан нәсли-
нин бир чох нұмајәндәләри рус адлары

дашысалар да рус дилини билмирләр.
Гејд етмәк лазымдыр ки, булардан
бир чоху франсыз мұғавимәт һәрәкә-
тинын таркибиндә вә ичкили авиаси-
јасында һитлерчиләрә гаршы вуруш-
мушлар. Пушкин нәслиндән олан бир
ичкили тәјјарәчиси һавә дөјүшү за-
маны һәлак олмушдур.

Бәс Пушкинин Совет Иттифагында
јашајан нәсли һаггында бизә нә мә-
лумдур.

Александр Серкејевични 19 нәвәси,
37 нәтичәси, 45 көтүчәси вә 100-дән
артыг јалычасы олмушдур. Өлкәмиз-
дә шаирин нәсли Арханкелскдә, Во-
ронезждә, Иркутскда, Петрозаводскда,
Полтавада, Тбилисидә вә еләчә дә
Ленинград вә Москвада јашајыр.

Шаирин инди сағ олан ән јакын го-
һумлары—нәтичәләри Г. Г. Пушкин
(1913-чү илдә доғулмушдур) вә Н. С.
Шепелевадыр (1904-чү илдә доғул-
мушдур). Бөјүк Вәтән мұһарибәси иш-
тиракчысы Григори Григорјевич узун
мүддәт «Правда» мәтбәәсини әмәк-
дашы олмушдур. Наталја Серкејевна
Москва Консерваторијасынын сәсјазма
фонотекасынын мәс'ул мұһафизе иш-
ләмишди. һәр икиси инди тағаүдчү-
дур.

Пушкинин нәслиндә ән мұхтәлиф
пешә адамларына раст кәлмәк олар.
Онларын арасында дәннәчиләр, һәким-
ләр, торпагшұнаслар, мұәллимләр, фи-
лологлар, тарихчиләр, рәссамлар, мұ-
һәндисләр, чографијашұнаслар вар-
дыр. Шаирин көтүчәси А. С. Дани-
левски дүна шөһрәтли көркәмли био-
лог-алымдыр.

Пушкинин Совет Ордусу сырала-
рында хидмәт едән нәсли һаггында хү-
суси данышмаг истәрдим.

Александр Александровични оғлу,
һәрби мұтәхәссис Григори (шаирин
нәвәси) Бөјүк Октјабр ингилабындан
сонра әлли јашында Гызыл Орду си-
раларына дахил олмуш, вәтәндаш мұ-
һарибәсиндә кәч Совет өлкәсини мұ-

лафиә етмишди. «Бирүһә»
риндә о, Ленин китабханасына...
малар ипәбәсиндә ишләјирди.

1941-чи илин сентјабрында онун оғ-
лу Григори Григорјевич Пушкин кө-
нүллү олараг хүсуси тәјјинәтли парти-
зан дәрәсинә дахил олмуш, сонра
икә десант гошунлары таркибиндә ву-
рушмушдур.

Александр Серкејевич Данилевски
лә Бөјүк Вәтән мұһарибәсиндә дөјүш-
мүшдур. Дөјүш рәшадәтини көрә о,
Гызыл Улдуз ордени вә беш медалла
тәлиф едилмишди.

Мұһарибә илләриндә Вәтән го-
румуш Пушкин нәслини нұмајәндәлә-
риндән бортмеханик Серкеј Борисович
Пушкинин вә онун гардашы Борис Бо-
рисовични, Александр вә Одет Коло-
гривов гардашларыны, артиллерист
Серкеј Јевкенјевич Кляменкојун, һә-
ким Марина Серкејевна Чалекни вә
бир чох башгаларынын әдларыны чәк-
мәк олар. Олег Всеволодович Коло-
гривовун 1944-чү илин јазында Пуш-
кин дағлары әтрафында вурушмасы,
Михајловскојенин азад олушмасы уг-
рунда дөјүшләрдә иштирак етмәси бө-
јүк рәмзи мәһә кәсб едир.

Нәһәјәт, чоқларыны марағландырав
ахыринчы суал: Пушкинин нәслиндә
шаир олубму? Тәәсүф ки, бу суала
чаһаб верә билмирик. Пушкинин нәс-
линдән һеч ким онун дүнасына варис
олмамышдыр. Билмирик, балкә дә он-
лардан кимсә өзү үчүн ше'р јазмыш,
јахуд јазыр—бу, тәбиидир. Лакин жү-
ксәк әдәби истә'дадлара онлар арасы-
да раст кәлмәк мүмкүн дејил. Бу икә
тәәччүблү дејилди: бөјүк поетик ис-
те'дадлар, демәк олар ки, һеч вахт нә-
силдән-нәслә кечмир.

(«Дошколноје воспитаније» жур-
налынын 1986-чы ил 6-чы нөмрә-
синдән бәзә ихтисарларла тәрчү-
мә едилмишди).

100 жашлы мектебин агачлы мұаллими

Илк аддымлар, илк арзулар. О, күнлерин биринде Норашен рајонунда јеканә мектеб олан Баш Норашен кәнд натамам орта мектебинин һазырлыг синфинә кәлди. Охуду, синифдон-синфә кечди. Нәдәнсә әдәбијјата марағы сонсуз иди. «Буз», «Ики алма», «Гурбанәли бәј», «Почт гутусу» вә нечә-нечә әсәрини севә-севә охуду-гу Мирзә Чәлилин портрети гаршысында дајананда гәт етди ки, мұаллим олачаг! Өзү дә әдәбијјат мұаллими. Бәјүк јазычынып давамчысы олачаг, онун мұаллим ишләдији мектебдә күлүзлү балалара Азәрбајчан дилини, әдәбијјатымызын әнкпилијиндән сөз ачачаг. 1936—1937-чи дәрәс илинде Баш Норашен кәнд натамам орта мектебинин 7-чи синфини битирән Әли Бабајев һәмни илдә Нахчыван шәһәриндәки I нөмрәли интернационал мектебин 8-чи синфиндә тәһсилни давам етдирир. Бир ил сонра исә арзусунун ардынча ганадланыр: Нахчыван Дөвләт Мұаллимләр Институтиун Азәрбајчан дили вә әдәбијјаты шө'бәсинә гәбул олуноур.

Агыр илләрин дајағы. ...Күнләрин бириндә—1941-чи илдә Нахчыван Дөвләт Мұаллимләр Институтиун мәзуну Әли Бабајев тәһсил алдыгы Баш Норашен кәнд натамам орта мектебинә директор тәјин олуноур. Бу севинч узун сүрмүр. Рајон һәрби комиссарлыгында онун хәһиши нәзәрә алыноур, 1942-чи илин феврал ајылда 20 јашлы кәнч мұаллим Әли Бабајев дә Норашен гатары илә Вәтәни горумаға јола дүшүр. Чәтин вә шәрәfli дөјүш јолу кечпр. Брјански, Воронеж, Курск, Орјол шәһәрләри уғрундакы вурушларда гәһрәманлыг көстәрир. Лакин Берлинәдәк дөјүшмәк, фәшинстләри јувасыны дағымтаг арзусу она нәсиб олуноур; Орјол уғрундакы дөјүшдә агыр јараланыр. һәрби хәстәханада мұаличә олуноур. Онун бир даһа дөјүшән чәһәјә гәјятмасына ичәзә верилмир. Доғма ел-обаја гәјядән Әли мұалли-

ми 1943-чү илдә јенидән Баш Норашен кәнд мектебинә директор тәјин едириләр.

Мектеб һәмни мектеб иди; гојуб кетдији мектеб. Анчаг дејиб-күләи мұаллимләри јох иди. Синиф отағлары о отағлар иди, анчаг күләрүз, шылтаг ушағлары јох иди. Мектебин фәјесиндәки портрет өз јериндә дурурду; бахырды Мирзә Чәлил. Елә бил күч верди, гүввәт верди, инам верди, дөзүм верди бу бахыш Әли мұаллимә! Зәнк чалынды! Кәндин о башына чатды зәнкни сәси; јаваш-јаваш әтраф кәндләрдә дә ешидилди бу сәс. Әввәл-әввәл кәндин ушағлары кәлди мектебә, сонра әтраф кәндин ушағлары. Күлүш о күлүш олмаса да, севинч о севинч олмаса да, мектеб о мектеб иди, дәрәс о дәрәс иди...

1945-чи илин 9 Мај күнү тарихләргызыл һәрфләрдә јазылан вахт Әли мұаллимни севинчинә бир севинч дә әләвә олуноуду. Дөјүшдәки вә әмәк чәһәһәсиндәки фәалијјәтинә кәрә ону Сов.ИКП сыраларына гәбул етидиләр.

Илләр, вәзифәләр. Совет халгының тарихи гәләбәсиндән сонра Иттифағын һәр јериндә јенидәнгурма ишләри кедир, гәлбләрдәки арзулар пардахлапырды. Әли мұаллим исә тәһсилни давам етдирирди. О, 1952-чи илдә В. И. Лени адына Азәрбајчан Дөвләт Педагожи Институтиунун Азәрбајчан дили вә әдәбијјаты фәкүлтәсинин гиябни шө'бәсини битирди.

1957-чи илин ијун ајында онун рәһбәрлик етији Баш Норашен кәнд орта мектебинә Чәлил Мәммәдгулузәдәнин ады верилди.

Әли мұаллим узун мүддәт Илич рајон халг маариф шө'бәсинин методкабиет мүдирин, РХМШ-ын мүдирин ки ми мәс'ул вәзифәләрдә ишләмишди. 1967-чи илдә Илич гәсәбә орта мектебинин директору тәјин олуноушду. Бу вәзифәдәки фәалијјәти дөврүндә һәмни мектебә халгымызын шанлы оғлу Н. Нәримановун ады верилмишди.

1967-чи илдә онун мүдирләк оли мұаллим өз тәләјини әввәлки доғма мектебинә—Чәлил Мәммәдгулузәдә адына Чәлилкәнд (Баш Норашен) орта мектебинә бағламышдыр.

Әли мұаллим 45 илә гәләрдир ки, педагожи фәалијјәтиндә республика, мухтар республика вә рајон сәвијјәсиндә кечирилмиш елми-практик конференсларда өз иш тәчрүбәсинә даир бир сира марағлы мә'рузәләрлә чыхыш етмишди.

Өмүрләрә нур сачан өмүр... Мұаллимдән, өз ишинә мәс'улијјәтдән сөз дүшондә Әли мұаллим сөһбәтә гарышды:

— Биз Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мұаллимләринин өз ишинә мәс'улијјәтсиз јанашмаға һағгымыз јохдур. Јүз јашлы бу мектебин әдәбијјат мұаллимләри ән истә'дадлы, бачарығлы мұаллимләр олушлар. Өз әсәрләри илә өлмәзлик газанмыш Мирзә Чәлил ки ми бир даһи бу мектебдә дәрәс дејиб. Бу мектебдә мәрһум јазычы Әбүлфәз Аббасгулијев, Исә Мәммәдов, Ругијә Надирханова, Кәрим Кәримов ки ми мұаллимләр Азәрбајчан дили вә әдәбијјат фәһләрини тәдрис етибләр...

Әли мұаллимни дәрәс дедији шакирдләри һәјатда газандығлары уғурләрлә марағланырыг, хәтирә албомуну вә рәғләјирик. Фәлсәфә елмләри доктору, профессор, әмәкдар елм хәдими һәсән Ширәлијев, Азәрбајчан ССР Елмләр Академијасынын мүхбир үзвү Асәф Надиров, техника елмләри докторлары Әли Мәммәдов, Васиф Ширәлијев, иғтисад елмләри намизәдләри Мәммәд Бабајев, Әкрәм Нағыјев, Асәф Ширәлијев, филолоклја елмләри намизәдләри Мухтар Иманов, һәсән Мирзәјев, Шулан Ширәлијев, ки ми елмләри намизәди Рәсул Чәлилов... Бу күн 30-дан чох алимин мұаллими олуб Әли мұаллим.

Әли мұаллим кечмиш шакирдләри Азәрбајчан ССР-ин депутаты, Азәрбајчан баш енеркетика идарәсинин рәиси Мүслүм Имановла; Азәрбајчан ССР-ин депутаты, Илич рајонундакы Дмитров адына колхозун үзүмчүсү

Сәкиә Ибраһимова илә, Нахчыван МССР-ин депутаты һијәт Надировла вә мәс'ул вәзифәләрдә, ки ми чәһәһәләриндә чалышан биләрмә дикәр јетишмәләри илә һәмнишә фәһр еди.

Бу күн Әли мұаллим бир дә она кәрә севинир ки, ишләдији мұаллим коллективиндәки чохларымы мұаллим олушду.

Нечә-нечә өмрү јолунда шам олуб, ишиг сачыш, нечә-нечә кәчә јол көстәриши, әл еләнләш ки ми учалмишди Әли мұаллим.

Әли мұаллимни мәнәли хидмәтләри мұкафәтсиз гәлмәјиб. Бу күн онун синәсини дөјүш јолларындаки хидмәтләринә кәрә I дәрәмәли Вәтән мүһәрәбәси ордени вә бир сира медаллар-соснализм јарышынни гәлиби дөш ишанлары бәзәјир. Нахчыван МССР Али Советинин фәһри фәрманшыа, Азәрбајчан ССР Маариф Назирлијини вә МАМЕИИИИИ Республика Комитәсинин Фәһри фәрманшыа ләјгә кәрүлмүшдүр. Онун ән бәјүк мұкафәти исә ел мәнәббәтинин газанмасыдыр.

Өмрүнүн 65-чи баһарына гәләм басыб Әли мұаллим. Заманын күнләри аг дөвә дөнүб сачларына әләвәб Әли мұаллимни. Гәли һәлә дә кәччәк һәвәси илә дөјүнүр. Партија вә һөкүмәтинишә мектеб һағгындакы гәрар вә көстәришләрини ләјгәгәлә һәјатә кечирмәјә чалышыр.

Бу күнләрдә ишләдији мектебин мұаллим вә шакирд коллективинә хош хәбәр кәлмишди: Ч. Мәммәдгулузәдә адына Чәлилкәнд орта мектебинин 100 иллинин гәјд етмәк үчүн Нахчыван МССР Маариф Назирлијинин коллекијасы гәрар гәбул етмишди. Бу мүнәсибәтлә мектебдә һазырлыг ишләри көрүлүр. Әлбәттә, бу сәһәдә Әли мұаллимни үзәринә даһа чох вә мәс'улијјәтли ишләр дүшүр...

Биз 100 јашлы мектебин аг сачлы мұаллимнә мейкәм чансағдығы, педагожи фәалијјәтиндә даһа бәјүк уғурлар арзулајырыг.

Ибраһим ЈУСИФОВЛУ,
Илич РХМШ-ин методисти.

Scanned with
MOBILE SCANNER
18 (011 000000) 12

1986-чы ИЛДӘ «АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ВӘ ӘДӘБИЈАТ ТӘДРИСИ,
МӘЧМУӘСИНДӘ ДӘРЧ ОЛУНМУШ МАТЕРИАЛЛАР

	№	сәһ.
Азәрбајчан КП МК-да		
Азәрбајчанын халг шаһри Сәмәд Вургунун анадан олмасынын 80 иллији һаггында	2	3
Баш мәгалә		
Кечид дөврүндә програм вә дәрсликләрлә ишян тәшкилине даир	4	3
Методика вә иш тәчрүбәси		
Абдуллајева һ. — Тәрчүмеји-һал дәрсләриндә дијаршүнаслыг материалларындан истифадә	1	24
Абдуллајев А., Асланов Ј. — һ. Чавидии «Сәјавуш» мәнзүм фачиәсинин сәнәткарлыг хүсусијјәтләринин өјрәдилмәси	3	6
Агајев һ. — Јени материалын изаһы просесиндә фәндахили әлагә	3	16
Бағыров Б. — Р. Рзанын «Ленин» поемасынын тәдрисинә даир	4	6
Вәлијев С. — Азәрбајчан дилинин тәлиминдә синонимика үзрә ишләрин бә'зи мәсәләләри һаггында	4	22
Гочајев С. — Екрап васитәсиндән истифадә тәчрүбәсиндән	2	26
Гулијев Е. — Мирзә Ибраһимовун әдәби-тәнгиди фәалијјәти һаггында	2	21
Гурбанов В., Сәфәров М., Гафаров һ. — Азәрбајчан дили дәрсләриндә фәнләрарасы әлагәдән истифадәнин нәзәријјәсинә вә тәчрүбәсинә даир	4	18
Әлијев А. — һ. Кәнчәви јарадычылыгында әмәк тәрбијәси иә тәсвири сәнәт	4	24
Әлијев Ф. — Јазылышы чәтти сөзләрин өјрәдилмәси тәчрүбәсиндән	4	46
Әфәндизадә Ә. — Азәрбајчан дили тәлиминин методик принципләри һаггында	1	3
Әфәндијев С. — Мәктәб тәлиминдә синонимләр аңлајышынын маһијјәти һаггында	1	30
Әфәндизадә Ә. — Азәрбајчан дилиндә праграмдакы бә'зи јениликләр һаггында	2	5
Әфәндизадә Ә., һәсәнов Ф. — Фонетикаја даир тарихи мәлуматларын верилмәси имканлары вә јоллары һаггында	4	13
Әһмәдов Ә. — «Рабитәли нитгин иңкишафы» бөлмәсинин тәлими һаггында гејдләр	2	10
Әһмәдов һ. — Әдәби јарадычылыгын өјрәдилмәсиндә үслуб хүсусијјәтләринин нәзәрә алынмасы	4	27
Ибајев А. — Мәктәбдә У. һачыбәјовун публицистикасындән истифадә	4	42
Иманов А. — Грамматик суаллар синтактик тәһлил васитәси кими	4	32
Исмајылов И. — Сабир әдәби үслубунун өјрәдилмәси	1	13
Кәримов К. — Грамматик бачарыглар вә шакирдләрин интеллектуал иңкишафына онун тәсири	3	3

Мәммәдов А., Гаралов Ш. — Етимоложи характерли орфографик сәһвләр вә әнларын арадан галдырылмасы јоллары	1	17
Мәммәдов Ш. — Мәктәб ислаһаты вә әдәби тәһсилни бә'зи мәсәләләри	2	14
Мәммәдова Х. — Тәрзи-һәрәкәт будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләнни компонентини баглајан васитәләр	3	13
Мәммәдов Ч. — Фе'ли сифәтләрин тәдрисинә даир	3	20
Мәммәдова һ. — Дил-әдәбијјат мүәллими вә пешәјөнүмү тәрбијәси	4	37
Мөвләјева С. — X сиифдә М. Горки јарадычылыгынын өјрәдилмәсинә даир	1	27
Сәјдималыјева Х. — Ики һекајәнин тәдриси тәчрүбәсиндән	2	23
Һәшимов И. — «Китаби-Дәдә Горгуд»да тәрбијә мәсәләләри	1	20
Һүсәјнова С. — Шакирдләрин иитгинин иңкишаф етирилмәси	3	9
Һүсәјнов Ш. — Азәрбајчан дилиндә бә'зи лексик ваһидләрин грамматикләшмәси һаггында	4	35

Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дили

Абдуллајев һ., Гурбанов В. — Рус мәктәбләри үчүн VII сиифин «Азәрбајчан дили» дәрслији илә ишләмәјә даир методик төвсијәләр	1	37
Мәммәдова А. — Дәрслик үзрә ишын сәмәрәли тәшкилине даир	2	34
Мейдијев Ш. — Рус мәктәбләриндә Азәрбајчан дилиндән јени сөзләрин өјрәдилмәсини нечә тәшкил едирәм	4	47

Сиифдәнхарич вә мәктәбдәнкәнар иш

Рәһимова Ә., Гарашов В. — Азәрбајчан дили үзрә олимпиадаларын тәшкили	1	40
Рүстәмова С. — «Мәним ана дилим» мөвзусунда сиифдәнхарич әдәби-бәдди композисија	2	28
Һачыјева К., Чәфәрова З. — Шакирдләрин коммунист тәрбијәсиндә мүһүм васитә	1	44
Рүстәмова С. — Бејнәлмиләл тәрбијәдә Низами әсәрләриндән истифадә	4	48

Нәзәри гејдләр

Абдуллајева һ. — Лексик вә грамматик әһәмијјәтли бә'зи шәкилчиләрин сәрһәдләнмәсинә даир	4	52
Гијасбәјли М. — Омонимләрин өјрәнилмәсинә даир	4	54
Новрузов Р. — Рус дилиндә түрк мәншәли сөзләр	1	54
Пашајев А. — Ономастик бирләшмәләр һаггында	1	46
Рәчәбова Р. — Бир дүзәлтмә фе'л тили һаггында	4	56
Рүстәмов А. — Көркәмли Молланәсрәддинчи	1	50
Һүсәјнов Ј. — Бөјүк совет әдиби М. А. Шолохов	2	41

Мүәллимин өзүнүтәһсилинә көмәк

Гурбанов А. — Бәдди мәтнин лингвистик тәһлилинин елми-методик мәсәләләри	2	35
Мухтаров һ. — Ана дили вә тәрчүмә	4	58

М. Ф. Ахундов — 175

Аллаһвердијев Г., Кәримов Т. — «Кәмәлүддөвлә мәктәбләрында дини мистиканын вә фанатизмин тәнгиди	1	60
--	---	----

С. Вургун — 80

Вәкилова А. — Музеј тәрбијә едир	3	22
С. Вургун һаггында хатирөләр	3	28
Әфәндијев М. — С. Вургун гәлбимиздә јашајачаг	3	27
Мәммәдов Н. — Сәмәд Вургунун әсәрләри рус дилиндә	1	63
Мустафајева С. — Халглар достлугунун аловлу тәрән- пүмчүсү	3	23

С. Рүстәм — 80

Б. Ваһабзадә — Сәксән јашлы чагын шаиримиз	2	44
--	---	----

Рә'иләр, мүлаһизәләр

Һәсәнов М. — Садә чүмдә һаггында лингвистик мә'лумат- ларын тәкмилләшдирилмәсинә даир		65
--	--	----

Рәсми шө'бә

Үмумтәһсил мәктәбләринин V—IX синифләри үчүн Азәр- бајчан дили програмы	2	49
V—XI синифләр үчүн әдәбијјат програмы	3	32

Мараглананлар үчүн

Овчинникова С. — А. С. Пушкин вә ушаглары	4	62
---	---	----

Бу китаблары охујун

Адилов М., Әфәндизадә Ә. — Енсиклопедик тәдгигат әсәри	2	69
Ағајев Н. — Дәјәрли төһфә	2	71
Баһарлы М. — Дилчилијә даир гијмәтли әсәр	3	71
Гочајева А. — «Гафгаз сәфәри»	1	71
Әзимов Ә. — Азәрбајчан тәнгидинин кениш елми тәдгиги	1	69
Әлијев В., Сәфәров М. — «Мүасир Азәрбајчан әдәби дили»	2	68
Зејналов Ә. — Мараглы тәдгигат әсәри	1	70
Маһмудов А. — Көзәл тәшәббүс	2	71
Һәсәнов М. — Фајдалы вәсаит	2	70

Бизим иш јолдашларымыз

100 јашлы мәктәбин ағсачлы мүәллими	4	68
---	---	----

Баш редактор: Зәһра ӘЛИЈЕВА,

Редактор: Ә. Әфәндизадә.

Редаксија һеј'әти: Ә. Абдуллајев, А. Бабајев, А. Гурбанов, Ә. Әлијев, Р. Абдулла-
јев, Ч. Әһмәдов, Ш. Микајылов, Б. Нәбијев, Ә. Рәһимова, А. Тәһмасиб.

Техники редактор вә корректор: Сәријјә Новруз гызы.

Јығылмаға верилмиш: 11.10.86. Чапа имзаланмыш: 13.12.86. Кағыз форматы:
70×108¹/₁₆ = 2,25 кағыз вәрәги. Кағыз: тип. № 2. Шриффт дәсти: корпус.
Јүксәк чап үсулу, 4,5 физики чап вәрәги, 6,1 шәрти чап вәрәги, 6,0 учот нәшр. вәрәг.
ФГ 21758. Сифариш 10205. Тираж 14068.

Редаксијанын үнваны: 370000, Бакы шәһәри, Низами күчәси, 58,
Телефонлар: 93-13-45, 32-37-33.

Бакы шәһәри, Азәрбајчан КП МК-нын «Коммунист» нәшријјаты.

